

ORIZONTURI OSTĂŞEŞTI

Revista Maiştrilor Militari,
Subofiţerilor,
Soldaţilor şi Gradaţilor Profesionişti

Serie nouă - Anul V
Nr. 1-2, 2025

REVISTĂ EDITATĂ DE STATUL MAJOR AL APĂRĂRII

FONDATĂ ÎN ANUL 1913,
SUB DENUMIREA REVISTA SUBOFITERILOR

PREȘEDINTE FONDATOR:
General-locotenent (r.) Adrian TONEA

CONSILIUL EDITORIAL AL REVISTEI **ORIZONTURI OSTĂȘEȘTI**

PREȘEDINTE:
General-maior Valentin BRÎNZEI

MEMBRI:
Plutonier adjutant principal Florea SAS
Plutonier adjutant principal
Valentin STANCIU
Plutonier adjutant principal
Florin BĂNCEANU
Plutonier adjutant principal Mihai GHIȚĂ
Maistru militar principal Mihai IRIMIA
Maistru militar principal Ștefan NIȚU
Plutonier adjutant Ionuț ENACHE
Plutonier adjutant principal
Marius BUDULICĂ
Plutonier adjutant principal Ștefan ȚĂRANU
Plutonier adjutant principal Cătălin RAȚĂ
Plutonier adjutant principal
Romeo-Bogdan GHEORGHE
Plutonier adjutant principal Gabi BOLDIȘOR
Plutonier adjutant principal Lucian IRIMIA

REDACTOR COORDONATOR:
Colonel Mircea BARAC

REDACȚIA EDIȚIEI:
Maior Narcis RĂDUCU
Maior Cornel ANDRONIE
Căpitan Andrei VICOL
Locotenent Laura BAȘTUREA
Locotenent Anca MEDREA
Locotenent Abdreă ROSTOGOL
Plutonier adjutant principal Florea SAS
Plutonier adjutant principal Lucian IRIMIA
Plutonier adjutant principal
Alexandru BĂLĂNESCU
Plutonier adjutant principal Sorin GRUMAȘ
Plutonier major Alina CRIȘAN
Soldat Ana-Maria PETOLESCU
Cristina SÎMBETEANU
Alina ANDRIEȘ
Maria IONIȚĂ
Adrian SULTĂNOIU
Ioana TEIȘANU
Dorin LUCA
Andreea MOTOC
Teodora OPRINOIU

REFERENȚI DE SPECIALITATE:

Plutonier adjutant principal Cătălin IONIȚĂ
Plutonier adjutant principal
Silvestru JURAVALE
Plutonier adjutant principal
Robert NUREȘAN-IONAȘ
Plutonier adjutant principal Iuliana DĂNILĂ
Plutonier adjutant principal Florin SANDA
Plutonier adjutant principal
Costel MOLDOVANU
Plutonier adjutant principal Marius BADEA
Plutonier adjutant principal Iulian CALIU
Plutonier adjutant principal Cosmin SIMERIA
Plutonier adjutant principal
Doina-Gabriela GHEZEA
Plutonier adjutant principal Mihai POPESCU
Plutonier adjutant principal Liviu ROMAN
Maistru militar principal Răzvan BONDOR
Maistru militar principal Fănel ENE
Maistru militar principal Daniel-Andrei PAP
Maistru militar cls. a II-a
Teodora-Lavinia HOTESCU
Plutonier adjutant Laurențiu ZOICAN
Plutonier adjutant Lucian-Andrei CHICOȘ
Plutonier adjutant Albert GHIȚĂ
Plutonier major Raluca-Simona DINU
Plutonier adjutant Viorel-Cristian TURCU
Plutonier adjutant Marius DUDĂU

COPERTA I:
Misiunea EUFOR ALTHEA

Foto: Denis DOBRE

COPERTA IV:

Invictus Games Vancouver & Whistler, 2025

Ediție realizată cu sprijinul Direcției Informare
și Relații Publice și al redacțiilor
„Observatorul Militar”, „Cer Senin”,
„Revista Forțelor Terestre” și „Marina Română”

CORECTURA:
Centrul Tehnic-Editorial al Armatei
DTP:
Adelaida-Mihaela DANDEȘ

Anul XI.-No. 114-115 **SR** Noembr.-Dec. 1925
REVISTA SUBOFITERILOR
(RRANGAJAȚI DIN TOATE ARMELE)
Director-fondator: Lt-Colonel POENARU GH. din Artilerie
Prim-Redactor: Locot. A. I. SPÎRSCU
Publicație înscrisă la Marea Stat Major „I. Anului cu No. 78 din 4 Aprilie 1913

26 Decembrie 1925

REVISTA SUBOFITERILOR trecând în al XII-lea an al existenței sale este astăzi singura publicație în acest gen, care s'a menținut dela întemeierea ei — Anul 1913 — atingând astfel în mod progresiv dezvoltarea gâtului de lectură și imboldul de a scrie, de a compune și a colabora chiar ei, subofiterii de carieră, răspundând printre dăruia știință și dând o dezvoltare în publicistica unei literaturi potrivită lor.

REVISTA adănc recunoștință, cu ocazia anului sărbătorii și a noului an în care intrăm, pentru atențiunea ce i s'a arătat, aduce respectuoase omagii și profunda sa recunoștință:

Domnului Ministru de Război;
Domnilor Generali-Inspecitori și Comandanți dela Inaltele Comandamente;

Domnilor Șefi de corpuri și servicii, cari ne-au înțeles și ne-au sprijinit.

Urează colaboratorilor și cititorilor sincere felicitări, viață lungă, spor la muncă și realizarea tuturor dorințelor, pentru binele țării și prosperitatea soarelui noastre țări.

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere,
cu condiția specificării sursei.

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa redacției
texte și fotografii care se încadrează
în tematica revistei.

Manuscrisele nu se înapoiază.

Răspunderea juridică pentru conținutul
articolelor aparține în exclusivitate autorilor,
conform art. 326 CP.

ADRESA REDACȚIEI

București, str. Izvor nr. 110, sector 5
Cod poștal: 050564
Telefon: +4021.319.48.80 int. 134; 597
Tel./fax: +4031.426.09.90
E-mail: orizonturiostasesesti@mapn.ro
mbarac@mapn.ro

B 527/22.07.2005

Tipărită la
CENTRUL TEHNIC-EDITORIAL
AL ARMATEI
sub comanda
nr. ___/2025

Prezenta ediție s-a încheiat la data de:
18.07.2025

Promovarea valorilor, a tradițiilor și a culturii militare ale corpurilor profesionale
constituite din maiștri militari, subofițeri și soldați gradați profesioniști,
prin oglindirea înnoirilor conceptuale și doctrinare la nivelul armatei române,
precum și prin ceea ce este modern, eficient și necesar
în eforturile continue de instruire, educație și îndeplinire a misiunilor.

CUPRINS

EDITORIAL	
Conducerea prin exemplu în Armata	4
AGENDA	
Convocarea subofițerilor de comandă din Forțele Terestre 2025	5
Misiunea din Bosnia și Herțegovina, sub comandă românească	6
Escadrila 48 Vânătoare	7
Baltica 2025	8
Un nou sistem PATRIOT pentru Armata României	10
A400M pe cerul României	10
Reforma Poliției Militare	10
Fregata „Regele Ferdinand” participă la Operația EUNAVFOR MED IRINI	11
Școală Națională de Subofițeri în Republica Centrafricană	11
Cursul (pilot) de stat major pentru maiștri militari și subofițeri – BSNCO	12
Exercițiul NATO „DACIAN SPRING 2025”	13
Exercițiul multinațional SCORPIONS LEGACY 2025	13
Ziua Veteranilor de Război	14
Marș comemorativ	15
ÎNVĂȚĂMÂNT	
Catedra management și comunicare	16
Nu e ca în filme sau în realitatea virtuală	18
Școala care deschide orizonturi	20
Profesionalism, performanță și parteneriate internaționale	24
Educație pentru aviația de mâine	26
Elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale inspirați de istoria votului în România pentru a deveni cetățeni activi și responsabili	27
Cu bastonul de mareșal și completul CBRN în raniță	28
Absolvenți pentru logistica armatei	30
Elevii de azi, maiștrii de mâine	32
Punct ochit, premiu lovit!	33
Asistente la ordin	34
Gânduri scrise în tricolor	35
Datori o viață și o moarte	35
Subofițer în devenire	36
Dacă ar fi ușor, oricine ar putea face	38
Lecție-vizită la unitățile de nave de la Tulcea	39
INSTRUCȚIE	
Precizia din umbră, siguranța din zbor	40
Vânătoare pe ape	42
Tabere de instrucție montană	44
DACIA 25	45
Lupii Negri, instrucție cu FOS	46
Instrucție printre urși și lupi	48
Exercițiul CERTEX I-25 – Slovacia	49
Instruire MOUT, la Caracal	50
Instructorii nu formează doar abilități, ci modelează caractere	51
EXERCIȚII	
EMERALD WARRIOR 25	52
Antrenament în comun	56
„PERSONNEL RECOVERY WEEK 25”	57
Antrenament DACIAN PUMAS	57
Forțele aeriene române reiau misiunea EUFOR ALTHEA	58
Libertate în câmpul tactic	64
Exercițiu al Brigăzii din Europa de Sud-Est (SEEBRIG), în Macedonia de Nord	65
HIMARS: shoot and scoot!	66
STEADFAST DART 25	67
WOLF – gardianul din umbră, la STEADFAST DART 25	72
RED SCORPIONS 25.01	73
Exercițiul „ACHILLES 25” – EUFOR, 24 de țări, o singură echipă	73
Exercițiul multinațional SEA SHIELD 25	74
Nava maritimă pentru scafandri „Grigore Antipa”, la Ariadne 25	78
REPORTAJ	
O navă, destine diferite, o pasiune comună	80
Impuls motivațional din partea Ligii Maiștrilor Militari de Marină	83
COMPETIȚII PROFESIONALE	
Best Warrior Competition 2024	84
Competiția „Subofițerul/Soldatul Anului” – etapa finală pe Statul Major al Forțelor Terestre	86
„Alpiniada de iarnă a Vânătorilor de Munte”, etapa pe Statul Major al Forțelor Terestre 2025	87
COMPETIȚII SPORTIVE	
O medalie și multă experiență	88
Noi performanțe sportive la Campionatul militar de Taekwondo	89
Prietenie prin sport!	89
Invictus Games Vancouver & Whistler	90
PORTERET DE SPECIALIST	
Scorpioni pe roți	94
Elevul militar Denis Ioan Chirica	96
Curajul de a urma un vis	98
Drumuri nedespărțite	99
Un subofițer polivalent	100
Devotament	102
Învingătoare pe toate fronturile	103
După muncă și răsplată	104
Performer în sport și în carieră	105
Lider formator de lideri	106
Un parizian în Cincu	107
Ambiție de mama	108
Șef de promoție pentru F-16	109
CULTURĂ ORGANIZAȚIONALĂ	
Provocările Armatei viitorului și formarea subofițerilor	110
Leadershipul militar – o capacitate critică pentru succesul operational	114
TRADIȚII	
Sergentul Gheorghe Donici	116
Despre puterea de a conduce	117
Iubire la granițele Europei	117
Rădăcini, Vise și Cuvinte	117

TRADIȚIE – COMPETENȚĂ – DETERMINARE

CONDUCEREA PRIN EXEMPLU ÎN ARMATĂ – PILONUL MORAL AL UNITĂȚII ȘI EFICIENȚEI –

În inima oricărei armate puternice se află un lider care nu doar comandă, ci inspiră. Conducerea prin exemplu nu este un simplu concept teoretic în domeniul militar, ci principiul care transformă ordinele în acțiuni, teama în respect și grupurile de indivizi în unități coezive. În contextul Armatei Române, acest stil de leadership devine atât o necesitate tactică, cât și un imperativ moral – mai ales într-o eră în care provocările se diversifică, de la conflicte hibride la presiuni sociale asupra rolului forțelor armate.

Esența conducerii prin exemplu: mai mult decât vorbe

În armată, cuvântul „lider” este adesea asociat cu ierarhia și autoritatea. Dar adevărata putere a unui comandant nu derivă doar din grad sau funcție, ci din capacitatea de a modela comportamentul subordonaților prin propriul exemplu. Un lider care cere disciplină, dar încalcă regulamentele, care invocă curajul, dar evită provocările, sau care promovează solidaritatea, dar favorizează anumiți subordonați, nu va inspira niciodată respect, ci doar resentimente.

Conducerea prin exemplu presupune o alchimie subtilă între fermitate și empatie. Este vorba despre a demonstra că regulile se aplică tuturor – inclusiv liderului. Când un sergent major participă la antrenamente alături de soldați, când un subofițer împarte aceleași condiții de trai în misiune sau când liderul își asumă responsabilitatea pentru greșelile colective, mesajul este clar: „Nu vă cer să faceți nimic din ceea ce eu însumi nu aș face.” Acest principiu întărește încrederea și creează un legământ invizibil între conducător și subordonați, transformând obligația în devotament.

Impactul asupra moralului și coeziunii

Într-un mediu în care stresul și pericolul sunt constante, moralul trupelor poate face diferența dintre

victorie și eșec. Studiile militare arată că unitățile conduse de lideri implicați direct în instruirea cotidiană au o reziliență psihologică superioară. De ce? Pentru că un militar care își vede comandantul alături de el în eforturi înțelege că luptă pentru ceva, nu împotriva cuiva.

Un alt beneficiu major este coeziunea. Liderii care evită privilegiile și se integrează în colectiv elimină barierele artificiale dintre grade. Camparea în aceleași condiții cu subordonații, preocuparea constantă pentru drepturile lor și implicarea directă în pregătirea zilnică întăresc solidaritatea unității. Rezultatul este o încredere reciprocă profundă, care depășește relațiile ierarhice formale.

Cum formăm lideri care conduc prin exemplu?

- **Educație continuă:** Formarea liderilor nu se încheie odată cu absolvirea unei școli militare. Conferințele, cursurile de etică și schimbările de experiență cu aliații NATO oferă perspective valoroase.

- **Feedback constructiv:** Liderii trebuie să știe nu doar să ofere feedback, ci și să îl accepte. Mecanismele anonime de evaluare internă pot contribui la identificarea și corectarea problemelor de leadership.

- **Recunoașterea meritelor:** Decorațiile și promovările trebuie acordate nu doar pentru rezultate, ci și pentru modul în care au fost obținute. Un lider care sacrifică confortul personal pentru binele subordonaților merită recunoaștere.

- **Implicare în comunitate:** Participarea liderilor la acțiuni civice – de la donarea de sânge la inițiative educaționale sau caritabile – consolidează imaginea armatei ca instituție responsabilă și apropiată de societate.

Plutonier adjutant principal
Valentin STANCIU,
Divizia 2 Infanterie „Getica”

Concluzie: o moștenire care trebuie perpetuată

Conducerea prin exemplu nu este o opțiune în armată, ci singura cale prin care o instituție bazată pe autoritate poate deveni una bazată pe respect. În România, unde istoria militară oferă numeroase modele de onoare și curaj, acest principiu trebuie păstrat cu sfințenie. Liderii de azi nu sunt chemați doar să dea ordine, ci să inspire prin caracter, demnitate și omenie. Într-o lume în care valorile se schimbă rapid, armata care își educă liderii să fie modele de urmat va rămâne nu doar eficientă, ci și respectată. Așa cum scria Carl von Clausewitz:

„Exemplul personal al liderului este cel mai puternic instrument al victoriei.”

Să nu uităm că în spatele fiecărei decorații se ascunde o poveste de devotament și caracter – o poveste care, în cele mai întunecate momente, a făcut diferența dintre haos și ordine, dintre viață și moarte. Conducerea prin exemplu nu este doar o tactică. Este sufletul unei armate demne de încrederea națiunii.

CONVOACAREA SUBOFIȚERILOR DE COMANDĂ DIN FORȚELE TERESTRE 2025

Text: plt. adj. pr. Valentin STANCIU
Foto: plt. adj. pr. Lucian IRIMIA

La Brigada 10 Geniu „Dunărea de Jos” s-a desfășurat, la sfârșitul lunii martie, convocarea de specialitate a subofițerilor de comandă ai marilor unități și unități din Forțele Terestre.

Activitatea a fost deschisă de locțiitorul comandantului unității ce a găzduit evenimentul, colonel Silviu GIMIGA, care a evidențiat importanța activității subofițerilor de comandă prin aplicarea viziunii ordinelor comandanților pentru realizarea misiunii structurii.

Conducătorul activității, plt. adj. pr. Valentin STANCIU, subofițerul de comandă al Forțelor Terestre, a făcut

precizări privind direcțiile de acțiune prioritare în raport cu misiunea și obiectivele majore ale SMFT. Acesta a abordat teme diverse în cadrul convocării care au vizat creșterea intensității instrucției, respectarea legilor și regulamentelor militare, implicarea subofițerilor de comandă în procesul de promovare, recrutare, selecție, inserție, instruire și retenție a militarilor.

Prezența în cadrul convocării a subofițerului de comandă al Șefului Statului Major al Apărării, plt. adj. pr. Florea SAS, maistrului militar de comandă al Forțelor Navale, maistru

militar principal Marius IRIMIA și reprezentantului Statului Major al Forțelor Aeriene, maistru militar

clasa III-a Lavinia HOTESCU, a evidențiat importanța colaborării la nivelul subofițerilor de comandă în menținerea standardelor de instruire și

în dezvoltarea profesională a personalului din aria de responsabilitate.

Vizita la comandamentul Flotei Fluviale și în facilitățile portului militar Brăila au contribuit la înțelegerea conceptului de lucru integrat între categoriile de forțe.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/ForțeleTerestre/>

MISIUNEA DIN BOSNIA ȘI HERȚEGOVINA, SUB COMANDĂ ROMÂNEASCĂ

Generalul-maior Florin-Marian Barbu a preluat marți, 21 ianuarie, comanda Forței Uniunii Europene în Bosnia și Herțegovina, misiunea multinațională din Balcanii de Vest, desfășurată sub egida Poliției de Securitate și Apărare Comună. La eveniment au participat secretarul de stat pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale, Simona Cojocar, șeful Statului Major al Apărării, general Gheorghiță Vlad, șeful Statului Major al Forțelor Terestre, general-locotenent Ciprian Marin, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, general-locotenent Leonard-Gabriel Baraboi, comandantul Comandamentului Forțelor Întrunite, general-maior Valerică Vrăjescu, ambasadori, diplomați, oficiali din Bosnia și Herțegovina, reprezentanți din partea UE și din partea națiunilor contribuatoare la misiune. Pe lângă delegația românească, la eveniment a participat și șeful Apărării de la Chișinău, general de brigadă Vitalie Micov. Republica Moldova este una din cele 24 de țări care participă la misiunea EUFOR Althea din BiH.

Agenda delegației militare din România a mai inclus și discuții cu înalți oficiali, o vizită la muzeul misiunii din Camp Butmir și o întâlnire cu cei peste 500 de militari români dislocați în acest teatru de operații.

În cadrul misiunii, România va asigura mai multe funcții esențiale, printre care și comanda batalionului multinațional, care poate să reacționeze ferm, în funcție de necesități, în sprijinul autorităților din Bosnia și Herțegovina, pentru menținerea unui climat sigur și securizat.

„Implicarea operațională a României în cadrul EUFOR ALTHEA, a cărei comandă o va exercita generalul-maior Marian Barbu reprezintă o dovadă a angajamentului nostru ferm în Balcanii de Vest”, a precizat secretarul de stat Simona Cojocar.

După un mandat îndeplinit cu succes de către generalul de brigadă Ovidiu Lungu, în perioada mai 2023 - mai 2024, în calitate de șef de stat major al EUFOR ALTHEA, Armata României a crescut nivelul de reprezentare în cadrul operației prin asumarea conducerii celei mai importante forțe multinaționale din Balcanii de Vest.

„Prin preluarea comenzii EUFOR, România își reafirmă statutul de principal contributor la forța multinațională de stabilizare dislocată de Uniunea Europeană

în Bosnia și Herțegovina”, a precizat generalul Vlad.

Stabilitatea regiunii Balcanilor de Vest este o prioritate pentru România, aceasta fiind de importanță strategică pentru securitatea europeană și euro-atlantică.

În acest moment, din cele nouă operații și misiuni militare desfășurate sub egida Poliției de Securitate și Apărare Comună (PSAC) a Uniunii Europene la care contribuie cu efective și tehnică militară, România exercită, în același timp, comanda a două dintre acestea.

Misiunea EUFOR ALTHEA a fost lansată în data de 2 decembrie 2004, în baza mandatului Consiliului de Securitate al

ONU (Rezoluția nr. 1575/2004), și are ca obiectiv sprijinirea autorităților din Bosnia și Herțegovina în menținerea unui mediu sigur și stabil. La momentul actual, în cadrul misiunii, sunt prezente cu personal un număr de 24 de națiuni, incluzând state membre UE și non-UE.

Sursa: Biroul de presă MAPN,
foto: EUFORBiH Marian BĂLĂȘESCU,
Alexandru BADEA

În cadrul misiunii, România va asigura mai multe funcții esențiale, printre care și comanda batalionului multinațional, care poate să reacționeze în funcție de necesități, în sprijinul autorităților din Bosnia și Herțegovina, pentru menținerea unui climat sigur și securizat

Sursă text și foto: <https://www.mapn.ro/>

Text: Maria IONIȚĂ
Foto: Alexandru AIOANEI, Laurențiu TUROI
Sursă text și foto: <https://www.roaf.ro/>

ESCADRILA 48 VÂNĂTOARE O NOUĂ FORȚĂ AERIANĂ PENTRU SECURITATEA ROMÂNIEI

Prin înființarea și dotarea Escadrilei 48 Vânătoare, Forțele Aeriene Române fac un nou pas spre consolidarea apărării aeriene și creșterea interoperabilității cu aliații NATO, reafirmând angajamentul României pentru securitatea regională și globală.

Forțele Aeriene Române marchează un nou pas important în modernizarea capacității sale de apărare odată cu finalizarea înzestrării Escadrilei 48 Vânătoare cu aeronave F-16 Fighting Falcon. Această escadrilă, recent înființată în cadrul Bazei 71 Aeriană „General Emanoil Ionescu” de la Câmpia Turzii, va juca un rol crucial în protejarea spațiului aerian național și aliat.

Ceremonia oficială a avut loc marți, 11 martie, în prezența ministrului apărării naționale, Angel Tîlvăr, a ambasadoarei Regatului Norvegiei la București, E.S. Hilde Svartdal Lund, și a șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, general-locotenent Leonard-Gabriel Baraboi.

Ministrul apărării a evidențiat importanța contractului de achiziție a celor 32 de avioane F-16 din excedentul Forțelor Aeriene Norvegiene pentru securitatea României și a flancului estic al NATO. „Finalizarea acestei etape de modernizare va permite, în curând, Forțelor Aeriene Române să execute misiuni de apărare a spațiului aerian național și aliat cu trei escadrile înzestrate cu avioane de luptă F-16 dispuse pe trei baze aeriene”, a subliniat Angel Tîlvăr.

Totodată, ministrul apărării a mulțumit Norvegiei pentru sprijinul oferit și a reafirmat angajamentul cooperării bilaterale în

Ministrul apărării naționale, Angel Tîlvăr, și comandantul Bazei 71 Aeriană, general de flotilă aeriană Cătălin Micloș, salutând formația participantă la ceremonia de la Câmpia Turzii

domeniul apărării, subliniind că aceasta contribuie esențial la modernizarea capacităților militare ale României. De asemenea, el a reamintit că decizia de a dota Forțele Aeriene cu aeronave F-16, luată în urmă cu peste un deceniu, a fost un pas strategic pentru tranziția către aeronave de generația a V-a.

„Acest program a schimbat fundamental mentalitatea corpului profesional din aviație, a asigurat accesul la tehnologii de luptă aeriană moderne și interoperabile și a modernizat infrastructura de operare, pregătind terenul pentru viitoarea dotare cu aeronave F-35”, a explicat oficialul.

Un alt aspect esențial al programului este implicarea industriei naționale de apărare. Modernizarea tuturor aeronavelor F-16 la standardul M6.6 se va realiza în țară, la Aerostar Bacău, consolidând astfel capacitatea României de a susține operațiuni avansate de mentenanță aeriană. „Este un atu important pentru

noi, care contează nu doar pe plan național, ci și în regiune. În perspectiva dotării cu aeronavele F-35 va aduce noi oportunități de cooperare industrială”, a precizat ministrul apărării.

În plus, s-a subliniat că până la finalul anului vor fi recepționate și restul de 16 aeronave F-16, care vor intra în înzestrarea Escadrilei 571 Aviație Vânătoare, înființată în organica Bazei 57 Aeriană „Căpitan Aviator Constantin Cantacuzino” de la Mihail Kogălniceanu. Aceste aeronave vor întări capacitatea României de a executa misiuni de apărare aeriană sub comandă națională și aliată, inclusiv prin Serviciul de Luptă Permanent Poliție Aeriană.

Evenimentul de la Baza 71 Aeriană a inclus și o vizită pe șantierul de construcție a unor obiective de infrastructură esențiale pentru operarea noilor avioane F-16. La final, piloții au oferit o demonstrație spectaculoasă, desfășurând un exercițiu tactic cu formații de aeronave F-16 Fighting Falcon.

O parte a Escadrilei 48 Vânătoare, nou înființată la Baza 71 Aeriană, marcând începutul unei noi ere pentru aviația militară română

BALTICA 2025

ANGAJAMENTUL ROMÂNIEI PENTRU SECURITATEA AERIANĂ A ȚĂRILOR BALTICE

Text: Adrian SULTĂNOIU
Foto: Ionuț SĂVESCU

În conformitate cu obiectivele și responsabilitățile Alianței Nord-Atlantice, România, în calitate de stat membru NATO, își reafirmă angajamentul față de apărarea colectivă prin participarea la misiunea de Poliție Aeriană desfășurată în spațiul aerian al statelor baltice. Această misiune evidențiază determinarea NATO de a proteja suveranitatea și securitatea Estoniei, Letoniei și Lituaniei.

Continuând participarea la astfel de operațiuni, Forțele Aeriene Române vor furniza și în 2025 capacități esențiale de apărare aeriană, după misiunile anterioare, inclusiv cea din 2023 cu aeronave F-16 Fighting Falcon și misiunea de succes executată cu aeronave MiG-21 LanceR în 2007. Misiunea din 2025 include o rotație de patru luni a aeronavelor F-16 aparținând Forțelor Aeriene Române.

Misiunea se înscrie în cadrul măsurilor de reasigurare NATO, inițiate în 2014, ca răspuns la provocările de securitate intensificate în urma anexării ilegale a Crimeei de către Rusia. Prin menținerea unei prezențe constante a

misiunii de Poliție Aeriană, NATO asigură un nivel ridicat de reacție și flexibilitate operațională, iar aeronavele românești vor fi pregătite să răspundă oricăror incursiuni aeriene sau amenințări la adresa securității, sub comanda Centrului Combinat de Operațiuni Aeriene NATO din Uedem.

Sprijinul oferit de națiunile gazdă – Estonia, Letonia și Lituania – rămâne esențial pentru succesul misiunii, incluzând capacități de comandă și control aerian, infrastructură la sol și personal specializat. Participarea României reflectă angajamentul ferm față de principiul apărării colective, contribuind nu doar la securitatea regională, ci și la coeziunea și postura de descurajare a Alianței.

Misiunea din 2025 consolidează statutul României ca partener de încredere în structura de apărare a NATO, demonstrând expertiza tactică a Forțelor Aeriene Române și angajamentul acestora față de interoperabilitate și apărarea spațiului aerian aliat.

CARPATHIAN VIPERS GATA DE MISIUNE!

În perioada 3-6.03.2025 a avut loc, la Baza 86 Aeriană Borcea, evaluarea detașamentului de patru avioane de luptă F-16 multirol, care va executa misiuni de Poliție Aeriană în teatrul de operații din Lituania. Militarii detașamentului s-au antrenat pentru a îndeplini misiunea la cele mai înalte standarde. Misiunea, desfășurată sub comanda NATO, joacă un rol crucial în protecția spațiului aerian baltic și în consolidarea securității colective. Prin prezența militarilor români în teatrul de operații din Lituania demonstrăm angajamentul României față de apărarea aliaților și contribuim activ la descurajarea oricărei amenințări.

Text: Florentina REBEGA
Foto: Ionuț SĂVESCU

Sursă text și foto: <https://www.roaf.ro/>

Detașamentului CARPATHIAN VIPERS care participă la misiunea de Poliție Aeriană din Țările Baltice. Militarii detașamentului au avut de parcurs o perioadă intensivă de antrenamente pentru a fi în măsură să îndeplinească la standarde NATO viitoarele misiuni de Poliție Aeriană, ce le vor fi încredințate în următoarele luni în Țările Baltice.

Conducerea Ministerului Apărării Naționale salută decizia Departamentului de Stat al SUA de a aproba vânzarea către România a unui sistem de rachete sol-aer cu bătaie mare (HSAM) – PATRIOT, prin programul de asistență de securitate *Foreign Military Sales* (FMS) și notificarea, în acest sens, a Congresului SUA, conform procedurilor americane. Acest sistem îl va înlocui pe cel donat Ucrainei de țara noastră în luna septembrie a anului 2024.

Costul estimat pentru acest sistem, compus dintr-un set radar AN/MPQ-65, în varianta modernizată față de cea donată, două stații de lansare M903 și o stație de control lansare, este de 262 de milioane de dolari. Conform legislației americane, Congresul SUA a fost notificat cu o valoare inițială mai mare, de aproximativ 280 de milioane de dolari.

Sistemul va fi achiziționat prin intermediul unor fonduri

UN NOU SISTEM PATRIOT PENTRU ARMATA ROMÂNIEI

externe nerambursabile, asigurate de un grup țări aliate, precum și prin intermediul Inițiativei *Immediate Action on Air Defence*, în vederea refacerii deficitului de capabilitate generat de donație.

Sistemul PATRIOT poate detecta și doborî o gamă largă de platforme aeriene

și rachete balistice, iar această achiziție va consolida capacitatea României de a descuraja agresiunea în regiunea Mării Negre.

Sistemele de rachete sol-aer sunt esențiale pentru securitatea națională și

regională. În contextul politico-militar actual, România continuă eforturile pe dimensiunile de apărare și securitate, prin asigurarea unor capabilități militare robuste și credibile.

Sursă text și foto: <https://www.mapn.ro>

FREGATA „REGELE FERDINAND” PARTICIPĂ LA OPERAȚIA EUNAVFOR MED IRINI

Fregata „Regele Ferdinand” – 221 a plecat luni, 5 mai, din portul militar Constanța pentru a participa, până la jumătatea lunii iunie, în Marea Mediterană, la Operația EUNAVFOR MED IRINI, desfășurată sub egida Uniunii Europene.

În cele peste 40 de zile de misiune, fregata Forțelor Navale Române va face parte din gruparea navală a operației, alături de nave partenere din Franța, Grecia și Italia, și va avea un rol esențial în sprijinirea respectării embargoului asupra armelor impus Libiei, prin rezoluțiile Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (ONU).

Operația EUNAVFOR MED IRINI, succesoare a Operației SOPHIA, a fost lansată în urma deciziilor luate la Conferința de la Berlin din anul 2022, având ca scop crearea condițiilor necesare pentru încetarea permanentă a conflictului din Libia și pentru restabilirea păcii în bazinul mediteranean.

Aceasta este cea de-a patra participare a României la Operația EUNAVFOR MED IRINI, fiind reflectat angajamentul ferm al țării noastre față de eforturile Uniunii Europene de promovare a securității și stabilității regionale.

Fregata „Regele Ferdinand” – 221 este comandată de comandorul Florian Tudorașcu și are la bord un echipaj format din 240 de militari, iar pregătirea echipajului, dotările actuale ale navei și experiența acumulată în misiunile internaționale anterioare garantează îndeplinirea obiectivelor stabilite pentru această operație.

Sursă text și foto: <https://www.navy.ro>

ȘCOALĂ NAȚIONALĂ DE SUBOFITERI ÎN REPUBLICA CENTRAFRICANĂ

EUTM RCA a primit, miercuri, 19 martie, vizita lui M. Mario Serjoscha BEYING, responsabil de afaceri politice în Republica Centrafricană, al Ambasadei Germaniei la Yaoundé.

În cadrul vizitei, generalul de brigadă Nicolae Gabriel Oros, comandantul Forței Misiunii EUTM RCA, a prezentat în detaliu obiectivele misiunii, subliniind progresele recente, precum deschiderea Școlii Naționale de Subofițeri, la sfârșitul anului.

M. Mario Serjoscha BEYING a vizitat și Școala Națională de Subofițeri, din Camp Kassai, unde a observat progresele realizate în domeniul educației și infrastructurii. Totodată, a subliniat importanța unei misiuni precum EUTM RCA, de a sprijini modernizarea FACA și și-a exprimat aprecierea pentru progresele realizate recent, grație unui parteneriat puternic între instituțiile europene și autoritățile centrafricane.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/ForțeleTerestre>

Pagini realizate de colonelul Mircea BARAC

Sursă text și foto: <https://www.roaf.ro/>

A400M pe cerul României DESCURAJARE, ASIGURARE, ÎNCREDERE ȘI UNITATE

La ultima rotație a Forțelor Aeriene și Aerospațiale spaniole de la Baza 57 Aeriană „Căpitan aviator Constantin Cantacuzino” de la Mihail Kogălniceanu pentru misiuni de poliție aeriană întărită elementul de noutate a fost dislocarea aici, timp de două luni, a unei aeronave tactice multirol Airbus A400M.

A executat, în principal, misiuni de realimentare în aer pentru o varietate de tipuri de aeronave ale Alianței care au fost prezente în spațiul aerian al României pentru exerciții sau misiuni de poliție aeriană întărită.

MASĂ ROTUNDĂ – REFORMA POLIȚIEI MILITARE –

Departamentul de Științe administrative din cadrul Facultății de Științe Economice și Administrative a organizat, în data de 21 martie 2025, masa rotundă cu tema „*Reforma Poliției Militare – aspecte teoretice și practice*”.

La eveniment au participat cadre didactice titulare și asociate, instructori militari și specialiști din cadrul instituției noastre, invitați din rândul conducerii Poliției Militare din cadrul Statului Major al Apărării și Statului Major al Forțelor Terestre, precum și din cadrul Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj.

Printre problemele abordate s-au numărat: aplicarea Legii de organizare și funcționare a Poliției Militare (nr. 273 din 2023), atribuțiile Poliției Militare în timp de pace, de război și în afara teritoriului statului român, precum și în domeniul cercetării și urmăririi penale.

Sursă text: <https://www.rmapn.ro/>

CURSUL (PILOT) DE STAT MAJOR PENTRU MAIȘTRI MILITARI ȘI SUBOFIȚERI – BATTLE STAFF NONCOMMISSIONED OFFICER COURSE – BSNCOOC –

Text: Plutonier-adjutant principal Florea SAS
Foto: Mădălina TRĂISTARU

În baza intenției șefului Statului Major al Apărării de modernizare a învățământului militar și parte a procesului de gestionare eficientă și realistă a dimensiunii umane a organizației militare, subofițeri și maiștri militari din categoriile de forțe și comandamentelor de sprijin ale armatei au planificat, pregătit și desfășurat *Cursul (pilot) de stat major pentru maiștri militari și subofițeri* (Battle Staff Noncommissioned Officer Course – BSNCOOC).

Instructorii Centrului Național de Instruire Permanentă a maiștrilor militari și subofițerilor, împreună cu instructorii militari asociați și experții pe domeniu au fost responsabili cu desfășurarea întregului proces al învățării,

Sursă text și foto: <https://www.mapn.ro>

într-o nouă filozofie educațională menită a face din cursant principalul contributor, iar din instructor facilitatorul întregului proces. Combinarea metodelor și

mijloacelor de instruire, cu aportul valoros al specialiștilor, precum și cu activitățile practice desfășurate inclusiv în unități militare (la beneficiar) a produs starea finală scontată.

Feedbackul cursanților este unul încurajator: „Acum înțeleg cu adevărat imaginea de ansamblu și, cel mai important, rolul meu în cadrul acestei imagini”, ne-a explicat unul dintre cursanți (care luca de ceva timp în acest domeniu, în unitatea din care face parte).

Este, cu siguranță, cea mai bună descriere a trei aspecte fundamentale ale acestei stări de fapt:

1. Existența nevoii de învățare.
 2. Eficiența măsurii luate pentru soluționarea acestei nevoi.
 3. Creșterea nivelului de interoperabilitate, pe acest domeniu, între maiștri militari și subofițerii români și omologii lor din Alianță.
- Felicitări și mulțumiri cursanților, organizatorilor, contributorilor și, în mod special, celor care au crezut în proiect și l-au susținut necontenit! Ne întâlnim anul viitor, într-o versiune mai bună a noastră și a procesului în sine! Pentru că educația contează!

EXERCIȚIUL NATO „DACIAN SPRING 2025”

Aproximativ 4.000 de militari și 913 mijloace tehnice din 10 țări aliate (Belgia, Bulgaria, Franța, Italia, Luxemburg, Macedonia de Nord, Polonia, Portugalia, România și Spania) participă, în perioada 5–23 mai, la exercițiul multinațional DACIAN SPRING 2025 (DASP 25), organizat pe teritoriul României.

Exercițiul este planificat și condus de Comandamentul Multinațional de Divizie Sud-Est (HQ MND-SE) și se desfășoară simultan în poligoanele de instruire de la Smârdan, Cincu, Capu Midia, Bogata și Frecăței.

La DASP 25 participă structuri aparținând tuturor categoriilor de forțe ale Armatei României – terestre, aeriene, navale, și din domeniul cibernetic, alături de efective din Comandamentul Multinațional de Brigadă Sud-Est și contingente ale aliaților, contribuind la dezvoltarea capacității de reacție și a interoperabilității în context aliat.

Exercițiul are ca obiectiv principal exersarea unei operații de apărare colectivă și consolidarea integrării forțelor participante în arhitectura de comandă și control a HQ MND-SE.

În cadrul DASP 25 va avea loc, în premieră, dislocarea unui batalion de manevră belgian pe teritoriul României. Primele efective au intrat în România în data

de 16 aprilie, prin punctul de trecere a frontierei Nădlac, și s-au deplasat pe cale rutieră către poligonul Bogata.

Pentru buna desfășurare a DASP 25, autoritățile naționale, împreună cu aliații NATO, iau toate măsurile necesare pentru a minimiza impactul asupra comunităților locale și

traficului rutier, deplasările urmând a fi executate cu preponderență pe timp de noapte.

Exercițiile NATO, precum DASP 25, sunt defensive și transparente, fiind desfășurate cu respectarea deplină a obligațiilor internaționale ale României.

Sursă text și foto: Biroul presă MAPN, <https://www.mapn.ro>

EXERCIȚIUL MULTINAȚIONAL SCORPIONS LEGACY 2025

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/mapn>

În perioada 5-23 mai, aproximativ 2.100 de militari români și aliați, cu 350 de mijloace tehnice, din cinci țări (Polonia, Portugalia, Macedonia de Nord, Bulgaria și Italia), participă pe teritoriul României la exercițiul multinațional SCORPIONS LEGACY 2025 (SCLC 25).

Exercițiul, planificat și coordonat de Comandamentul Brigăzii Multinaționale Sud-Est, face parte din DACIAN SPRING 2025, un amplu antrenament NATO organizat de Comandamentul Diviziei Multinaționale Sud-Est. Activitățile se desfășoară simultan în poligoanele din Smârdan, Cincu, Capu Midia și Frecăței.

Scopul principal al exercițiului este de a întări capacitatea de reacție și descurajare prin antrenamente tactice în teren și trageri de luptă reale.

Forțele participante au început deplasarea pe traseele stabilite, în conformitate cu scenariul operațional.

Exercițiile multinaționale precum SCLC 25 sunt pur defensive și au un caracter transparent, desfășurându-se cu respectarea deplină a angajamentelor internaționale asumate de România.

ZIUA VETERANILOR DE RĂZBOI, MARCATĂ PRIN CEREMONII MILITARE

Sursă text și foto: <https://www.mapn.ro>

În semn de recunoaștere a eroismului românilor care au luptat în cel de-Al Doilea Război Mondial, Guvernul României a instituit, în anul 2007, Ziua Veteranilor de Război, care este sărbătorită anual, la data de 29 aprilie, în amintirea zilei în care Regele Carol I a semnat decretul de instituire a titlului de „veteran de război” pentru foștii luptători în Războiul de Independență (1877-1878).

Cu acest prilej, Ministerul Apărării Naționale a organizat marți, 29 aprilie, ceremonii militare și religioase în București și în garnizoanele din țară, la monumente ale eroilor și opere

comemorative care omagiază sacrificiul veteranilor de război. În România, la acest moment, doar 437 de veterani și 13 văduve de război mai sunt în viață.

În Capitală, ceremonia s-a desfășurat la Monumentul Eroilor Patriei, amplasat în fața Universității Naționale de Apărare „Carol I”.

În perioada 24-29 aprilie, Ministerul Apărării Naționale a organizat campania „ONOR veteranilor de război”, prilej cu care au fost distribuite pachete-cadou celor 437 veterani de război și 13 de văduve de război din România, precum și singurului veteran de război în viață din Republica Moldova.

În cel de-Al Doilea Război Mondial, România a înregistrat peste 900.000 de morți, dispăruți, prizonieri, răniți și invalizi. Armata României a continuat lupta și după eliberarea Transilvaniei de Nord, contribuind semnificativ la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei. În total, efortul de război a mobilizat 540.000 de militari, dintre care peste

90.000 și-au pierdut viața, aproape 60.000 au fost declarați dispăruți, iar peste 330.000 au fost răniți în luptă.

Simbol al recunoștinței și respectului pentru veteranii de război, **bujorul românesc** a fost ales pentru a întrușia aceste valori profunde.

În tradiția și cultura românească, bujorul este asociat cu dragostea, devotamentul și sacrificiul. Asociația de Caritate din Armata României – CAMARAZII a înregistrat la Oficiul de Stat pentru Mărci și Invenții „**Bujorul românesc**”, ca element de reprezentare vizuală, simbolizând sângele vărsat de ostașii români din toate timpurile.

MARȘ COMEMORATIV „PE URMELE EROILOR ROMÂNI CĂZUȚI PE FRONTUL DE VEST - UNGARIA, SLOVACIA, CEHIA”

Secretarul de Stat pentru relația cu Parlamentul și calitatea vieții personalului, Eduard Bachide, a participat sâmbătă, 26 aprilie, la ceremonia de cinstire a eroilor români căzuți la datorie în al Doilea Război Mondial pe teritoriul actual al Republicii Ceha și înhumați în Parcele de onoare din Cimitirul Central din Brno.

Contextul istoric al prezenței eroilor români la Brno, acum 80 de ani, este unul tragic și plin de sacrificiu. În perioada 25 aprilie – 9 mai 1945, în timpul ofensivei pentru eliberarea Cehoslovaciei, Armata 1 Română a jucat un rol crucial în zona orașului Brno, un important centru politic și economic al regiunii. Pe data de 26 aprilie 1945, militarii români au eliberat orașul, însă mulți dintre ei și-au pierdut viața în aceste lupte.

În cadrul ceremoniei, au fost depuse coroane de flori, iar serviciul religios pentru pomenirea morților de război români a fost

urmat de rostirea solemnă a numelor eroilor înhumați în Cimitirul din Brno, ca formă de grație și respect. Restaurarea Parcele eroilor români din necropola de la Brno, în anul 2005, reprezintă dovada bunei cooperări dintre România și Republica Cehă.

La eveniment au fost prezenți reprezentantul Statului Major al Apărării, generalul de brigadă Cristinel-Dumitru Colibaba, ambasadorul României în Republica Cehă, Excelența

Sa, Antoaneta Barta, alături de reprezentanți ai Ministerului Apărării din Cehia, ai Departamentului pentru veteranii de război și Mormintele de Război din Republica Cehă și ai Primăriei orașului Brno. În semn de respect față de gazde, delegația română a depus o coroană de flori la Monumentul eroilor cehi din Cimitirul Central.

După ceremonie, delegația română a participat la recepția organizată la sediul Primăriei orașului

Brno, în cadrul căreia oficialii români au decernat medalii comemorative și diplome primarilor localităților din Cehia eliberate de Armata Română care, prin preocuparea constantă pe care o manifestă față de obiectivele comemorative românești din comunitățile lor, contribuie la perpetuarea memoriei militarilor români.

În intervenția sa, Secretarul de Stat pentru relația cu Parlamentul și calitatea vieții personalului, Eduard Bachide, a afirmat că „*fiecare cruce din necropola de război de aici, de la Brno, vorbește despre un destin frânt în floarea vârstei, despre o familie care a așteptat în zadar întoarcerea unui fiu, despre un popor care a plătit scump prețul păcii. Avem responsabilitatea morală de a păstra vie amintirea eroilor neamului, cinstind cu recunoștință jertfa lor și prețuind curajul ce ne-a fost lăsat de-a lungul veacurilor, ca pază pentru demnitatea noastră*”.

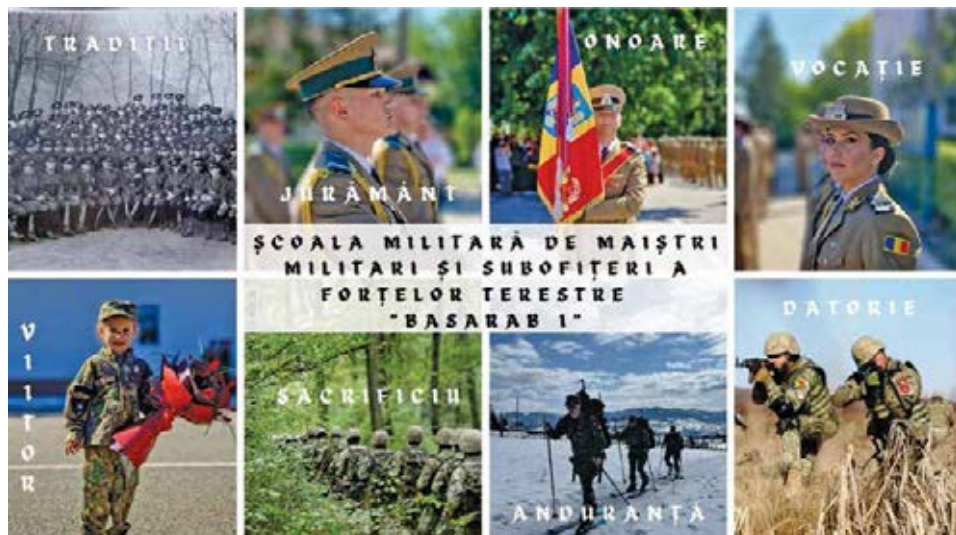
Sursă text și foto: <https://www.mapn.ro>

ȘCOALA MILITARĂ DE MAÎSTRI MILITARI ȘI SUBOFIȚERI A FORȚELOR TERESTRE „BASARAB I”

CATEDRA MANAGEMENT ȘI COMUNICARE

Text: Profesor Andreea STÂNCILĂ

Pregătirea postliceală a elevilor este coordonată de structura Instrucție și Educație ce asigură proiectarea, planificarea, organizarea și evaluarea activităților de învățământ prin intermediul Catedrei Management și comunicare, alături de celelalte catedre ale Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre „Basarab I”.

Catedra Management și comunicare desfășoară, cu personalul prevăzut în statut de organizare, activități didactice în cadrul cursurilor de perfecționare/specializare.

Domeniile de responsabilitate ale catedrei sunt:

- Elaborarea documentelor didactice.
- Organizarea și conducerea activităților didactice.
- Elaborarea documentelor de conducere, control și îndrumare.

Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre „Basarab I” are ca misiune de bază formarea inițială a maiștrilor militari ca viitori specialiști în mentenanța armamentului, tehnicii și echipamentelor din dotare, specifice armelor corespunzătoare, a subofițerilor ca luptători și lideri ai structurilor de la baza ierarhiei militare, ca educatori și cetățeni cu o pregătire postliceală, în măsură să acceadă succesiv pe o treaptă superioară a carierei militare, potrivit nevoilor armatei și opțiunilor proprii, atât pe timp de pace, cât și în situații de criză sau război.

- Gestionarea bazei material-didactice a catedrei management și comunicare.

- Organizarea și conducerea pregătirii profesionale.

Obiectivele specifice domeniului învățământului sunt pe de o parte, proiectarea și parcurgerea curriculumului educațional pentru formarea inițială a maiștrilor militari și a subofițerilor prin învățământ postliceal, formarea continuă și perfecționarea pregătirii profesionale a maiștrilor militari, subofițerilor, soldaților și gradaților profesioniști prin cursuri de perfecționare/specializare/limba engleză.

Pe de altă parte, se urmărește dezvoltarea relațiilor interne și de parteneriat, realizată prin participarea de-a lungul anului de învățământ, la sesiuni de comunicări științifice ale elevilor și ale profesorilor cu celelalte școli militare de formare inițială și continuă.

Se are în vedere îmbunătățirea calității și eficienței managementului instituțional, creșterea calității procesului instructiv-educativ, a nivelului de competență și de performanță al elevilor cât și dezvoltarea competențelor profesionale ale resurselor umane.

În cadrul Catedrei Management și comunicare există două comisii pentru curriculum specifice: **Educația civică și tradițiile militare** și **Comunicare profesională și limbi străine**.

EDUCAȚIA CIVICĂ ȘI TRADIȚIILE MILITARE

Educația civică și tradițiile militare, parte integrantă a catedrei are drept obiective cunoașterea valorilor societății democratice și a principiilor democrației moderne, revigorarea procesului de transformare a mentalității și comportamentului personalului militar

și civil, în spiritul valorilor socio-culturale ale poporului român și în contextul procesului de transformare a Armatei României.

Pe de altă parte, aceasta urmărește înțelegerea conceptului de autoritate, a modului de manifestare a cetățeanului în democrație, a raportului dintre autorități și cetățeni, precum și a controlului civil al acestora asupra autorităților militare și conștientizarea legăturii indisolubile între libertate și responsabilitate, între libertate și lege, a drepturilor, îndatoririlor și responsabilităților cetățenești în cadrul acestui context.

Tradițiile militare sunt un ansamblu de concepții, obiceiuri, credințe, activități, acțiuni și simboluri care sunt acceptate, însușite și păstrate o vreme îndelungată de societate și au o legătură directă cu specificul armatei. Acestea se constituie în mijloace importante pentru dezvoltarea sentimentelor patriotice, demnității și mândriei ostășești, spiritului de sacrificiu, atașamentului față de valorile militare perene și solidarității de corp.

Activitățile desfășurate sunt menite cunoașterii valorilor societății democratice și a principiilor democrației moderne, înțelegerii conceptului de autoritate, a modului de manifestare a cetățeanului în democrație, a raportului dintre autorități și cetățeni, precum și a controlului civil al

acestora asupra autorităților, înțelegerii mecanismelor prin care dreptatea și egalitatea devin valori fundamentale ale societății, rolul justiției și legii, raportul dintre egalitate și democrație, promovarea și formarea convingerilor privind respectarea proprietății și integrarea în noile relații interumane generate de respectarea acestui drept constituțional, cultivarea în rândul elevilor, a sentimentelor patriotice, a înțelegerii raporturilor între identitate națională și patriotism, între patriotism și integrare europeană.

Personalul și elevii instituției sunt conectați în permanență la activitățile și manifestările culturale ale societății civile. Astfel, am participat la toate programele organizate cu ocazia zilelor de importanță majoră ale României și județului Argeș: Ziua Unirii Principatelor, Ziua Independenței de stat a României, Ziua Drapelului Național, Ziua Imnului Național, Ziua Națională a României, Ziua Eroilor Revoluției, Ziua Eroilor (Înălțarea Domnului), desfășurate în locuri publice - Piața Eroilor Revoluției din Decembrie 1989, Primăria Pitești, Primăria Mioveni, Monumente istorice, Cercul Militar - Pitești.

COMUNICARE PROFESIONALĂ ȘI LIMBI STRĂINE

Comunicarea profesională are ca misiune formarea și dezvoltarea

competențelor profesionale, tehnice prin asimilarea și utilizarea corectă a noțiunilor fundamentale necesare asigurării unei bune comunicări. În vederea realizării obiectivelor se dezvoltă capacitățile de:

- asimilare a cunoștințelor necesare proceselor de influențare neocercitivă, bazate pe dialog între indivizi și în cadrul grupului, având în vedere caracteristicile comunicării;

- aprofundarea cunoștințelor necesare pentru selectarea unui limbaj adecvat și organizarea conținutului în diferite situații comunicaționale

- perfecționarea capacităților necesare pentru evaluarea situației comunicaționale în cadrul grupului și identificarea metodelor de depășire a barierelor în comunicare.

Nu în ultimul rând, se are în vedere selectarea informațiilor necesare, organizarea conținutului, argumentarea unui punct de vedere și elaborarea unui raport formal (raport personal cu circuit intern, raport personal către eșaloanele superioare, raport în urma executării unei misiuni sau a participării la un schimb de experiență).

- Perfecționarea a capacităților necesare pentru evaluarea situației comunicaționale în limba engleză în cadrul grupului și identificare a metodelor de depășire a barierelor în comunicare specifice.

Dintre obiectivele principale ale disciplinei **Comunicare profesională în limba engleză** menționăm formarea și dezvoltarea competențelor comunicaționale în limba engleză necesare elaborării strategiilor pentru o comunicare eficientă specifică organizației militare.

Pentru aceasta se dezvoltă capacitățile de:

- Asimilare a cunoștințelor de limbă engleză necesare proceselor de influențare neocercitivă, bazate pe dialog între indivizi și în cadrul grupului, având în vedere caracteristicile și elementele comunicării specifice.

- Aprofundarea cunoștințelor de limbă engleză necesare pentru selectarea limbajului adecvat și organizare a conținutului în diferite situații comunicaționale specifice.

- Formare a abilităților necesare pentru susținerea orală a ideilor și informațiilor în limba engleză în vederea realizării unui briefing și prezentare a acestuia în fața unui auditoriu.

- Perfecționarea a capacităților necesare pentru evaluarea situației comunicaționale în limba engleză în cadrul grupului și identificare a metodelor de depășire a barierelor în comunicare specifice.

NU E CA ÎN FILME SAU ÎN REALITATEA VIRTUALĂ

Text: Alina ANDRIEȘ

La Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre „Basarab I” din Pitești, mijloacele și metodele didactice s-au schimbat, odată cu generațiile. O vizită la instituția militară de învățământ a arătat cum se văd aceste schimbări din fața, dar și din spatele catedrei.

În procesul de instruire, elevii au timpul necesar să pună în practică ce învață, să exerseze, să fie prin rotație la comanda subunității, astfel încât, la absolvire, când ies pe poarta școlii, să aibă ceva experiență. Tot ce înseamnă principii de bază, tot ce înseamnă calități, trăsături, principii de leadership, le au însușite din școală, explică șeful Centrului Național de Instruire Permanentă, plutonier-adjutant principal Mihai GHIȚĂ.

Centrul Național de Instruire Permanentă, prin care se urmărește standardizarea instruirii și creșterea calității instruirii subofițerilor, maiștrilor militari, soldaților gradați profesioniști și voluntari din toate categoriile de forțe ale Armatei României, funcționează cu instructori proprii, dar și asociați. La începutul fiecărui an de învățământ, avem un curs pentru instructori pe care îl organizăm în parteneriat cu Garda Națională a Statului

Alabama. Ideal ar fi să aibă toate funcțiile încadrate, dar nu depinde de ei. Încearcă, totuși, să imprime dinamica grupului și asociaților.

Despre actuala generație de elevi, șeful CNIP spune că are nevoie de multă apreciere și vrea rezultate rapide. Așadar mijloacele didactice pe care le folosesc sunt diferite. Dacă în trecut vorbeam de planșe cu armament secționat, acum se pune accentul pe online. Folosim deja tableta și am intenția, de anul viitor, să existe și o aplicație de telefonie mobilă pentru cursuri. Am fost la un seminar organizat în Slovenia și am văzut noile metode, pe care le vom aplica și noi.

Eleva Narcisa ROTARU

Dintre beneficiarii instruirii din acest an, am stat de vorbă cu trei elevi, de la subofițeri.

Eleva Narcisa ROTARU are 19 ani și a ales specializarea poliție militară. Am venit în armată pentru un loc stabil de

muncă dar și pentru valorile pe care le promovează, valori pe care, la rândul meu, le am: integritate, onestitate, loialitate, prietenie, iubirea față de patrie.

În timpul liceului, doi ani la rând a primit vizita militarilor de la Batalionul 202 Apărare CBRN, prin programul Armata în școli și Narcisei i-a plăcut foarte mult ce a văzut. În clasa a VIII-a, dirigintele mi-a propus să dau la liceul militar. Pe atunci, însă, nu aveam condiție fizică. M-am antrenat singură și astăzi sunt aici.

Elevul Ștefan ILOAE

Deși este greu, este cu atât mai frumos și, la finalul zilei, ești mult mai mulțumit de ceea ce faci aici decât în viața civilă. Am vorbit cu foști colegi de liceu, care sunt la facultăți civile, și le este frică că ceea ce vor termina nu vor putea să profeseze.

Când vorbește despre perioada de instruire de până acum, eleva începe cu un oftăt. În perioada liceului, am fost la foarte multe olimpiade, iar când am ajuns să fiu numai în poligon, prin soare sau vânt, a fost foarte greu. Dar asta mă face să-mi depășesc limitele și, la sfârșitul zilei, mă face să-mi dau seama că sunt puternică și că pot să fac mai multe decât credeam.

Îi place să învețe lucruri noi și se adaptează din mers schimbărilor. Dacă nu intram

Elevul Alexandru Raymond BUDOR

în armată, n-aș fi avut ocazia să fac trageri, să merg în poligoane, marșuri și sunt o experiență unică. Când vorbesc cu părinții, seara, la telefon, le povestesc despre această experiență și îmi spun că ar fi vrut să fie în locul meu. Și nu vreau să mă opresc la subofițeri, pentru că știu că am potențial să ajung la ofițeri.

Elevul Ștefan ILOAE este locțiitor companie. Sunt militar încă din 2015. Am fost sgp, în Bistrița, la infanterie, după care m-am transferat

Plutonier-adjutant principal Mihai GHIȚĂ.

Cerem ajutorul subofițerilor de comandă din teritoriu care vin și ne observă constructiv, ne spun unde lucrurile funcționează sau nu. Dacă putem să luăm o măsură imediat, o luăm și reglementăm.

la transmisiuni și acum am venit elev, la poliția militară. Cel mai mult mi-a plăcut infanteria, deoarece am fost în două misiuni în Afganistan,

în 2018 și în 2020. După două misiuni în afară și o grămadă de experiență de sgp, a venit, totuși, din nou la instruire. Am ales să continui, să fiu cadru militar, ca un pas înainte, să nu stagnez. Mi-au ajuns șapte ani de antenă, acum am ales să fac și altceva – poliție militară.

La o privire de ansamblu, Ștefan a observat diferențe între perioada actuală de instruire și cea inițială, de la SGP. Nu la instructori, la

încercări, doar că atunci erau examenemai aspre.

Cei doi ani ca sgp i-a petrecut tot în arma auto, la București. Sunt învățat cu stilul militar. Pentru colegi e mai dificil, pentru că vin din viața civilă. În plutonul din care face parte, sunt 11 proveniți din rândul sgp și au deja o altfel de legătură între ei. Știm cum e viața militară, ce activități desfășoară militarul, e mult mai ușor să ne coordonăm și fiecare

colegi. Sunt mulți colegi din viața civilă și, la început, e mai greu lucrul cu ei, dar pe parcurs intră într-o rutină. Trebuie să se adapteze. În rest, avem marșuri, instrucție, în fiecare zi un program destul de încărcat.

Nimic nou. Odată ce va ieși subofițer pe porțile școlii, așa are de gând să rămână, până la pensie. La repartitie, aș vrea să ajung din nou la Bistrița. Acum rămâne de văzut dacă o să scoată locuri sau nu.

Și **Alexandru Raymond BUDOR** a fost doi ani sgp, iar acum este elev la subofițeri, arma auto. Am venit pentru avansarea în carieră. Era momentul. Am deja 24 de ani. E drept că a mai încercat să devină subofițer, dar n-a fost să fie. Am avut mai multe

să-și preia sarcinile. De exemplu, acum mi-am lăsat puițul ca să vorbesc cu dumneavoastră. Sunt sigur că un coleg o să mi-l ia. Ne ajutam unul pe celălalt, ne putem baza unul pe altul.

Fiindcă toți trei mi-au povestit că au avut colegi care au renunțat, venind cu alte așteptări decât realitatea, am dezbătut și acest subiect cu șeful Centrului Național de Instruire Permanentă, plutonier-adjutant principal Mihai GHIȚĂ. Înainte să plece de la noi, ne asigurăm că trec pe la psiholog și pe la jurist și că-și înțeleg obligațiile și drepturile. Renunță, de obicei, în prima săptămână, după care rata abandonului scade spre zero. Și, ca un detaliu interesant, în general, fetele nu renunță.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

ȘCOALA CARE DESCHIDE ORIZONTURI

Text: Lucian IRIMIA

Foto: Lucian IRIMIA și Cristina SÎMBETEANU

Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” din Constanța este locul unde destinele se schimbă. Indiferent de provocări, tinerii știu că, după absolvirea acestei instituții de învățământ militar, viața lor o ia pe un alt drum, iar viitorul depinde de ei și de cum doresc să se dezvolte.

Recunosc, sunt ani buni de când nu am mai intrat într-o instituție de învățământ militar. Așa că, am pășit cu ceva emoții în Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” din Constanța. Am descoperit o instituție în plin proces de reconstrucție. Se lucrează intens la modernizarea acestei platforme, astfel încât, în curând, să ofere condiții foarte bune pentru învățământul militar de specialitate. După o discuție cu comandantul instituției, comandor Valentin Nae, am aflat că sunt multe proiecte puse în aplicare pentru îmbunătățirea condițiilor de cazare și învățământ în beneficiul elevilor. La ora actuală, este o comunicare eficientă cu unitățile Forțelor Navale române și se caută soluții realiste pentru dezvoltarea corpului maiștrilor militari de marină.

Am văzut laboratoare în care se pot învăța eficient principiile de funcționare ale diferitelor instalații, altele în plin proces de refacere și îmbunătățire. Apoi, am vorbit cu cei direct implicați. **Căpitanul Patrick OTTI** este instructor superior și șeful catedrei de Electro-Mecanic Navală. A lucrat trei ani la bordul navelor, a participat la misiuni internaționale, dar și-a descoperit vocația didactică, știind cum să transmită cunoștințele. A fost șase ani la Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” din anul înființării și, începând cu anul 2024, a fost încadrat la Școala de Maiștri Militari a Forțelor Navale.

Căpitan Patrick OTTI

Elevii noștri sunt maturi, își cunosc drepturile și îndatoririle și cel mai important e că ei știu ce vor de la viață. Noi nu facem decât să facilităm, să le arătăm drumul, să le spunem secretele să ajungă apoi să se bucure de cariera militară pe care și-au ales-o.

Este o provocare să lucrez cu tineri, mai ales că atenția le este distrasă foarte ușor. Trebuie găsite acele metode de a comunica cu ei ca să-i faci să înțeleagă. Este greșit ca profesor să crezi că primești o clasă și scoți premianți din ea. Scopul este să stabilești nivelul pe care îl au și, la sfârșitul unui modul, unui semestru, unui an școlar, să-l depășească, să devină mai buni decât au fost înainte să vină în școală, a spus căpitanul Otti Patrick.

Consideră că generațiile s-au schimbat. Metodele de predare nu mai pot fi cele vechi, fiindcă nu mai ajung la urechile lor. Tehnologia este dușman pentru unii, prietenă pentru alții. Profesorii trebuie să se alinieze pe înțelesul învățăcelilor, ca ei să priceapă și să vadă avantajele domeniului în care se specializează. Acum, telefonul este un mic computer și se pot afla multe. Totul este mai ușor pentru tineri, dar este necesar a fi folosit în avantaj nu în a pierde timpul. Căpitanul Otti se bucură că acum sunt mai multe tipuri de elevi, cei veniți din civilie, dar și soldați/ gradați profesioniști, cu o pregătire militară și de specialitate bună. Este un schimb util de informații, chiar de experiență.

Am elevi care au fost soldați la bordul navelor și au venit aici. Când dau exemple și le spun că instalația aceasta o găsești la bordul unui tip de vapor, ei mă ajută și explică din experiența lor. S-a creat un mediu foarte benefic și pentru ei, și pentru noi, pentru că își știu scopul, noi îi ajutăm și ei ne ajută pe noi. Au venit niște cursanți pasionați, care au muncit ca mecanici. În timpul liber pe care îl au, am apucat să dezbaterem idei, să vorbim despre cicluri de viață la motoare, alternative de combustibil. Am participat cu ei la un concurs cu un sistem de optimizare a instalației de combustibil și a fost foarte bine, a specificat căpitanul Patrick Otti.

Provocarea instructorului este în primul an, când îi este mai greu să stabilească nivelul, pentru că vin elevi din licee cu diferite profiluri, unii nu au avut contact cu matematica, fizica sau tehnica. Atunci, trebuie să aibă mai

multă răbdare, să lucreze cu ei, să le explice.

Elevul plutonier Cristian SARCĂ este elev în anul II, specializarea motoare și mașini navale. Este de loc din Brăila și a ales armata după ce l-a văzut pe fratele său subofițer la Forțele Terestre. Are 23 de ani și a fost soldat/gradat profesionist (sgp) pe fregata *Regele Ferdinand*, între 2021 și 2023. A îndeplinit și o misiune externă. A preferat să vină la școală fiindcă are mai multe avantaje. Astfel, și-a păstrat salariul de sgp, iar din norma de hrană se scad zilele când este în școală. Fiindcă se implică mult, are multe weekenduri libere, plus vacanțele. Așa că este foarte bine din punct de vedere financiar pentru el.

Mi-am dorit o carieră militară. Știu ce mă așteaptă după absolvire, dar era necesar să trec prin această școală militară. Sunt multe de învățat, de studiat, dar merită. Acum sunt gradat și îi ghidez și pe cei din anul I. Aceștia sunt foarte curioși despre cum este viața la navă, mai ales într-o misiune externă, a declarat Cristian.

Elev plutonier Cristian SARCĂ

Sunt mai multe facilități acum pentru sgp-ști să vină la școală. Colegii în vârstă m-au încurajat să nu stau, să evoluez. A fost cam greu să o iau iar de la zero cu pregătire militară generală, cu programul școlii, dar m-am adaptat. Îi ajut pe colegii care nu știu ce este armata și le explic din experiența pe care am acumulat-o cât am fost la navă.

A participat la trei defilări la 1 Decembrie pe sub Arcul de Triumf, din București, din care două ca elev. A trăit momente extrem de frumoase

și emoționante. Își dorește foarte mult să se întoarcă pe fregata *Regele Ferdinand*, fiindcă s-a contaminat de spiritul de la bordul acesteia.

Elevul sergent Răzvan TĂBÎRCĂ este în anul II, specialitate motoare. A absolvit Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”, iar după absolvire a vrut altceva. A plecat în civilie, a încercat mai multe, dar viața l-a adus înapoi în armată, ca soldat profesionist. A început la batalionul de poliție militară din București, în anul 2021, apoi a lucrat pe această specialitate la Divizionul de Forțe Navale pentru Operații Speciale.

Cred că armata are ceva aparte. Eu îmi doresc o viață mai activă, iar aici pot să găsesc ceea ce caut. Am optat pentru școală deoarece am vrut să avansez în carieră și am zis că marina militară are ceva special, a afirmat Răzvan.

A ales specialitatea motoare fiindcă fără mecanică e greu să te descurci.

Elev sergent Răzvan TĂBÎRCĂ

După prima lună de școală, mi-am dat seama că orice este posibil, că până la urmă trebuie să evoluăm permanent. Profesorii ne-au sprijinit, am avut materiale la dispoziție. Trebuie să optăm, chiar după ce terminăm școala, pentru cursuri, pentru a ne dezvolta constant.

A realizat că, pe o navă, fără mecanici nu se poate întâmpla nimic. Consideră că dacă e pregătit, totul pare mai ușor. În sesiuni e mult de învățat, dar nu se sperie de acest efort. După absolvire, ar dori să ajungă la nave, la Constanța sau Mangalia. Viitorul este al lor, fiindcă știu cum să și-l construiască. Și, cu termenii unei vechi reclame, da, sună bine!

Școala, o etapă necesară

Am vorbit, la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” din Constanța, cu elevi ce provin din rândul soldaților/gradaților profesioniști (sgp). În ultimii ani, vin din ce în ce mai mulți pentru a urma cursurile școlii și a deveni maiștri militari de marină. Astfel, și-au păstrat gradul dobândit, au o pregătire militară bună și continuă să beneficieze de drepturile salariale pe care le aveau înainte, cu excepția normei de hrană, atunci când sunt în școală.

Fruntașul Persida PLETOSU este din localitatea Darabani, județul Constanța, și are 26 de ani. A hotărât destul de târziu să vină în armată, fiindcă nu a avut cine să o călăuzească. A lucrat în mediu civil, a fost și în străinătate. Consideră că în tot acest timp și-a căutat un drum corect în viață. În 2021 s-a hotărât să facă pasul și a intrat ca soldat profesionist la Divizionul 50 Corvete din Mangalia, pe funcția de motorist. Atunci erau foarte puține locuri și a avut de ales între Mangalia și Topraisar. A preferat marina militară. A fost sgp între 2021 și 2023. Acolo a început să-și facă o idee despre sistemul militar.

În tot acest timp am observat diferența între cele două corpuri de personal, sgp-iști și maiștri militari. Era vorba de atitudine, de atribuții, de mai multe. Este adevărat că vin și multe responsabilități. Cred că din acest motiv m-am hotărât mai greu să fac pasul, să ies din zona mea de confort, dar mi-am făcut curaj!

Fruntaș Persida PLETOSU

Am avut de câștigat multe prin venirea în școala militară. Am legat multe prietenii, am cunoscut mulți oameni. Cred că m-am dezvoltat destul de mult ca persoană, am învățat multe lucruri noi, am avut multe situații bune și rele. Partea aceasta cu învățământul militar a fost un câștig. De asemenea, mi-a rămas salariul, care este un aspect important.

Simțeam nevoia unei schimbări și am considerat că e timpul să fac pasul către maiștrii militari, a spus frunțașul Persida Pletosu.

I-a plăcut mult colectivul de la vechiul loc de muncă, dar a făcut pasul către Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale, la specializarea radioelectronică navală. Cel mai greu a fost să se acomodeze cu programul instituției de învățământ și să repete pregătirea militară generală.

Școala militară nu este ușoară, este stresul acela când simți că vin toate peste tine. În schimb, îmi place tot ce mă înconjoară aici și mă ajută să mă dezvolt ca persoană. Chiar am vorbit cu un fost coleg care mi-a îndrumat pașii în armată, inclusiv să vin la această școală. Mi-a spus că am luat cea mai bună decizie pentru mine, a specificat frunțașul Persida Pletosu.

Soldatul Alexandru VLAICU mi-a atras atenția. De mic i-au plăcut navele, ideea de a fi plecat pe mări. Este în anul I, are specializarea artilerie, rachete navale și antiaeriene și este din Vișoara, județul Constanța. În armată a descoperit ce înseamnă datoria, patria. Surprinzător pentru un tânăr, mai ales că prietenii chiar au râs de el, când aducea vorba de acest subiect. Și totuși Alexandru crede în ideea de datorie față de patrie și drapel, chiar dacă nu are pe nimeni din familie în sistemul militar, deci nu este vorba despre o tradiție.

A venit în armată în 2023 și a fost încadrat pe nava *Midia*, la divizionul de scafandri. Poartă barbă pentru a acoperi urmele unui incident neplăcut la navă. Are toate aprobările pentru acest lucru și face tratament în continuare. Sfătuit și de colegii mai

Soldat Alexandru VLAICU

Drumul pe care mi l-am ales trece prin școală. Aici se pun bazele, așa că acum sunt pe traseul ales. După școală doresc să mă întorc la scafandri, să fac cursurile specifice. Știu ce mă așteaptă: multă muncă, efort pe măsură, dar și o mare satisfacție. Consider, din experiența colegilor, că o să am parte de multă adrenalină, ceea ce e foarte provocator.

în vârstă și din dorința de a ținti cât mai sus, Alexandru a ales să urmeze cursurile Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale.

Mă atrage în mod special artileria. Când vine vorba de pasiune, nu mi se par deloc complicate armele. Pentru că le studiez, îmi bat capul cu ele și vreau să le fac să pară cât mai ușoare. Sunt dispus să învăț, chiar și ce o să apară noutăți în domeniul nostru, inclusiv să lucrez cu drone. Vreau să avansez cât mai mult. Este destul de greu iar în bancă, dar m-am acomodat!, a specificat soldatul Vlaicu.

Chiar dacă avea puțină experiență militară, a contat în școală. Unii dintre colegi, mai ales cei care au venit din civilie, spun că au ce să învețe de la el sau de la camarazii sgp-iști. Însă un sfat e bine primit. Se aștepta ca în prima sesiune să fie greu, dar a avut încredere în el și a trecut.

Soldatul Eden CIORACAI este elev în anul I, specializarea artilerie,

Soldat Eden CIORACAI

Școala militară mă învață multe lucruri, precum să socializez mult mai bine cu alte persoane. Fiecare dintre noi are o gândire diferită. Trebuie să reușești să explici fiecăruia în parte ce are de făcut, mai ales că suntem așa diferiți ca oameni. Pas cu pas învățăm, ne descoperim unii pe alții, ne dezvoltăm ca militari.

rachete navale și antiaeriene. Are 21 ani și este din Constanța. S-a înscris la Universitatea Maritimă din localitate, unde a parcurs doi ani de studii. Apoi, i-a venit ideea de a veni în armată. În 2023, a făcut pregătirea de bază la Mangalia. A venit la nava *Midia*, unde, după aproximativ cinci luni, s-a hotărât să vină la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale. A înghețat anul de studii la facultate.

Am luat o decizie bună să vin aici. Păcat că nu am venit mai devreme. Nu am multă experiență cazonă, dar vorba militarului: știu să merg în bocanci. Pe colegii veniți din mediul civil i-am ajutat cât am putut. Aici, în școală, descopăr multe lucruri noi, atrăgătoare, principii de funcționare. Mergem cu cunoașterea mult mai în profunzime, față de ce am învățat ca soldat profesionist, a afirmat Eden.

Sursă text și foto: <https://presamill.ro>

ȘCOALA MILITARĂ DE MAÎSTRI MILITARI ȘI SUBOFIȚERI A FORȚELOR AERIENE „TRAIAN VUIA”

PROFESIONALISM, PERFORMANȚĂ ȘI PARTENERIATE INTERNAȚIONALE – BILANȚUL PRIMELOR LUNI DIN 2025 –

Text: Locotenent Laura BAȘTUREA

În prima parte a anului 2025, activitatea Școlii Militare de Maîstri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” a reflectat, prin fiecare demers întreprins, valorile fundamentale ale educației militare: profesionalism, dăruire și orientare către excelență. Proiectele internaționale, performanțele sportive, activitățile cultural-educative și angajamentul față de comunitate au completat misiunea de bază a instituției – formarea viitorilor maîstri militari și subofițeri ai Forțelor Aeriene Române.

Deschidere internațională prin programul Erasmus+

În perioada 13-17 ianuarie, o delegație formată din opt profesori și instructori militari, condusă de comandantul școlii, domnul comandor Cătălin Bănescu, a participat în Lisabona, Portugalia, la cursul „Digital Classroom”, în cadrul programului Erasmus+. Activitatea a vizat dezvoltarea competențelor digitale și schimbul de bune practici în domeniul

educației, demonstrând deschiderea instituției către metode inovatoare și rețele europene de colaborare.

De asemenea, în perioada 2-14 februarie, 18 elevi ai școlii, însoțiți de două cadre didactice, au desfășurat un stagiu de practică în Sevilla, Spania, în cadrul proiectului Erasmus+ VET. Interacțiunea cu specialiști internaționali, accesul la tehnologii moderne și integrarea într-un mediu multicultural au contribuit la dezvoltarea profesională a elevilor.

Între 14 și 15 aprilie, școala a fost gazda unei întâlniri transnaționale în cadrul unui parteneriat Erasmus+ VET, cu participarea unor delegații din Turcia, Cipru și Polonia. Temele abordate – formarea specialiștilor în domeniul UAV, crearea de resurse educaționale deschise și redactarea unui standard ocupațional european – confirmă implicarea activă a instituției în definirea

viitorului educației tehnice militare.

Competiții și antrenamente pentru excelență

Spiritul de competiție și antrenamentul riguros s-au concretizat în rezultate notabile la concursurile militare și sportive. Între 26 februarie și 1 martie, lotul sportiv al școlii a participat la Concursul aplicativ militar de iarnă, desfășurat la Predeal, obținând locul III la feminin.

La Campionatul Militar de Pentatlon desfășurat în perioada 7-11 aprilie la Sibiu, echipa feminină a urcat, din nou, pe podium, iar în clasamentul general anual al competițiilor sportive pentru instituțiile militare de învățământ pe anul 2024, școala a încheiat pe locul III.

Participarea la competiții civile nu a fost neglijată. Pe 22 martie, în cadrul evenimentului caritabil Ultra Race 24h Galați, echipa școlii

a demonstrat duranță și implicare. Elev sergent Vasile Crețu s-a clasat pe locul III la individual, cu 183 km parcursi, iar ceilalți membri ai echipei au acumulat performanțe notabile, contribuind la sprijinirea unor cauze nobile.

De asemenea, la competiția Park Tour România – etapa a III-a și Cupa Zăganii la cros, desfășurate pe 5 aprilie în Parcul Crâng din Buzău, 28 de elevi au reprezentat cu mândrie instituția, fie în calitate de concurenți, fie ca voluntari.

Educație și cultură în slujba formării caracterului

În cadrul școlii funcționează și un cerc cultural-artistic dedicat dezvoltării armonioase a personalității elevilor – Bobocii aerului. Coordonat de locotenent Laura Bașturea, acest cerc reunește mai multe secțiuni care valorifică talentele și pasiunile tinerilor noștri, oferindu-le oportunitatea de a se exprima artistic și de a-și cultiva spiritul creativ. Activitățile includ secțiuni de Teatru, Lectură, Cor și interpretare vocală, Debată, Dans (popular și modern), precum și Fotografie și tehnici de filmare. Prin intermediul acestor forme de manifestare artistică, elevii descoperă puterea cuvântului, a imaginii, a mișcării și a muzicii, contribuind activ la viața

culturală a școlii și reprezentând cu mândrie instituția în diverse contexte educaționale și artistice.

Activitățile cultural-educative au completat procesul formativ printr-o abordare holistică. Pe 6 martie, în cadrul platformei aeriene Boboc, a fost organizat un eveniment dedicat Zilei Femeii. Elevii din cadrul cercului cultural-artistic „Bobocii Aerului” au adus un omagiu feminității prin momente artistice de teatru, muzică, poezie și dans, evidențiind rolul fundamental al femeii în societate și în viața militară.

Promovarea carierei militare în rândul tinerilor

Promovarea carierei militare reprezintă o direcție prioritară în activitatea noastră, motiv pentru care desfășurăm constant acțiuni dedicate informării și atragerii tinerilor spre profesia militară. Atât la nivel local, cât și național, suntem prezenți la evenimente educaționale, târguri de oferte școlare și întâlniri directe cu elevii, oferindu-le acestora ocazia de a descoperi specificul formării într-o instituție militară de învățământ. În anul 2025, aceste demersuri s-au intensificat, iar echipele noastre de cadre și elevi au fost prezente, în fiecare lună, în mai multe licee din municipiul și județul Buzău, răspunzând curiozităților tinerilor și împărtășind din experiența vieții de elev militar.

De asemenea, între 7 și 11 aprilie, patru elevi ai școlii, însoțiți de maiorul Sterea Vlad, au participat la campania de promovare a ofertei educaționale a Forțelor Aeriene Române, alături de reprezentanții Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă”. Vizitele în Galați, Brăila, Tulcea,

Constanța și Medgidia au fost prilejuri de dialog cu tinerii interesați de o carieră militară în aviație, oferind o perspectivă autentică asupra formării și vieții de elev militar.

Angajament pentru comunitate

Solidaritatea și spiritul civic sunt valori cultivate constant. În data de 25 martie, cadrele militare și elevii școlii au participat la o campanie de donare de sânge, răspunzând cu promptitudine apelului umanitar. Astfel de gesturi demonstrează că educația militară nu se limitează la pregătirea tehnică, ci înseamnă formarea unor caractere puternice și altruiste.

105 ani de excelență în formarea maîștrilor militari și subofițerilor

Anul 2025 este un an cu o profundă semnificație pentru Școala Militară de Maîstri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”. La data de 18 octombrie, instituția noastră aniversează 105 ani de la înființare – un secol și cinci ani de tradiție, profesionalism și devotament față de valorile fundamentale ale armatei române. Acest moment aniversar ne oferă prilejul de a reflecta asupra trecutului

bogat al școlii, asupra parcursului său instituțional și al generațiilor de maîstri militari și subofițeri care s-au format în spiritul disciplinei, onoarei și excelenței.

De-a lungul celor peste o sută de ani de activitate, școala noastră a evoluat continuu, adaptându-se provocărilor vremii și cerințelor unei aviații moderne, pregătind cadre militare de elită, capabile să îndeplinească cu succes misiunile încredințate. Anul aniversar 2025 este, așadar, o oportunitate de a celebra performanțele trecutului, de a onora munca și sacrificiul celor care au contribuit la prestigiul instituției și de a privi cu încredere spre viitor.

Cu fiecare activitate derulată, Școala Militară de Maîstri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” își consolidează rolul de reper în învățământul militar românesc. Fie că este vorba despre instruire practică, performanță sportivă, deschidere internațională sau implicare în comunitate, misiunea școlii rămâne aceeași: formarea unor profesioniști devotați, capabili să răspundă cu onoare și competență nevoilor Forțelor Aeriene Române.

Sursă text și foto: <https://www.roaf.ro/>

EDUCAȚIE PENTRU AVIAȚIA DE MÂINE: ERASMUS+ PRINDE ARIPI LA ȘCOALA MILITARĂ DE LA BOBOC

Text: Profesor Lucia RĂILEANU

Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” – gazda unei importante întâlniri internaționale în cadrul proiectului Erasmus+ KA220

În perioada 14–15 aprilie 2025, Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” a găzduit cea de-a doua întâlnire transnațională a proiectului de cooperare pentru formare profesională Erasmus+ KA220, intitulată „Îmbunătățirea competențelor profesionale ale tehnicienilor electro-mecanici în întreținerea și repararea dronelor (UAV)”.

Evenimentul s-a desfășurat la sediul școlii, pe platforma Bazei Aeriene Boboc din județul Buzău, reunind parteneri din Turcia, Cipru, Polonia și România. Scopul principal al întâlnirii a fost consolidarea cooperării internaționale și armonizarea bunelor practici educaționale cu nevoile reale ale industriei aeronautice.

În cadrul proiectului, una dintre realizările semnificative este publicarea *Cărții standardelor operaționale pentru*

tehnicienii UAV. Acest ghid oferă un set clar de proceduri pentru operațiunile de întreținere și reparație, detalii despre uneltele și echipamentele utilizate, precum și recomandări privind asigurarea unui mediu de lucru sigur și eficient.

Agenda întâlnirii a inclus dezbateri aplicative despre progresul activităților, atribuțiile fiecărui partener, strategii de gestionare a riscurilor și modalități de promovare și diseminare a rezultatelor în rândul actorilor din domeniu.

În fazele ulterioare ale proiectului, au fost realizate și distribuite public peste 100 de materiale video educaționale, disponibile pe platforme deschise. Acestea tratează componentele de bază ale vehiculelor aeriene fără echipaj uman la bord, alături de proceduri detaliate pentru întreținere, reparații, înlocuirea pieselor, identificarea defecțiunilor și documentarea intervențiilor tehnice.

Ultima etapă a proiectului prevede elaborarea unui *manual digital interactiv*, ce va conține materiale educaționale structurate pas cu pas. Scopul este de

a oferi un sprijin concret și accesibil tehnicienilor UAV în procesul lor de perfecționare profesională.

Participanții au avut și ocazia de a vizita facilitățile moderne ale școlii militare, descoperind aplicabilitatea practică a formării tehnice într-un cadru marcat de rigoare și profesionalism. Dimensiunea culturală a fost și ea prezentă, printr-o excursie la Vulcanii Noroioși – o emblemă naturală a județului Buzău – și o vizită la Muzeul Episcopiei Buzăului, oferind participanților o incursiune în patrimoniul istoric și spiritual local.

Evenimentul a subliniat rolul strategic pe care Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” îl joacă în cadrul educației tehnice europene. Prin implicarea activă în proiecte Erasmus+, instituția consolidează poziția județului Buzău pe harta colaborării internaționale în domeniul tehnologiilor UAV.

Vehiculele aeriene fără pilot (UAV) au devenit esențiale în numeroase sectoare – de la apărare la agricultură. În acest context, tehnicienii specializați

în întreținerea și operarea acestor sisteme sunt tot mai căutați. Profesioniștii UAV contribuie direct la dezvoltarea tehnologiilor viitorului, iar domeniul oferă oportunități solide de angajare și evoluție în carieră.

„Într-un context tehnologic în continuă evoluție, în special în domeniul sistemelor aeriene fără pilot, este esențial să pregătim tehnicienii bine instruiți, capabili să facă față provocărilor actuale și viitoare. Prin acest proiect, ne propunem nu doar să răspundem cerințelor sectorului, ci și să contribuim activ la formarea unei generații de specialiști care vor susține progresul și inovația în acest domeniu strategic”, a declarat comandorul Cătălin-Relu Băescu, comandantul Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene.

Coordonatorul proiectului, profesor Seyhun Durmuş de la Universitatea Balkesir, a subliniat: „Proiectul nu răspunde doar nevoilor sectoriale, ci contribuie și la consolidarea expertizei organizației noastre în domeniul sistemelor UAV. Este un pas important în direcția pregătirii unor profesioniști care vor construi viitorul aviației autonome”.

Membrii echipei de proiect confirmă că obiectivul central rămâne acela de a furniza industriei specialiști bine pregătiți și de a pune la dispoziție materiale educaționale relevante, adaptate realităților tehnologice actuale.

Prin proiectul UAVET, colaborarea internațională, inovația și expertiza se îmbină pentru a construi o comunitate profesională capabilă să răspundă provocărilor tehnice ale viitorului.

Sursă text și foto: <https://www.roaf.ro/>

Elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale inspirați de istoria votului în România pentru a deveni cetățeni activi și responsabili

Elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale au participat, pe 11 noiembrie, la o lecție inedită de educație civică oferită de Comitetul Național Român pentru Drepturile Copilului Constanța, având ca teamă **istoria votului în România**. Evenimentul, moderat de președintele CNRDC Constanța, Liana Naum, a fost menit să trezească responsabilitatea tinerilor în contextul scrutinelor, prezidențial și legislativ, care urmează să aibă loc în lunile noiembrie și decembrie, oferindu-le o perspectivă valoroasă asupra evoluției democrației și a rolului cetățeanului în modelarea viitorului.

Simpozionul a evidențiat momentele-cheie din evoluția sistemului electoral românesc, subliniind legătura dintre transformările politice majore și dezvoltarea cadrului democratic. După 1989, tranziția către pluralism politic și stat de drept a presupus schimbări fundamentale. Decretul-lege nr. 92/1990 și Constituția din 1991 au introdus alegeri libere, pluralism politic și separația puterilor în stat, marcând un punct de cotitură în istoria națională. Alegerea unui sistem proporțional de reprezentare a fost adaptată realităților tranziției, sprijinind partidele politice în consolidarea unei culturi democratice.

Astfel de informații, elaborate și sintetizate pe înțelesul tinerilor cu ajutorul conferențiarului universitar Francisc Hellstern, i-au ajutat pe elevii să

înțeleagă importanța scrutinelor, rolul reprezentării proporționale și eforturile depuse pentru egalitatea de șanse, inclusiv măsurile introduse pentru reprezentarea românilor din diaspora și pentru promovarea echității de gen.

Prin vot, cetățenii nu doar își aleg reprezentanți, ci decid direcția guvernării, gradul de eficiență al politicilor publice și calitatea vieții sociale. Alegerile libere sunt fundamentul unei guvernări bune, orientate spre dezvoltare economică, coeziune socială și consolidarea statului de drept. De aceea, este vital ca fiecare cetățean să voteze conștient, alegând persoane și partide care demonstrează responsabilitate și viziune.

Mersul la vot este esențial pentru funcționarea unei democrații sănătoase, deoarece fiecare vot contribuie la conturarea deciziilor care ne influențează viața de zi cu zi. Este un gest prin care ne exprimăm drepturile, arătăm responsabilitate civică și contribuim la construirea unui viitor mai bun.

Simpozionul a reprezentat o lecție importantă pentru elevii prezenți, oferindu-le atât o înțelegere profundă a istoriei electorale din România, precum și imboldul de a deveni cetățeni activi, pregătiți să facă alegeri corecte și informate. România are nevoie de generații de tineri care să aprecieze puterea votului și să contribuie la consolidarea democrației prin implicare activă.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/SMMMFMNAIM>

CU BASTONUL DE MAREȘAL ȘI COMPLETUL CBRN ÎN RĂNIȚĂ

Text: Alina ANDRIEȘ

La Programul de studii postliceale cu durată de doi ani, Apărare CBRN, din Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre „Basarab I” din Pitești, am cunoscut trei elevi al căror plan este să devină... ofițeri.

Elevul soldat **Andrei Gabriel CATARANCIUC** a fost sgp, la tancuri, și a decis că e timpul să devină cadru militar. Anul trecut, în ianuarie, am început instrucția cu Batalionul 284 Tancuri „Cuza Vodă” de la Galați, după care am fost sgp în cadrul Batalionului 631 Tancuri Oituz, din Bacău. Apoi, s-au scos locuri la subofițeri și maiștri. N-a stat pe gânduri, a mers din nou și a dat probele.

Am încercat de mai multe ori să devin militar. Inițial, am dat la subofițeri. Am avut câteva probleme la dosar. Am zis să încep mai de jos și, ușor, ușor, să urc în cariera militară. A renunța nu face parte din vocabularul lui. După trei încercări eșuate la subofițeri, a reevaluat situația. Așa a devenit sgp, iar acum elev la școala de maiștri. Dar drumul lui nu se va opri aici. Nu îmi permite vârsta să dau la academia militară. Am 28 ani. Așa că

aș dori să fac o facultate civilă și să dau la ofițeri pe filiera indirectă. Aș alege o facultate tehnică, pentru că armele tehnice sunt mai căutate.

Am recomandat întotdeauna cariera militară. Am câțiva verișori care anul acesta au absolvit liceul și au dat și ei admitere. Tinerii ar trebui să vină în armată, pentru că îi responsabilizează și îi face mai disciplinați, mai ordonați.

Deocamdată, s-a întors în școală, unde a descoperit că instruirea nu

Elev soldat
Andrei Gabriel CATARANCIUC

diferă foarte mult de cea din perioada de formare ca sgp, cel puțin partea care ține de pregătirea militară generală. În plus, au cursul de leadership, unde învață să conducă o echipă, să fie lideri. Arma aceasta, CBRN, este mult mai complexă. La tancuri, îți folosești mult mai mult forța fizică, la CBRN trebuie să-ți folosești mai mult creierul, să iei decizii responsabile.

În cadrul cursului, au mers o lună și în Baza de Instruire Apărare CBRN, unde au făcut multă teorie, dar și practică. Am învățat mentenanță, în principal. Noi pe asta ne bazăm la maiștri militari, pe mentenanță, cum să reparăm aparatura.

Eleva frunțaș Bianca TUDORAN

Eleva frunțaș **Bianca TUDORAN** a dat admiterea la școala militară imediat după absolvirea unui liceu civil. A fost visul meu să îmbrac o uniformă, de când mă știu. Voiam la poliție, doar că sunt foarte mică de înălțime. Este singură la părinți și acestora nu le-a fost ușor să accepte drumul pe care l-a ales, un drum care, de multe ori, te poartă departe de casă. Mama m-a susținut cel mai mult, tata nu prea a fost de acord, pentru că sunt fata lui tata, dar i-am spus că e visul meu și a acceptat.

La arma Apărare CBRN nu a ajuns în cunoștință de cauză. Din contră. Nu știa ce înseamnă această armă când a ales. Nu ne-au dat informațiile acestea la CMJ. Credeam că CBRN înseamnă apărare cibernetică. Dar, când am venit în școală și am aflat ce înseamnă de fapt, m-am bucurat că am ales asta.

Armata nu mai e ce a fost odată. Te ajută toată lumea dacă ai nevoie de

ceva. E chiar frumos, mai ales dacă ai în sânge asta. Din instruirea de până acum, eleva spune că cea mai grea a fost prima parte, pregătirea militară generală. Sunt 10 săptămâni în care te trezești foarte de dimineață, mănânci pe repede-înainte și te duci în poligon, că ai trageri. Dar este o experiență unică, de care mă bucur că am avut parte. După aceea, ai ore și înveți lucruri pe care o să le faci în viitor. Instructorii sunt foarte drăguți cu noi, ne ajută când avem probleme și sunt înțelegători, nu sunt aspri cum crede toată lumea.

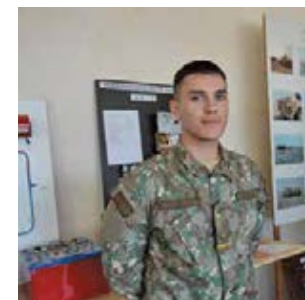
Bianca le recomandă tuturor cunoscuților cariera militară și visul ei este să devină ofițer. Are în plan să dea admiterea la Academia Forțelor Terestre din Sibiu, tot pe CBRN. Pentru că armata nu mai e ce a fost odată. Te ajută toată lumea dacă ai nevoie de ceva. E chiar frumos și nu are cum să nu-ți placă, mai ales dacă ai în sânge asta. Și eu am.

Elevul frunțaș **Adrian Costin ȘTEFĂNESCU** a absolvit un liceu civil cu profil matematică-informatică. Apoi, am decis să iau o pauză. În acea pauză, m-am gândit ce să fac mai departe. Îmi doream să mă duc la o facultate, dar, în același timp, mi s-a oferit șansa să intru în armată și am ales a doua variantă. Odată ce am intrat, nu mi-a părut rău, pentru că mă regăsesc în mentalitatea de aici.

Lui Adrian i-a plăcut foarte mult pregătirea militară de 10 săptămâni.

În fiecare zi, ceva nou. Mergi la instrucție cu pistolul mitralieră, vesta balistică, casca... totul este frumos, colegi, râsete, prietenii noi. A fost o experiență unică. Așa că și-ar dori să continue parcursul, după absolvirea acestui curs de maistru militar.

Este o armă frumoasă, chiar dacă mulți fug de ea. Avem foarte multe autospeciale și asta e un plus pentru mine. Îmi plac mașinăriile, tehnica, avem multă aparatură nouă. Primul contact cu CBRN, adică intrarea într-un

Elev frunțaș
Adrian Costin ȘTEFĂNESCU

mediu contaminat, cu masca pe figură, n-a fost chiar așa de înspăimântător cum se așteptau. Ne gândeam ce o să se întâmple când intrăm în cort, dacă mai ieșim, dacă nu mai ieșim, povestește, râzând. Ne-am pus masca, am intrat într-un cort în care se spărsese o sticlă cu substanță. Mirosea a banane. Acea substanță înțepa un pic când respirai, în cazul în care masca nu era etanșă, dar, în rest, totul ok. Nu s-a panicat nimeni.

Are în plan să se înscrie la o facultate și, pe filiera indirectă, să treacă în rândul ofițerilor. Aș dori la facultatea de drept, am auzit că ar fi mai ușoară admiterea. O să mă orientez. Nu prea sunt omul care să tocească. Am timp destul de gândire. Ar prefera să rămână la CBRN. Este o armă frumoasă, chiar dacă mulți fug de ea. Avem foarte multe autospeciale și asta e un plus pentru mine. Îmi plac mașinăriile, tehnica, avem multă aparatură nouă. Cea veche a fost înlocuită.

Sursă text și foto: <https://presamila.ro>

În anul școlar 2021-2022, peisajul didactic militar s-a îmbogățit cu o nouă unitate de învățământ, iar, la final de iulie, o nouă serie de absolvenți ai Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri de Logistică „Gheorghe Lazăr” (SMMMSL) din Chitila este pregătită să-și ia în primire posturile în unitățile militare.

ABSOLVENȚI PENTRU LOGISTICA ARMATEI

Text: Liviu ANGHEL

Școala are două programe de formare: unul de doi ani pentru maiștri militari, în specializările intendență și construcții, precum și un program de un an pentru subofițeri, în specializările intendență, administrație și construcții.

Dănuț Lătărețu, inginer de profesie, este profesor în cadrul catedrei de pregătire fundamentală, iar, prin cumul, este și șef de catedră. Engajat ca civil

Dănuț LĂTĂREȚU

în prezent, este ofițer de intendență în rezervă. În urmă cu 19 ani, am făcut armata obligatorie la termen redus, în această cazarmă, iar, după cele șase luni de cântănie, am rămas pe funcția de profesor.

Catedra al cărei șef este cuprinde disciplinele care fac acomodarea cu profesiile din viața civilă. Școala noastră este postliceală de nivel cinci, iar absolvenții primesc un certificat de competențe. În mediul civil, de exemplu, maiștrii militari bucătari sunt recunoscuți ca maiștri de morărit și panificație. Toate profilurile sunt convertibile pentru profesii din viața civilă atât la maiștri militari, cât și la subofițeri. În urmă cu mulți ani, dacă o persoană părăsea sistemul militar, aceste diplome obținute în școli militare nu erau recunoscute în mediul civil.

În planul de învățământ, sunt cuprinse discipline compatibile cu specialități din mediul civil, iar, la catedra de pregătire de specialitate, predarea este strict orientată militar. Noi parcurgem discipline pentru acomodarea cu profesii civile precum acțiuni și automatizări economice,

organe de mașini, organizarea muncii, managementul proiectelor și al calității.

Înainte de înființarea școlii de maiștri și subofițeri, a fost cadru didactic la școala de aplicație pentru ofițeri de logistică, aflată în aceeași incintă. Este obișnuit cu rolul de mentor al mai multor generații de cursanți, astfel că relația cotidiană cu elevii este construită pe baza experienței de pedagog.

Pot spune că relația dintre noi este una de prietenie. Trebuie să mă apropiez de ei, să-i cunosc mai bine, să le înțeleg problemele, să creez coeziune de grup.

Elev fruntaș Diana PRISECARU

La început, nu toți sunt interesați și implicați în cotidianul militar, dar, cu timpul, ajung să îndrăgească viața de militar, pentru că își dau seama de avantajele oferite de sistem.

Cel mai mult îi sperie partea de instrucție militară, de două luni, pe care o parcurg la școala de la Pitești. În acest caz, cred că sunt niște neconformități. Dacă un cursant se pregătește, de exemplu, pentru meseria de maestru bucătar, el susține aceleași probe de concurs și trece prin aceeași instrucție ca infanteristul. Pierdem mulți posibili cursanți la probele eliminatorii sportive. Din cauza a două secunde ratate din barem, mulți n-au putut să treacă, deși, poate, ar fi fost subofițeri de intendență atașați valorilor militare, contabili sau gestionari buni.

Lătărețu a participat, alături de elevi la multe concursuri, la sesiuni de comunicări științifice cu alte școli militare unde a obținut rezultate bune și foarte bune. Au primit permisiile drept recompense pentru rezultatele obținute.

Când am făcut selecția pentru prima competiție, erau reticenți din cauza emoțiilor pe care prevedeau că le vor avea. Când, la final, au văzut că au fost recompensați cu permisiile, am avut chiar concurență pe posturi. Dacă, la prima competiție, i-am dus cam cu forța, să zic așa, la următoarele s-au oferit singuri.

Foarte mulți dintre cursanți s-au înscris și la o facultate fără frecvență. În armată, sunt foarte multe funcții care presupun studii superioare, iar

ei au șansa să ocupe una dintre ele pe filieră indirectă.

Elev fruntaș Diana Prisecaru are 25 de ani, este din județul Bacău, va absolvi cursul de subofițeri, și spune că s-a înscris la școala de la Chitila deoarece a vrut să profeseze în armată, în domeniul financiar. Eu am absolvit un profil de contabilitate la facultate, și am înțeles că aș putea să merg pe aceeași linie la maiștri sau subofițeri.

Primul contact cu mediul militar a făcut-o să conștientizeze cât de diferită este armata comparativ cu imaginea proiectată din exterior. Uniforma m-a impresionat dintotdeauna, dar a fi militar implică eforturi pe care trebuie să le faci, mai ales la nivel personal.

Înainte de a da examen, apropiatii și amicii îi spuneau că armata este un domeniu dur, că este greu pentru o

carieră în armată. Recomand și femeilor același lucru, nu este nicio diferență.

Consideră că logistica este mai potrivită pentru femei, întrucât activitatea se concentrează pe administrație, un domeniu cu mai puțin efort fizic. Repartițiile la unități se fac în funcție de media de la examenul final. Sper ca media să-mi permită să mă întorc acasă. Noi suntem la început de drum, încă nu știm ce ne așteaptă, iar alegerile noastre vor fi influențate de atașamentul față de locurile natale.

Părinții săi sunt decedați, o mai are doar pe bunica ce a crescut-o de la 10 ani. Nu i-am spus bunicii nimic până nu am trecut de examenul de admitere. Ea, de obicei, crede ce vede la televizor despre războiul din Ucraina. I-am spus după ce am luat probele. I-am explicat că o să fiu într-un domeniu cât de cât sigur,

femeie să se adapteze la ordine, la autoritate. Nu m-am lăsat niciodată descurajată, pentru că femeile se pot adapta la acest domeniu puțin mai dur.

Cum a fost primul contact cu armata? Prima dată în uniformă, prima experiență, primul raport, primul apel. După care am plecat să facem PMG-ul (pregătirea militară generală). Prima dată cu arma în mână, prima ședință de tragere, toate sunt lucruri pe care nu le trăiești și nu le vezi în civilie, chiar dacă ai vrea să plătești niște cursuri de acest gen. Nu se întâlnește nimeni cu așa ceva, iar eu mi-am îndemnat amicii să nu ezite în a lua o decizie rapidă dacă vor o

că, până la urmă, dacă vine războiul, nici cei din mediul civil și nici noi nu avem nicio garanție că o să fim în siguranță.

Ar fi vrut să absolve un liceu militar, dar n-a fost hotărâtă la acea vreme. A intrat la facultate, a continuat în alt domeniu, dar, cumva, mereu s-a pregătit mental pentru ziua în care va deveni militar. Prima dată am dat la sgp, am intrat, dar fără loc, iar, anul trecut, mă pregăteam din nou. Între timp am aflat de școala de la Chitila, am intrat, iar acum sunt aproape de a o absolvi.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

ELEVII DE AZI, MAIȘTRII DE MÂINE

Text: Alina ANDRIEȘ

Elevii din anul al II-lea, la Programul de studii postliceale, arma auto și tancuri, de la Școala de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre „Basarab I”, desfășoară în acest an de studii pregătirea de specialitate în Baza de Instruire pentru Tancuri și Auto, din Școala de Instruire Interarmă a Forțelor Terestre „Mihai Viteazul”.

În cadrul pregătirii militare, cursanții execută și ședințe de tragere de zi și de noapte cu pistolul mitralieră. O astfel de activitate este intens pregătită, pe mai multe ateliere, cu accent pe cunoașterea armamentului, reguli și măsuri de siguranță. Urmărim ca fiecare militar să cunoască toate aceste lucruri și să-i dăm încrederea necesară ca să execute tragerea fără emoții. Totodată, emoțiile pe care fiecare militar le are sunt constructive și cei care stau în spatele lor la tragere se asigură că totul decurge fără incidente, spune căpitanul Cătălin Ilinca, locțiitor al comandantului Bazei de Instruire Tancuri și Auto.

Despre emoțiile ședinței de tragere și provocările vieții de elev militar, am discutat cu **elevul caporal Daniel PAICA** și elevul fruntaș Claudiu Ștefan Ciongaru, arma auto. Sunt în al doilea an, mai am un pic și termin cursul, spune elevul caporal Daniel Paica. A fost o perioadă super, mi-au plăcut cel mai mult orele de conducere. La tragere nu am emoții. Am mai executat trageri. Chiar cea mai

frumoasă amintire din școală a fost la prima tragere: o masă câmpenească. Scopul e să doborâm toate țintele, dar și să nu fie incidente. Când am fost în tabără, serile erau super frumoase – răș, voie bună, și acolo am dezvoltat adevărata colegialitate. Singur, nu faci nimic. Vrei singur, nu intri în armată. Simplu.

Inițial, Daniel a dat admiterea la academia militară, dar nu a trecut de proba scrisă și a încercat atunci la maiștri și subofițeri, unde a intrat. Chiar dacă la subofițeri făceam doar un an de pregătire, mi-a plăcut mai mult cum sună maistrul. Salariile sunt aproape la fel, poate puțin peste la noi, și m-am gândit că există mai multe funcții pentru auto, la maiștri. Daniel are și un frate în instruire la Câmpina, la poliție, care, probabil, va alege poliția rutieră. I-am spus să nu oprească în trafic camioanele cu număr de armată, că poate dă peste mine, încheie elevul, zâmbind.

Elevul fruntaș Claudiu Ștefan CIONGARU, beneficiar al Ministerului Afacerilor Interne, a ales tot arma auto. Acum se află în perioada de instruire de specialitate. După ce terminăm cu tragerile, urmează să intrăm din nou în parcul auto. Având în vedere că a mai executat trageri cu armamentul, în anul I, nu are emoții.

Nu au fost momente grele în formare, deoarece instructorii au fost înțelegători cu noi, ne-au ascultat când am avut probleme și ne-au ajutat. Singurul moment greu pentru toți este că nu se pleacă acasă. Din perioada petrecută

până acum în școală, mi-a plăcut cel mai mult partea de condus. Am obținut permis pentru categoria C. Urmează să obțin și categoria E. Vom trece apoi la conducerea TAB-urilor și chiar sunt curios cum va fi, cum se conduc, cum se simt, față de un automobil și un autocamion.

Claudiu a ales să intre în sistem deoarece tatăl lui este pompier la ISU Teleorman. De mic am vrut să aleg această carieră. La absolvire, mă duc unde îmi place mie, devin agent de poliție în cadrul Direcției Generale de Logistică, București.

La finalul zilei, obiectivul a fost îndeplinit. Tragerea a decurs fără incidente, iar elevii au plecat cu lecția învățată. Obiectivul a fost atins, cursanții dovedind concentrare și precizie. Am executat tragerea în condițiile în care am desfășurat și antrenamentele, sub deviza „Instruiește-te așa cum vei lupta!” – conchide căpitanul Cătălin Ilinca.

Sursă text și foto: <https://presamilo.ro>

ȘCOALA MILITARĂ DE MAIȘTRI MILITARI ȘI SUBOFIȚERI DE LOGISTICĂ „GHEORGHE LAZĂR”

PUNCT OCHIT, PREMIU LOVIT!

Text: Daria CREȚU

Dovada că tinerii militari îndrăgesc cultura și creativitatea. Pe data de 11 aprilie, în cadrul Facultății de Inginerie și Gestiune a Producțiilor Alimentare, a avut loc concursul municipal „Valori ale artei, culturii și civilizației europene”, organizat de Colegiul Tehnic „Grigore Cerchez” București. Zeci de tineri, pasionați de cultură, din școli gimnaziale și licee și-au prezentat lucrările în diferite secțiuni precum Creație plastică, Creație literară, Prezentare PowerPoint, dar și de idei antreprenoriale. Din acest concurs, n-a lipsit și Ministerul Apărării Naționale.

Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri de Logistică „Gheorghe Lazăr” Chitila s-a făcut semnificativ remarcată, obținând rezultate de excepție. Elevi de la specializările militare Administrație și Intendență au participat cu lucrări originale, iar 3 dintre aceștia au fost și premiați. **Eleva Flavia MIOC** a obținut Premiul 3 la secțiunea Prezentare PowerPoint, **eleva DIANA VOICULESCU** a obținut Premiul special la secțiunea Poezie, iar **eleva Daria CREȚU** s-a întors învingătoare cu Premiul 1 la secțiunea Creație literară. Elevele au fost coordonate de doamna profesoară Aldea Roxana, care le-a îndrumat și susținut nu doar în timpul acestui concurs, cât și pe plan educațional în cadrul școlii militare la cursuri de specialitate financiară.

Eleva Flavia MIOC

Eleva Daria CREȚU

Originalitatea a fost apreciată de juriu în poezia Dianei Voiculescu, pasionată de poezie. Urmând liceul de artă „Dinu Lipatti” din Pitești, profilul i-a dezvoltat Dianei creativitatea, iubind să compună poezii despre natură și despre mediul ce o înconjoară.

„Am fost entuziasmată pentru acest premiu, fiindcă m-am simțit specială. Poezia este o eliberare pentru mine, mă detașează de ce se petrece în jur, tocmai de aceea iubesc să scriu seara. Iubesc arta și susțin tinerii să o iubească și ei, mai ales să își descarce sufletul în compoziții de orice fel”, a declarat Diana Voiculescu.

Pentru Daria Crețu, scrisul i-a devenit și o meserie pe care o practică de ani, iar câștigarea Premiului 1 la acest concurs a fost motivația că scrisul ei este iubit și apreciat.

„Armata este un mediu rigid, disciplinat, unde regulile și programul este respectat cu strictețe. Mulți oameni consideră lumea militară un mediu în care creativitatea nu-și are locul, dar pe mine asta mă inspiră. Am vrut să demonstrez că Armata poate genera povești impresionante, că este o sursă de inspirație și un loc din care pot transmite emoții puternice. Se împlinesc

8 ani de când scriu: cărți, poezii, lucrări de tot felul, toate evidențiind pasiunea mea pentru mediul militar. Ficțiune romantică, istorie, dramă, am prezentat acest mediu în toate formele, și sunt mândră cu faptul că m-am remarcat printre cititori, de-a lungul timpului, cu asta. Armata este un sentiment unic care, în mâinile persoanei potrivite, poate deveni Artă. Consider acest premiu un detaliu semnificativ în palmaresul meu, care mă motivează și îmi umple sufletul de recunoștință”, a transmis Daria Crețu.

Pe lângă activitatea ei de scriitor, Daria

Eleva Diana VOICULESCU

Crețu este pasionată și de Jurnalism, scriind articole pe diferite teme militare pe care le abordează în pagina ei de blog, dar și în diferite lucrări. Începând cu anul 2025, este scriitor în cadrul redacției ReadersWish, o platformă online în care oamenii pot cumpăra și citi cărțile celor mai buni autori. Următoarele ei proiecte sunt mărte, participând, în data de 12 mai, și la un alt concurs al acelorași organizatori, construit pe tema României și a iubirii față de patrie. Daria Crețu dorește pe viitor să se dezvolte și să se perfecționeze pe acest domeniu, devenind un scriitor de seamă pentru lumea civilă și pentru Armata Română, pe care o servește.

► Poeziile premiate se regăsesc la pagina 117.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/SMMSL>

Viitoarele cadre militare înviorau locul cu entuziasmul lor, cu bucuria și emoțiile oricărui început de drum. Cea mai tânără asistentă din program are 35 de ani și cea mai în vârstă face curând 46, dar zăbetele largi de pe față le dădeau un aer adolescentin. Vesele, mândre de ele și cu chef de vorbă, mi-au povestit cum au fost aceste săptămâni de pregătire militară, cu arma în mână.

Daniela DOANĂ are 45 de ani și lucrează ca asistent medical la spitalul militar din Pitești de mai bine de 20 de ani. *Eram încadrată ca asistent medical civil și a venit un ordin, M78, cu activare la locul de muncă. Dintotdeauna mi-a plăcut haina militară și-mi doream foarte mult să o îmbrac, așa că am acceptat imediat această provocare.*

Daniela a lucrat douăzeci de ani la ATI și trei ani în blocul operator, la spitalul din Pitești. *La ATI depui mai mult suflet. Vezi suferința pacienților, le vezi ambiția de se reface cât mai repede. În blocul operator, îi adoarme, îi operează, îi trezește. Cu frică, cu spaimă, fiecare. Dar totul decurge bine. Nu am văzut niciodată un pacient care să decedeze pe masa de operație.*

Familia, soțul și cei trei copii, gemeni de 23 de ani și mezină, de doar trei anișori și jumătate, au fost alături de ea și au susținut-o să devină militar. *Soțul mi-a spus că dacă asta este dorința mea, el mă susține și va fi alături de mine. Și pe copiii mei i-am îndrumat către o instituție de stat – MAI, MAPN. Mi se pare că aici este ordine, disciplină și după terminarea școlii vei fi repartizat la un loc de muncă. Dacă faci o facultate, nu ești sigur că vei găsi unul. În ziua de astăzi, oricine poate să facă o facultate. Băiatul este polițist, fata este medic, la stomatologie, la București.*

ASISTENTE LA ORDIN

Text: Alina ANDRIEȘ

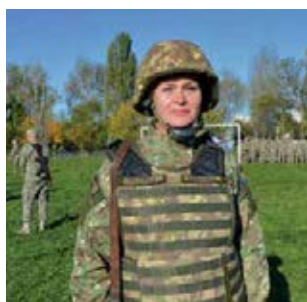
La Școala de Instruire Interarme a Forțelor Terestre „Mihai Viteazul” din Pitești, asistente medicale de la Spitalul Militar de Urgență „Dr. Ion Jianu” s-au instruit pentru a deveni subofițeri, conform programului de pregătire militară generală și leadership pentru personalul civil chemat în activitate în baza Ordinului M78/2003.

Instruirea a început cu două săptămâni de teorie online. Au urmat apoi șase săptămâni de practică – instrucție de front și cu armamentul. *A fost și greu, e drept, dar a fost o experiență inedită, cu multe lucruri noi de învățat. Cel mai mult mi-a plăcut instrucția cu arma.*

Daniela spune că a acceptat această provocare doar pentru ocazia de a îmbrăca haina militară pentru care a avut dintotdeauna respect și admirație. *Că, în rest, mari diferențe n-ar fi. Vor fi și ceva beneficii materiale, probabil, dar la locul de muncă nu se schimbă nimic. Dacă ești asistent medical în blocul operator, ce face civilul face și militarul, nu contează gradul sau funcția, suntem toți egali.*

Ioana FLOREA s-a angajat la spitalul militar din Pitești la 1 octombrie 2003. A fost încadrată la oftalmologie, endocrinologie și, de patru ani, este la ortopedie. *Foarte mult mi-a plăcut oftalmologia, pentru că este curat, se lucrează bine și ordonat. Dar nu m-aș întoarce. Acum lucrez cu un medic absolut minunat, un om educat și foarte bine pregătit profesional. Pot spune că mi-am găsit locul, după atâția ani.*

Ocazia de a se activa a fost o provocare și, cum nu spune niciodată unei provocări, a îmbrățișat imediat ideea. *Toată viața mi-a plăcut milităria.*

Mai în glumă, mai în serios, mereu mi s-a spus că, probabil, am fost general într-o altă viață. Am o voce mai groasă, vorbesc tare, clar și răspicat. Și, când spun ceva, așa rămâne. Și mama mea în tinerețe era poreclită căpitanul. De la ea am moștenit atitudinea.

Haina militară i-a plăcut, iar postura i se potrivește mânășă. Chiar dacă va ieși pe poarta unității sergent și nu general, conform poreclei, entuziasmul i se citește pe față. *Știu că o să fiu la ordin. Dar asta e, sunt militar. Dacă vrei să pleci undeva, trebuie să raportezi, să te treci în condica de părăsire a garnizoanei: cum și cu cine pleci, unde te duci, când te întorci. Trebuie să ai tot timpul un număr de contact. Nu mai ies la ora trei de la serviciu și plec unde vreau, că e weekend...*

Ioana nu mai făcuse sport de la 19 ani, de când a absolvit liceul. Și nu i-a fost ușor să reia. *Nu pot să spun că e ușor, pentru că e mișcare multă la anii mei, 45 la număr. Dar, ușor, ușor intri în ritm. După prima oră de sport, am fost dărâmate. Febra musculară nici acum n-a trecut. Dar am avut noroc de un colectiv absolut minunat. Au grijă de noi trei sublocotenenți mai ales domnul sublocotenent Robert Andreiu, subliniază Ioana, zâmbind. Andra Buciuman și Luminița Mihalciuc sunt delicate, nu sunt supărăcioase, nu se răstesc, nu ridică tonul, spune Ioana despre sublocotenentele care se ocupă de instruirea lor.*

Recunoaște, totuși, că a avut un moment în instruire în care a simțit

că nu mai poate. Dar nu a durat mult. *Sunt cu fetele mele de la spital și ne cunoaștem toate între noi, cu familiile și cu copii, că spitalul nu este foarte mare. Nu avea cum să renunțe. A investit timp și energie pentru a trece baremele și a intra în programul de formare.*

M-am antrenat înainte, am fost de câteva ori la stadion, până să-l dărâme. După aceea am venit aici, în baza sportivă, unde ni l-au dat pe maiorul Ionuț Alexandru Ilescu să ne ajute cu antrenamentul și traseul militar aplicativ.

Au fost și colege de-ale lor care n-au venit, care n-au vrut să se activeze. Ori au depășit vârsta, ori n-au vrut, pur și simplu. *Eu, când am auzit că pot și că am fost și admisă – viteză! La Breaza, am*

alergat de am înnebunit. Bătea un vânt din față foarte tăioș, și după prima tură simțeam că te sufoci. Țin minte că mă certam eu cu mine: ai făcut abdomene, ai făcut flotări, cum să nu alergi acum? Și dă-i și luptă!

Primul modul l-au avut la ele în unitate, online, iar Ioana spune că a fost de nota 10. *L-am avut ca îndrumător pe domnul plutonier-adjutant Adrian Chirițescu. Tot așa, un om foarte bine pregătit, cu un bun simț aparte. Acesta e al doilea modul și ultimul. O să rămânem aici până la 25 octombrie și, după aceea, viața își reia cursul firesc. Mergem la serviciu, iar alergăm dintr-o parte în alta.*

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

GÂNDURI SCRISE ÎN TRICOLOR

*Gânduri scrise în tricolor
Alor noștrii militari, de patrie le este dor
De-i iarnă, de-i vară, kilometrii bat,
zi-noapte
Ca visul lor să devină realitate.*

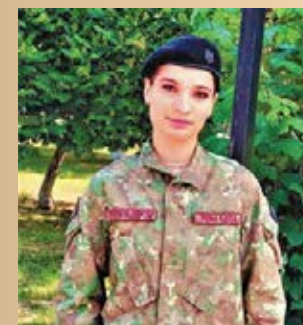
*Gânduri strânse în buzunar
O lacrimă curge pe obrazul cald
al mamei iar
Că al ei fiu drag, din cazarmă a plecat
Și pentru a țării apărare și drapelului
onoare a jurat.*

*Gânduri scrise cu mâinile pline de al
inamicului sânge
Dintr-un întuneric al minții, chipul
primei victime n-o poate șterge
Mii de țipete, mii de tuburi de cartușe,
pământul a adunat
Cum nici pe al lui suflet putred,
nu l-a iertat.*

*Ochii verzi-pădure îl urmăreau de
departe
De al lui ultim suflu, nu se desparte.
Pașii lui sunt tot mai aproape
Nu avea cine să-l mai îngroape.*

*Avea să vină al păcii porumbel
ce zboară numai în cer
În teatrul de război are loc un ultim
măcel.*

*Femeia cu un copilaș în brațe
Avea să mai audă ale tatălui blânde
șoapte?*

Soldat Ana-Maria PETOLESCU

DATORI O VIAȚĂ ȘI O MOARTE

*Datori o viață și o moarte,
Când o pușcă în piept îți șade
Și ții ranița bunicului pe spate
Al dorului amar vânt, în coaste-ți bate.*

*Datori de țară și de patrie.
Un pusti blond se ascundea sub salcie,
Următ-a cale a morții oare?
Prea mic, pentru ai vedea umbra sub
soare.*

*Începe a războiului cântec chemare
Ostașii noștri au plecat la luptă
Și s-au pierdut în zare
A urmei praf de pușcă, timpul n-o uită.*

*Datori de mamă și de tată
Și de pământuri cu roade îmbelșugate
De-a eroilor moarte, scrisă într-o carte
De-a sângelui uscat pe piatră,
să-i mai amintim încă o dată.*

Sursă text: <https://www.facebook.com/RevistaOrizonturiOstășești>

SUBOFIȚER ÎN DEVENIRE

Text: Maior Narcis RĂDUCU

Patru soldați și gradați profesioniști, patru povești diverse. Fiecare dintre ei dispus la concesii, la posibilitatea de a învăța lucruri noi și de a o lua de la capăt. Au vârste și povești diferite, fiecare vine cu sacrificiul său, cu dezamăgirile și reușitele de până acum. Toți însă se bucură de faptul că li s-a ivit oportunitatea ca prin Cursul de formare a subofițerilor în activitate de la Școala Militară de Maștri Militari și Subofițeri „Basarab I” să devină cadre militare în Armata României. Sunt conștienți de faptul că urmarea unei cariere a armelor nu este deloc ușoară, dar că este una dintre cele mai frumoase experiențe de care te poți bucura pe parcursul unei vieți trecătoare.

Caporalul Mircea STANCU a fost primul dintre cei patru viitori subofițeri a cărui poveste am avut plăcerea să o aflăm. În 2015 a intrat în rândul străjerilor țării, iar la 10 ani distanță s-a hotărât să facă următorul pas în carieră și să accedă în rândul cadrelor militare. Punctul lui de plecare a fost faptul că avea mai mulți prieteni în sistem, care l-au motivat să aleagă acest drum. Astfel, a ajuns servent trei la bateria salve a Brigăzii 30 Gardă „Mihai Viteazul”.

„După ce am ajuns militar, la 25 de ani, pot spune că viața mi s-a schimbat în bine. Am început să fiu mai respectuos, mai atent la detalii și mai organizat. De asemenea, experiențele prin care am trecut la Brigada de Gardă au fost la început grele, dar ușor-ușor, m-am obișnuit cu programul încărcat și cu misiunile ce s-au desfășurat de multe ori în week-end-uri sau în zilele libere. Îmi place haina militară și cred că este

foarte important să mergi la muncă cu plăcere. Am participat la foarte multe evenimente în cariera mea de militar, defilări, primiri de oficialități, și așa enumera aici președinți de stat, înalți demnitari, sau chiar Sanctitatea Sa Papa Francisc” – rememorează câteva activități caporalul Stancu.

Cea mai frumoasă amintire a lui din cariera militară se leagă de vizita suveranului pontif în România, care a avut loc între 31 mai-2 iunie 2019, unde a purtat drapelul statului Vatican, experiență unică pe care se bucură că a putut să o trăiască: „Am avut un sentiment inegalabil, era foarte multă lume, iar atmosfera era de nedescris”.

La SMMMFT își dorește să-și dezvolte cât mai mult calitățile și deprinderile, să învețe cum să fie un lider demn de urmat. I-ar plăcea să se întoarcă înapoi la unitatea de la care a venit, dar nu exclude nicio altă opțiune. Când vorbește despre informațiile de noutate, care i s-au transmis la curs, spune că modulul de leadership a venit ca o noutate pentru el, că este foarte încântat de modul în care instructorii și-au făcut treaba și că mai are multe de învățat.

„Am aflat cum pot să devin un lider bun, un manager și chiar un mentor, așa putea spune. Totodată, acum știu că sunt capabil să conduc o echipă/grupă în câmpul tactic. Una dintre cele mai importante valori pe care o văd la mine, din postura de viitor subofițer, este faptul că sunt protector. Îmi place să ajut pe toată lumea, iar asta este

important, deoarece nimeni nu trebuie lăsat în urmă. La rândul meu, m-am bucurat atunci când am fost ajutat sau chiar împins de la spate să-mi depășesc condiția, să ies din zona de confort și să obțin mai multe de la cariera militară” – adaugă Mircea.

Am mai aflat faptul că este absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport, iar unul dintre hobby-urile lui preferate este fotbalul, practicat la nivel de amatori.

Fruntaș Simona RAFAILĂ este militar activ din anul 2019 și a fost încadrată, până la începerea cursului, la Regimentul 52 Artilerie „General Alexandru Tell” din Bârlad. A considerat că acum este momentul să evolueze, că este loc de mai bine, că trebuie să-și pună la încercare abilitățile, să dovedească ceea ce poate și, nu în ultimul rând, să se perfecționeze. Mai mult, a vrut să fie și un exemplu pentru copiii ei, să le arate că nu trebuie să cedeze în fața greutăților, pentru că cel mai important este să vrei să faci un lucru, iar obstacolele se depășesc doar dacă ai voință. Are două fete, de 16 și 12 ani, care o apreciază și o văd ca pe un model de urmat, chiar dacă uneori se mai întâmplă să fie departe de ele.

„Acum, fiind un pic mai mari, s-au adaptat la această situație. Am totală încredere în fetele mele, pe care, puțin câte puțin, le-am format să fie cât mai independente, încă de când erau mici.

Uneori nevoia te mai și învață, dar acum ele se descurcă” - povestește frunțaș Rafailă.

„Mă aflu aici într-o nouă etapă din viață, din cariera pe care am îmbrățișat-o. În momentul de față învățăm cum să ne formăm ca viitori subofițeri, cum să ne tratăm subordonații, cum să conducem o grupă, cum să îi motivăm să își dorească mai mult și cum să devenim exemple pentru ei” – spune Simona.

Ideal ar fi pentru ea să se întoarcă în garnizoana de unde a plecat, acolo unde o așteaptă familia, dar este dispusă să accepte orice provocare i-ar oferi repartiția. Despre prima parte a cursului mărturisește că a avut și bune, și rele, dar că era familiarizată cu ceea ce se întâmplă în sistemul militar și a făcut față cu brio. Poartă în spate experiența acumulată până în acest moment, deprinderile formate, atât fizice cât și intelectuale. Mai adaugă că acum a început să înțeleagă care este diferența dintre un lider și un manager. Se vede a fi un subofițer care nu o să se schimbe foarte mult din punct de vedere al caracterului și își propune să rămână aceeași persoană, deschisă către fiecare. „Voi încerca să ascult părerile fiecăruia în parte, să-i sprijin și să-i ajut, pentru că doar împreună vom putea să formăm o echipă bine sudată” - conchide frunțaș Rafailă.

Soldatul Ramin CHIȘ provine de la plutonul de poliție militară al Regimentului 46 Sprijin. Din 2023 este militar și spune că, deși a încercat să facă și alte lucruri în viața civilă, nu s-a regăsit pe nicăieri. Cumva, simțea chemarea cazonă, căreia i-a răspuns cu bucurie. Este o fire calmă și nu îi plac lucrurile monotone. „Din prima zi de instrucție am început să mă regăsesc și, odată cu asta, am descoperit disciplina și valorile militare. Am venit la subofițeri, pentru că nu am vrut să am o traiectorie liniară în armată, vreau să am o carieră cât mai amplă. Din punctul meu de vedere, un subofițer trebuie să dea dovadă, în primul rând, de loialitate și de respect față de valorile militare, iar după, trebuie să fie un bun lider” – se destăinuie soldatul Chiș.

Și pentru el perioada de la Pitești a însemnat posibilitatea de a aprofunda

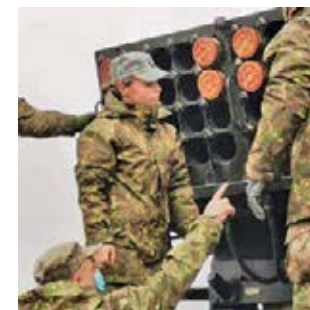
cunoștințele deținute pe partea de pregătire militară. Următoarea etapă, cea de pregătire de specialitate, va fi mai dificilă, pentru că va trebui să învețe cât mai mult din tainele artileriei, specialitatea lui de până acum fiind poliție militară. Lucrul acesta însă nu îl sperie, ci mai degrabă îi stărnește curiozitatea și interesul.

Soldatul Larisa Maria PUF vine de la Batalionul 22 Vânători de Munte „Cireșoia” din Sfântu Gheorghe. Și-a ales specializarea administrație, după ce și-a analizat foarte bine abilitățile. Chiar dacă munca în teren îi place, considerând-o atractivă, a optat pentru o armă de sprijin logistic. Vrea să fie omul din umbră al echipei, cea care îi ajută și îi susține pe ceilalți să-și îndeplinească misiunile. Este în armată din noiembrie 2023 și studentă în anul II la Facultatea de Psihologie și Științele Educației din Brașov.

„Am fost atrasă de haina militară de când eram copil, iar acum o port cu demnitate. Prima mea încercare a fost la maștri militari, dar am picat probele sportive pentru 4 secunde. Am fost dezamăgită de mine, dar soarta a făcut ca, printr-o coincidență, să întâlnesc un cadru militar de la o unitate de vânători de munte, care m-a încurajat să-mi urmez visele și m-a sfătuit să intru în armată ca soldat, pentru că sigur voi avea oportunități de a avansa în carieră. Lucru care s-a întâmplat acum. După ce voi termina facultatea, dacă se va ivi posibilitatea, voi încerca să susțin

examele pentru a deveni ofițer și a-mi îndeplini încă un vis. Aș sfătui orice tânăr să se pregătească, să urmeze cursuri de formare și o facultate” – spune soldat Puf.

După terminarea cursului și-ar dori să se întoarcă printre „cavalerii florii de colț” și să ia cunoștință cu provocările pe care i le așterne în față noul statut. Și-a ales ca modele de urmat, dintre instructorii școlii, pe plutonierul-major Anca Sevastian și pe sergentul-major Dinescu Alexandru. Despre primul afirmă că este un model complet de luptător, căruia îi place tactica, că este un infanterist adevărat, iar pe cel de-al doilea îl descrie ca având un stil unic de a se face înțeles de toată lumea și că a avut numai lucruri bune de învățat de la el. I-a plăcut, totodată, că a putut să îmbine teoria cu partea practică și că și-a îmbunătățit cunoștințele pe care le avea.

„Văd subofițerul ca fiind un lider, un model de urmat pentru soldații și gradații profesioniști, un bun comunicator, care ține unită echipa. El trebuie să găsească în fiecare persoană punctele forte, să le pună în valoare, dar și punctele slabe, pe care să le înlăture, astfel încât misiunea să fie îndeplinită cu succes” – afirmă Larisa.

Pe cei patru și pe alții care urmează același traseu îi vor aștepta noi provocări, dar bucuria de a progresa, de a depăși anumite bariere, de a reuși vor fi pilonii puternici în susținerea noului drum pe care pășesc acum, cu multă încredere.

Sursă text și foto: <https://rft.forter.ro>

La mijlocul lunii februarie, elevii militari de anul I de la Școala Militară de Maștrii Militari a Forțelor Navale au vizitat unitățile de scafandri din Portul Militar, precum și cea mai modernă facilități de antrenament pentru scafandrii de mare adâncime, încă unică la acest moment în Europa, Laboratorul Hiperbar LH 300.

DACĂ AR FI UȘOR, ORICINE AR PUTEA FACE

Text: Cristina SÎMBETANU

În Dana 0 a Portului Constanța, elevii militari au fost întâmpinați de luptătorii din cadrul divizioanelor 175 Nave Scafandri de Luptă „Comandor Constantin Scarlat” și 176 Nave Scafandri de Mare Adâncime cu expoziții de tehnică folosită în mod curent în misiuni.

Astfel, elevii au avut ocazia să interacționeze cu profesioniști așa cum și ei, la rândul lor, își doresc să devină, maștrii militari care

misiuni care necesită sprijinul Forțelor Navale Române în Marea Neagră.

Elevii au văzut cum arată în realitate drona subacvatică REMUS, folosită în cadrul misiunilor de căutare și dezamorsare a minelor marine din zonele de coastă. Sonarul caută minele în locurile în care navele nu pot înainta, iar în funcție de ecurile captate, scafandrii decid ce curs de acțiune vor pune în practică.

au avut curajul, răbdarea și determinarea de a parcurge etape de pregătire dintre cele mai riguroase pentru a ajunge astăzi să ducă la îndeplinire cele mai dificile

N-au lipsit de la expoziție nici echipamentele de bază care compun costumele scafandrilor, specialiștii expli-cându-le elevilor principiile de funcționare ale

dispozitivelor de care se folosește un scafandru și criteriile de clasificare ale acestora în funcție de tipul misiunii desfășurate.

Viitorii maștrii militari de marină și, de ce nu, scafandri, au fost lăsați chiar să manevreze ei înșiși și rover-ul care îi ajută pe luptătorii din adâncuri să pătrundă în locuri periculoase ori să disloce obiecte sensibile.

Tinerii vizitatori au urcat și la bordul Navei Maritime pentru Scafandri „Grigore Antipa”, unul din bastimentele în care Forțele Navale Române au investit semnificativ pentru modernizare.

La finalul anului trecut, NMS „Grigore Antipa” a raportat „Misiune îndeplinită” după luat parte la exercițiul multi-național POSEIDON 24, desfășurat în apele teritoriale ale Bulgariei.

La bordul navei 284, elevii militari au avut ocazia să dea peste un proaspăt absolvent al școlii, M.m. V Florin Calenic, șef de promoție la Echipamente de navigație și hidrografie, care deja a început să acumuleze misiuni importante în palmares. Militarul le-a vorbit mai tinerilor săi camarazi cu pasiune despre ce urmează după absolvirea școlii, oferindu-le motive să

persevereze în pregătire. M.m. V Calenic le-a mărturisit elevilor că mentoratul de care s-a bucurat din partea anumitor instructori militari i-au insuflat cunoștințele care astăzi îl fac să fie un tehnician remarcabil în echipajul din care ales să facă parte.

gaze necesare scufundărilor la mare adâncime iar împreună cu echipa de la laboratorul de cercetare și pătrundere sub apă se testează și perfecționează tehnici de incursiune subacvatică, modalități și standarde de protecție a persoanelor care desfășoară activități sub apă.

Laboratorul Hiperbar de la Centrul de Scafandri i-a impresionat pe elevii de anul I. Cei mai mulți dintre ei au aflat, cu această ocazie, că Forțele Navale Române beneficiază de tehnologie de cea mai nouă generație. Realizat în colaborare cu o firmă italiană, LH-300 are în dotare două barocamere cu câte patru locuri,

Precizia de înalt nivel a echipamentelor, combinată cu priceperea instructorilor, au aflat elevii, determină pregătirea superioară a noilor generații de scafandri de mare adâncime. Explicațiile și exemplele enunțate de operatorii laboratorului au stârnit nu doar curiozitatea elevilor militari, ci și dorința unora

cuplate cu un simulator în care se realizează nivelul de lucru în apă (până la 500m). În acest laborator se prepară amestecurile de

dintre ei de a face primii pași în domeniul scafandreriei.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/SMMMFMNIM>

LECȚIE-VIZITĂ LA UNITĂȚILE DE NAVE DE LA TULCEA

Text: Cristina SÎMBETANU

Pregătirea pentru o profesie cu specific predominant tehnic impune și multe lecții practice. De aceea, instructorii militari din cadrul Școlii Militare a Forțelor Navale fac tot posibilul pentru a-i pune cât mai des pe viitorii maștrii militari de marină față în față cu tehnica de la bordul navelor de care se vor ocupa după absolvire.

La finalul acestei săptămâni, clasa de navigație (Echipamente de navigație și hidrografie) a desfășurat o lecție-vizită la Tulcea, sub coordonarea pl. maj. Marius Cristea, instructor asociat. Prima oprire a fost la Docul Plutitor de 200 de tone 301, aflat în subordinea Bazei Logistice Navale. Comandantul docului este tânăr maistru militar, absolvent al promoției 2012 a Școlii Militare de Maștrii Militari a Forțelor Navale. Acesta le-a explicat viitorilor tehnicieni care sunt caracteristicile micii unități cu caracter special, cum funcționează un doc plutitor, la ce ajută în mod curent și le-a oferit un tur al bastimentului.

După această escală, viitorii maștrii timonieri a ajuns în Portul Militar Tulcea, unde au vizitat navele din subordinea Grupului 325 Sprjin Logistic, inclusiv navele de protocol „Fortuna” și „Siret”. Marinarii militari de la Dunăre le-au prezentat elevilor atelierele și compartimentarea navelor, iar absolvenții din promoțiile anterioare le-au vorbit deschis despre organizarea unităților de la Tulcea, condițiile de lucru și posibilitățile de ocupare a posturilor de acolo.

Un impact deosebit asupra elevilor militari aflați în lecție-vizită l-a avut și turul navelor din cadrul Secției II a Divizionului 88 vedete fluviale Tulcea. Doi maștrii militari cu deosebită experiență în desfășurarea misiunilor reale și de antrenament pe fluviu le-au fost ghizi viitorilor absolvenți de anul acesta. Astfel, elevii clasei de navigație au avut ocazia de a învăța despre echipamentele și armamentul de care dispun vedetele fluviale, despre misiunile de bază ale acestora și, bineînțeles, despre nivelul de pregătire necesar ocupării funcțiilor din organigramă și despre responsabilitățile reale ale unui maistru militar la bordul unei nave.

Militarii Divizionului 88 Vedete Fluviale le-au arătat viitorilor lor colegi din Forțele Navale Române și salupele de intervenție care acționează atunci când, pe zona de frontieră, se primesc alerte de obiecte suspecte care ricoșează din conflictul de pe teritoriul statului vecin în zona de responsabilitate gestionată de Flotila Fluvială.

Elevii s-au arătat entuziasmați de lecția vizită și au adresat întrebări nu doar despre subiectele din aria lor de pregătire școlară, ci mai mult despre perspectivele profesionale de după absolvire. Răspunsuri au primit atât de la maștrii militari cu peste 20 de ani de experiență, dar și de la cei mai tineri membri ai echipajelor, fie ei maștrii militari clasa a IV-a, aspiranți sau locotenenți. Discuțiile de grup sau una la una le-au oferit elevilor militari optimism în ceea ce privește viitorul lor, precum și motive puternice pentru care să aleagă funcții în unitățile de nave de la fluviu.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/SMMMFMNIM>

PRECIZIA DIN UMBRĂ, SIGURANȚA DIN ZBOR

Text: Adela OLTEAN
Foto: Cornel MITUȚ, Bogdan FISCUTEAN

Cu o disciplină exemplară și o rigoare de fier, acești profesioniști sunt primii care ajung pe aerodrom și ultimii care pleacă. Responsabilitatea lor nu se încheie odată cu finalizarea unei misiuni, ci continuă cu fiecare nouă verificare, fiecare ajustare fină și fiecare operațiune care garantează că tehnica de zbor rămâne la cele mai înalte standarde de siguranță.

Am avut ocazia să asistăm la o zi de instrucție în cadrul Bazei 71 Aeriană, care s-a prelungit mult după lăsarea întinericului. Pe parcursul întregii zile, maiștrii militari au fost omniprezenți – atenți, concentrați, mereu gata să intervină. Responsabilitatea lor începe cu verificările minuțioase dinaintea fiecărui zbor. Nimic nu este lăsat la voia întâmplării. Într-o lume unde secunde și detaliile contează, precizia asigură succesul.

În Baza 71 Aeriană „General Emanoil Ionescu”, din Câmpia Turzii, fiecare zi de zbor începe cu mult înainte ca piloții să își ocupe locurile în cockpit.

În spatele fiecărei decolări și a oricărei aterizări reușite, se află o echipă de specialiști discreți, dar indispensabili: maiștrii militari. Ei sunt veriga esențială, care se asigură că aeronavele din dotare – avioanele F-16 și elicopterele IAR 330 Puma SOCAT – sunt pregătite pentru misiuni.

Munca acestor specialiști este o garanție a siguranței echipajului. Deși poate părea rutină, fiecare verificare sau ajustare validate prin semnătură pe check-list se transformă într-o responsabilitate uriașă. O mică eroare ar putea avea consecințe majore, motiv pentru care rigoarea și disciplina sunt pilonii activității lor. Fiecare piesă contează, orice manevră este crucială, iar maiștrii militari știu că de munca lor depinde nu doar buna funcționare a aeronavelor, ci și viața piloților care le pilotează.

Pe tot parcursul zilei, aeronavele vin și pleacă, iar echipele de mentenanță sunt mereu pregătite. Alimentare, verificări tehnice, recertificări – toate aceste operațiuni sunt executate cu o precizie impecabilă. În spatele acestui efort constant stă o echipă unită, unde experiența și pregătirea temeinică sunt transmise noilor generații.

Eu am specialitate celulă-motor, o specialitate complexă, dar dacă te pregătești temeinic și ai sprijinul colegilor cu experiență, totul se desfășoară fără probleme,

explică maestru militar clasa a IV-a, Andreea Tabarcea, de la Escadrila 713 Elicoptere SOCAT.

Această coeziune este esențială pentru succesul fiecărei misiuni. Maiștrii militari lucrează în echipă, învățând unii de la alții și dezvoltând o încredere reciprocă esențială în mediul aviației. Experiența veteranilor se împletește cu entuziasmul noii generații, formând o legătură profesională bazată pe respect, dedicare și pasiune pentru aviație.

Este nevoie de multă încredere, muncă, responsabilitate și atenție, dar avem un colectiv foarte unit, iar asta este fundamental, mărturisește maestrul militar clasa a III-a, Cătălin Sucuturdean, mecanic de bord.

Absolut toate decolările sunt precedate de ore de muncă intensă la sol. Aterizările sunt urmate de noi verificări, ajustări și pregătiri pentru următorul zbor. În această

ci un simbol al unei încredere absolute. În acest mediu, unde succesul depinde de sincronizare și responsabilitate, încrederea reciprocă este fundamentul care asigură îndeplinirea fiecărei misiuni în deplină siguranță. Piloții se bazează pe echipele de la sol, iar echipele de la sol știu că în munca lor stă cheia succesului.

Acești maiștri militari transformă tehnologia în putere aeriană, iar devotamentul lor asigură îndeplinirea misiunilor. De la primul check-list la ultima verificare după aterizare, ei sunt acolo – vigilenți, profesioniști, de neînlocuit.

meserie, nu există loc pentru compromisuri. Verificarea unei aeronave este executată cu maximă precizie, deoarece orice detaliu contează și poate face diferența dintre viață și moarte. Indiferent că este vorba despre o misiune de antrenament sau una reală, în aer ajung doar aeronavele care au trecut cu succes prin ochiul critic al maiștrilor militari. Profesionalismul lor nu se vede, dar se simte în fiecare zbor reușit.

La finalul oricărei misiuni, strângerea de mână dintre pilot și echipa tehnică nu este doar un gest de curtoazie,

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

VÂNĂTOARE PE APE

Text: Lucian IRIMIA
Foto: Lucian IRIMIA și Cristi VLĂSCLEANU

Echipajul Vânătorului de mine M 270 „Sublocotenent Ion Ghiculescu” este unul de excepție, iar maiștrii militari contribuie din plin la acest calificativ. Capabilitățile navei sunt exploatate de marinarii militari de la bord astfel încât misiunile primite să fie executate cu succes. Vânătorul de mine M 270 „Sublocotenent Ion Ghiculescu” execută misiuni de patrulare și supraveghere în apele teritoriale, zona contiguă și în zona economică exclusivă. Astfel, contribuie la descurajarea amenințărilor asimetrice și la securizarea rutelor comerciale esențiale.

Am revenit cu plăcere în cadrul Divizionului 146 Nave Minare Deminare și la bordul Vânătorului de mine. O parte a marinarii militare era la instrucție, la bordul navei. O alta, la cursuri în străinătate, pentru a descoperi toate secretele tehnicii din dotare.

Am discutat cu locotenent-comandorul Denis Giuberna, comandantul M 270. Format la școala dragoarelor maritime, a participat la multe misiuni și exerciții naționale și internaționale. Este conștient că este în fața unei mari provocări. Alături de echipajul său, continuă instruirea pentru a fi în măsură să execute toată gama de misiuni ordonate. Lupta contra minelor, folosind capabilitățile M 270, este diferită acum. Este nevoie de disponibilitate, rezistență la efort, atenție crescută, concentrare și multă răbdare. Și cu toate acestea sunt mulți tineri pe navă. Recent, a intrat în dotarea vânătorului de mine

și sistemul de drone subacvatice, Sea Fox, care permite identificarea și neutralizarea de la distanță a minelor ancorate și de fund. M 270 are acum în dotare toate capabilitățile necesare pentru îndeplinirea misiunilor ordonate.

S-au făcut pași importanți în ridicarea nivelului de instruire a echipajului. Creștem cu fiecare zi ce trece coeziunea și căutăm să maximizăm prin pregătire capabilitățile navei. Într-adevăr, nu este ușor, dar mă bucur să văd implicarea membrilor echipajului, chiar dacă media de vârstă este scăzută. Vânătorul de mine a venit cu alte proceduri de ducere a luptei contra minelor, astfel încât ne pregătim intens, afirmă locotenent-comandorul Denis Giuberna.

Echipajul M 270 are un număr redus de membri, așa că aceștia au două sau chiar trei atribuții la bord. Astfel, găsim

militari care știu să opereze tehnica din camera de conducere a luptei (n.r. - opsroom), dar și pe comanda de marș a navei. Menținerea unui nivel ridicat de pregătire este o provocare pentru fiecare marinar de la bord.

Maistru militar clasa a IV-a Loredana Filimon are 26 de ani și este din Galați. A atras-o foarte mult disciplina și căuta un loc de muncă unde să fie respect și bun-simț, adică un colectiv frumos. A absolvit Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, specializarea comunicații navale și informatică, în 2019 și a prins repartiție pe fregata Mărășești. Apoi, a lucrat în comandamentul Flotei 56 Fregate. Sfătuită foarte bine de maistrul militar principal Mihăilă, a răspuns provocării de a face parte din primul echipaj al Vânătorului de mine 270 „Sublocotenent Ion Ghiculescu”. În tot acest timp a îndeplinit misiuni internaționale cu fregatele și dragoarele maritime. Putem spune că la vârsta sa a acumulat ceva scoică pe

burtă. De asemenea, este studentă la Universitatea Maritimă din Constanța.

La pregătirea în Marea Britanie am început să ne formăm ca echipaj. Am avut răbdare unul cu celălalt și ne-am încheiat. Totul a fost nou pentru mine, dar mi-a plăcut acolo. Instructorii britanici ne-au luat de la zero, ne-au verificat cunoștințele. Am avut tot felul de exerciții în baza lor de antrenament, inclusiv de vitalitate. Cred că cel mai frumos a fost plecarea și drumul către țară. Acolo am simțit că am devenit un echipaj, a declarat Loredana.

Maistru militar clasa a IV-a
Loredana FILIMON

Cred că toată perioada de pregătire a fost grea. Îmi place că avem tehnică performantă și vin de plăcere la muncă. Mi-am învățat colegii inclusiv cu tabieturile lor, cu reacțiile lor. Este mult de muncă, integrăm un nou sistem de comunicații și îmi pun amprenta acolo. Îmi doresc să fu cât mai eficientă în ceea ce fac și sunt mândră că fac parte din acest echipaj.

Locotenent-comandor Denis GIUBERNEA

Suntem pe drumul cel bun cu pregătirea navei și echipajului. Fiecare zi e o provocare pentru fiecare dintre noi. Forțele Navale române ne-au pus la dispoziție o navă cu capabilități foarte bune, sunt așteptări de la noi și facem tot ce ne stă în putință să ne ridicăm la nivelul încrederii acordate.

Misiunile navei pot apărea oricând, mai ales în contextul actual de securitate din Marea Neagră. Așa că marinarii militari de pe M 270 sunt tot timpul în pregătire și sunt atenți la toate detaliile. Zilele pe mare, la instrucție, sunt folosite eficient, astfel încât misiunile să fie executate cu succes.

Caporalul clasa a II-a Nicolae Sandu încadrează funcția de electromecanic. Are 33 de ani, este căsătorit și are o fetiță. Este constănțean și este de 12 ani în marina militară. A crescut pe Dragorul maritim 29 și a îndeplinit multe misiuni naționale și

Caporal clasa a II-a Nicolae SANDU

Viața de mecanic la o navă nu este ușoară. Am învățat meserie la dragoarele maritime și mă bucur să văd acum că acestea sunt modernizate din mai multe puncte de vedere. La vânătorul de mine e mult de muncă, fiindcă suntem mai puțini în echipaj. Avem responsabilități mai multe, dar capabilitățile și condițiile sunt mai bune. Pregătirea în Marea Britanie a fost foarte bună și ne ajută acum în tot ceea ce facem.

internaționale. Regretă că nu s-a dus la academie sau la școala militară de maiștri militari.

Aș vrea să mulțumesc primului echipaj cu care am interacționat la Dragorul maritim 29, mai ales maistrului militar principal Cătălin Rotariu. Am fost un grup unit, ca a doua familie. M 270 reprezintă un pas înainte pentru cariera mea pentru că este o navă completă, din foarte multe puncte de vedere. Am văzut acest tip de vânător de mine în misiunile pe care le-am îndeplinit. Acum fac parte din echipajul românesc al acestui tip de navă. Este diferit din ce am învățat, mai ales la capitolul propulsie. Sunt multe lucruri noi de studiat. Asta e adevărat, dar consider că este mai ușor față de la dragoarele maritime, a spus caporalul clasa a II-a Nicolae Sandu.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

TABERE DE INSTRUCȚIE MONTANĂ

La realizarea acestui material au contribuit
Alexandra TREFAȘ, Alin TRANDAFIR, Teodora OPRINOIU,
Diana ROȘCA, Iulian MIHALACHE, Marina IVAN

Taberele de instrucție la munte reprezintă pentru cercetași un reper important al instruirii de specialitate. Această tabără a fost un prilej excelent de a dezvolta camaraderia, consolidându-se astfel încrederea și cooperarea în cadrul exercițiilor viitoare. Aceste experiențe comune contribuie la creșterea interoperabilității și eficienței

în misiunile internaționale, dar și la dezvoltarea unei echipe solide și unite.

Timp de două săptămâni, structuri din Brigada 61 Vânători de Munte „General Virgil Bădulescu” s-au instruit în tabăra de instrucție la munte iarna, în Munții

În perioada 20-31 ianuarie, cercetașii structurilor subordonate Brigăzii 81 Mecanizată „General Grigore Bălan”, împreună cu structuri de cercetare aparținând Brigăzii 2 Infanterie Motorizată „Ștefan cel Mare”, a Armatei Naționale a Republicii Moldova, au desfășurat Tabăra de instrucție la munte – iarna, în localitatea Colibița.

Călimani, unde schiul, supraviețuirea și adaptarea la condiții extreme au fost la ordinea zilei. Pe cărările înzăpezite, alături de militari, au fost și caii huțuli, adevărați luptători ai munților. Puternici și neobosiți, le-au fost sprijin în zonele unde schiurile nu mai puteau înainta, amintind că, în inima Carpaților, natura și omul trebuie să devină un tot. În condiții de izolare, doar cu frigul aspru, zăpada și provocările muntelui, învățăm ce înseamnă cu adevărat rezistența și spiritul de echipă.

Totodată, în această perioadă, în facilitățile de instruire din garnizoana Sfântu Gheorghe, militarii Batalionului 22 Vânători de Munte „Cireșoia” au desfășurat exerciții specifice de instruire

în colaborare cu structuri din cadrul Forțelor Aeriene. Studenții de anul I ai Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu au participat, în perioada 13-31 ianuarie, la modulul de instrucție montană desfășurat în Poligonul de instrucție Criș. La o altitudine de peste 1.320 de metri, în masivul Cindrel, într-un decor cu văi și pante înzăpezite, sub atenta îndrumare a instructorilor, studenții s-au familiarizat cu procedeele de bază ale instrucției pe schiuri, tehnicile de orientare, de acțiune tactică și ducerea traiului în condiții de izolare în teren muntos.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

DACIA 25

Text: Lucian IRIMIA
Foto: Constantin APETROAERI, Constantin ENCIU

La evenimentul major de instruire, la nivel operativ și tactic, au participat aproximativ 5.000 de militari din Franța, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Spania și Turcia, exercițiile desfășurându-se în mai multe poligoane din țară, majoritatea forțelor concentrându-se în cele din Smârdan, Babadag și Cincu.

Prima etapă a instrucției în teren a avut loc în perioada 22-27 februarie. Dacia 25 a asigurat cadrul necesar integrării forțelor naționale și aliate prin conectarea cu alte exerciții multinaționale planificate de Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa (SHAPE) și Comandamentul Forțelor Armate ale SUA în Europa (USEUCOM).

Am fost prezent câteva zile la Centrul Secundar de Instruire pentru Luptă Smârdan, din județul Galați, unde au acționat militari din Divizia 4 Infanterie Gemina, Brigada 15 Mecanizată Podu Înalt, iar Forțele Aeriene române au asigurat sprijin aerian cu aeronave IAR-99 Șoim, IAR-330 Puma, IAR-330 SOCAT, C-27J Spartan și F-16 Fighting Falcon, din Bazele 86, 90 și 95 Aeriene.

Am fost alături de militarii participanți care s-au antrenat în diferite secvențe de instruire întrunită, în care s-au aplicat multe lecții învățate din conflictele moderne. Am realizat că planificarea riguroasă a acțiunilor a

avut o execuție pe măsură, chiar dacă militarii aveau pe umăr drapele diferite.

Cu toate că tehnica militară era diversă, în praful sau pe cerul poligonului s-a acționat eficient și la timp. Provocările unui limbaj comun au fost depășite cu ușurință, iar modul de ducere a luptei a găsit un numitor comun, indiferent de armata din care făceau parte militarii.

Rapiditate, coordonare, manevre tactice, susținerea cu foc eficient, precizie sunt doar câteva cuvinte ce au caracterizat munca unor militari, care au mers dincolo de tehnici, tactici și proceduri și au demonstrat că NATO nu reprezintă doar vorbe, ci fapte transpuse în practică. Acțiunile s-au desfășurat în plină iarnă, temperaturile au fost scăzute, dar zăpada a lipsit. Așa că binecunoscutul praf al Smârdanului a încercat să împiedice fiecare activitate, dar experiența, instruirea, implicarea și efortul fiecărui militar participant au făcut ca acesta să nu conteze.

Miercuri, 26 februarie, în prezența ministrului apărării naționale, Angel Tălvăr, a șefului Statului Major al Apărării, generalul Gheorghică Vlad și a multor invitați din țară și străinătate, militarii români alături de parteneri au prezentat un exercițiu ce s-a desfășurat într-un scenariu complex, care a pus la încercare viteza de reacție și capacitatea de integrare a structurilor multinaționale. Dacia 25

a demonstrat angajamentul României față de cooperarea internațională în domeniul apărării și consolidarea interoperabilității cu forțele aliate.

În cadrul acestui exercițiu de nivel operativ și tactic condus de Comandamentul Forțelor Întrunite, în acest poligon au acționat peste 1.500 de militari, din care aproximativ 700 de străini și 800 români. Necesitatea antrenamentului în comun și întrunit este determinată de procedurile diferite pe care la nivel practic fiecare țară le dezvoltă. S-au desfășurat în comun exerciții tactice cu trageri cu muniție reală, s-au făcut schimburi de proceduri pentru crearea interoperabilității.

Încercăm în acest cadru multinațional să ne apropiem modurile de acțiune și să le înțelegem. A fost un exercițiu complex, în care, indiferent de armata de unde provin, infanteriștii, tanchiștii, artileriștii, geniiștii, logisticienii au acționat eficient. Sprijinul aviației a fost important, având în vedere că orice conflict modern nu se poate desfășura fără forțele aeriene, a declarat comandantul Comandamentului Forțelor Întrunite, general-maior Valerică Vrăjescu.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

LUPII NEGRI, INSTRUCȚIE CU FOS

Text: Lucian IRIMIA

Conflictele moderne demonstrează zilnic că militarii trebuie să fie foarte pregătiți și în ducerea luptei în zone urbane. Infanteria clasică se diversifică, își adaugă noi tactici și proceduri și folosește mijloace moderne de luptă, inclusiv drone. Militarii Batalionului 151 Infanterie știu, pentru că au avut experiențe reale de luptă în care au pierdut camarazi, că instruirea nu trebuie să fie un cuvânt de marcat într-un caiet de evidențe, ci o stare de spirit.

Lupii Negri s-au pregătit în poligonul de luptă în

Vremea nu poate fi decât o provocare în plus pentru militari. Instruirea se face pe întreaga perioadă a anului, indiferent ce spune buletinul meteo. Camarazii din Batalionul 151 Infanterie „Războieni” din Iași încep anul cu experiența unui modul practic de instruire în lupta urbană. Lupii Negri ieșeni știu – din încercările prin care au trecut în mai multe misiuni din teatrele de operații și în nenumăratele exerciții internaționale – că doar pregătirea continuă te menține la nivelul de operativitate de care armata are nevoie.

localitate, sub impulsul dat de venirea în batalion a unor camarazi din Forțele pentru Operații Speciale, a căror expertiză în domeniu este incontestabilă. Așa că, instrucția devine puțin altfel, mai ales în lupta urbană.

Plutonierul-major Mihai Enciu, instructor, îmi spune zâmbind că în poligon, după

ce s-au pus bazele clasice ale infanteriei, se trece la un alt nivel. Se scoate capul din cutie, se verifică și se aplică tactici și proceduri diverse. Lupii sunt foarte receptivi, iar conducerea batalionului sprijină din plin astfel de inițiative. Schimbarea atitudinii este importantă și necesită muncă, dar nimeni nu se dă deoparte, chiar dacă au și vremea în luptă împotriva lor.

Instruirea pentru lupta în mediu urban este un proces greu, de lungă durată, în care Lupii Negri dobândesc mai multe abilități, exersează diverse acțiuni, precum abor-darea și curățarea unei clădiri, având mereu în vedere siguranța colegilor.

Au grijă tot timpul unui de alții.

Este greu, pentru că sunt spații foarte mici, cu multe unghiuri moarte. Antrenamentele au ritmicitate mare și se lucrează la un nivel mai avansat. Lupii Negri sunt captați de nou și absorb tactici și procedurile aplicate. Secretele se descoperă prin muncă, prin instrucția periodică.

Instruirea MOUT (luptă urbană) este extrem de complexă și militarii înțeleg asta. Presupune deprinderi și cunoștințe din toate domeniile: de la planificarea misiunii până la verificarea echipamentului, deplasarea în câmpul tactic pentru ajungerea la obiectiv, dar și deplasarea în clădiri, între etaje, în subteran, pe străzi, modul de abordare al obstacolelor și minelor capcană, orientarea în teren cu vizibilitate redusă datorită construcțiilor, acordarea primului ajutor.

Se are în vedere folosirea semnelor și semnalelor, protejerea civililor, clădirilor culturale, monumentelor istorice, a școlilor și spitalelor, până la evitarea fratricidului. Și exemplele pot continua. Toate aceste aspecte trebuie cunoscute foarte bine, analizate, puse în practică, dar mai ales antrenate până devin automatisme!

Lupta în localitate nu este o noutate în programul de instruire al militarilor. În Batalionul 151 Infanterie există un poligon destinat din 2010, un spațiu amenajat prin construirea mai multor machete de casă care sprijineau desfășurarea instrucției.

De asemenea, s-au folosit și clădirile din fostul GAZ (n.r.-gospodărie anexă zoo-tehnică), atât pentru instruire în localitate pentru operațiile de tip contrainsurgență, dar și pentru operații clasice,

apărare și ofensivă. Pe timpul exercițiilor multinaționale din Germania, Bulgaria, Ucraina militarii batalionului au avut secvențe de instruire complexe în poligoane amenajate pentru lupta în localitate. S-au reluat etapele instruirii pe acest domeniu datorită schimbării generațiilor de militari, dar mai ales adaptării la lecțiile învățate din conflictele actuale.

Încă din 2021, am pus accent la început pe principiul train the trainers și am organizat un curs MOUT,

cu instructori cu experiență și dedicați, care au parcurs etape de instruire și verificări săptămânale, pe parcursul a două luni și o etapă finală de evaluare teoretică și practică. Apoi, am continuat instrucția la nivel pluton și companie, atât în poligoanele unității, cât și în cel de la CILFT Cincu. Am executat în cadrul unității și diferite module de instruire în cooperare cu alte structuri din sistemul național de apărare din Iași, pentru a primi informații cât mai verificate și validate prin punerea acestora în practică. Lupii Negri au răspuns prin implicare, inițiativă, dorința de cunoaștere, efort indiferent de condițiile de instruire și rezultatele nu au întârziat să apară, ne-a declarat locțiitorul comandantului Batalionului 151 Infanterie, locotenent-colonel Ioan Levărădă.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

INSTRUCȚIE PRINTRE URȘI ȘI LUPI

Text: Lucian IRIMIA

Umbrele munților – cercetașii Brigăzii 15 Mecanizată „Podu Înalt” din Iași și din structurile subordonate – s-au antrenat intens în Munții Tarcăului din județul Neamț, pe o vreme potrivnică, timp de două săptămâni, la jumătatea lui ianuarie.

Ca în fiecare început de an, cercetașii Brigăzii 15 Mecanizată urcă în Munții Tarcăului la o tabără de instruire pe timp de iarnă. Zăpezile din anii anteriori au devenit amintiri. Acum au rămas petice de zăpadă, ploaie și ger. Culoarele iernii sunt aceleași cu ale toamnei trecute și neschimbate este pasiunea specialiștilor în Informații, Supraveghere și Recunoaștere (ISR) –

cercetașii militari! În rândurile lor au venit oameni tineri care le împărtășesc entuziasmul pentru meserie. Chiar dacă este o specialitate complexă, care cere multe sacrificii, nou-veniții s-au adaptat rapid provocărilor.

Am mers cu ei ziua și noaptea, i-am privit cum acționau în cadrul diverselor exerciții tactice și a incidentelor cu care se confruntau. Au găsit și o coastă de munte cu zăpadă, pentru inițierea tinerilor în schiat. Peste toate, au fost temperaturi sub zero grade, ploaie și un număr din ce în ce mai mare de urși și lupi în zonă. Acolo, în punctele de rămânere, se încheau legăturile camaraderesti și au aflat importanța unui ceai sau cafele calde. Pe crestele munților și pe pantele abrupte au realizat ce înseamnă o mână întinsă la

timp când urci sau un sprijin real la coborâre. La apusul zilei și apoi târziu în noapte am mers cu *umbrele munților* în misiuni. Am văzut cum cei cu experiență le explicau

celor tineri cum să meargă prin pădure, cum să abordeze obstacole, fiindcă capcane sunt peste tot. Liniștea, mersul ascuns și multe din secretele cercetașilor se află doar acolo, când transpirația curge din plin, iar adrenalina crește pulsul. Ce zgomot poate face o creangă ruptă care este călcată fără voie, cum poate plesni peste față dacă nu este ținută cu mâna de cel din față și câte nu sunt de învățat... Acestea

rămân, chiar dacă acum se folosesc din plin aparatele de vedere pe timp de noapte sau dronele de recunoaștere. Am privit de la distanță cum *umbrele munților* se apropiau

în tăcere de obiective, cum acționau în liniște deplină, cum stăteau ore nemșcați în acțiuni de supraveghere a comunicațiilor, cum acționau rapid și eficient, cum se protejau. O simplă ată de papioț sau strunele de pescuit pot anunța că apar în zonă musafiri nepoștiți...

M-am bucurat să-i văd pe cei tineri, băieți și fete, aflați la prima experiență, implicați puternic. Sunt foarte multe de învățat, a curs multă

transpirație, a fost foarte greu, dar sacul lor cu experiență militară a început să se umple. Trebuie remarcate investițiile făcute în tabăra militară cu sprijinul eșaloanelor superioare și pe gospodarul locului, administratorul locației, plutonierul-adjutant Gheorghe Cioată, care, prin proiectele făcute, prin munca personală și a militarilor din subordine, a reușit să crească confortul militarilor atunci când aceștia sunt preț de câteva ore în tabără.

Militarii din structurile ISR ale Brigăzii 15 au exersat topografia militară, instrucția pe schiuri și s-au antrenat în cadrul unor exerciții de rezolvare a unor situații tactice complexe.

Am reușit să ne atingem obiectivul principal, de creare

a coeziunii între structurile brigăzii. În acest an, la tabără de iarnă au fost atât militari aflați la prima tabără, cât și militari cu experiență. Am încercat și realizat să facem tranziția experienței între cei vechi și cei noi. Zilele și nopțile nu au fost deloc liniștite, ci pline de acțiune. Majoritatea militarilor participanți la tabără a fost informată încă din timpul pregătirii la structurile de bază despre condițiile meteo, cât și cele de cazare în tabără. Ne-am adaptat condițiilor meteo antrenamentele. Terenul, vremea și exercițiile tactice au fost intense și i-au solicitat foarte mult pe militari, dar umbrele munților și-au atins din plin obiectivele propuse, a declarat comandantul taberei de la Tarcău, maior Sergiu Hetriuc.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

EXERCITIUL CERTEX I-25 - SLOVACIA

În Slovacia, Plutonul Antitanc continuă instruirea în comun cu militarii aliați

Text: Cristian MATACHE

Foto: Adrian STAICU, Cristian MATACHE, Cătălin MATEI

Plutonul Antitanc „Black Lions”, rotația I, a participat, în perioada 29.04-02.05.2025, la exercițiul „CERTEX I-25”, în Slovacia. Evenimentul major de instruire a reprezentat un exercițiu de certificare al Grupului de Luptă Multinațional, în urma căruia structura a atins Capacitatea Operațională Completă (FOC). Rezultatele deosebite obținute de Grupul de Luptă la finalul exercițiului se datorează numeroaselor ore dedicate procesului de instruire din ultimele luni, atât pe timp de zi, cât și pe timp de noapte.

În același context, militarii români au participat la un concurs de ștafetă și o ședință de tragere cu celelalte națiuni din cadrul Grupului de Luptă Multinațional NATO din Slovacia.

Concursul de ștafetă, organizat de contingentul portughez, a presupus parcurgerea unui traseu de aproximativ 8 km în teren variat de către fiecare participant și a fost prilejuit de aniversarea Brigăzii Mecanizate a Armatei Portugaliei.

De asemenea, detașamentul românesc a executat ședințe de tragere cu armamentul ușor de infanterie în comun cu militarii armatelor Spaniei, Portugaliei și Sloveniei. În cadrul activității, militarii au executat trageri cu armamentul aflat în dotarea fiecărei națiuni și li s-au prezentat caracteristicile tehnico-tactice ale acestora.

Obiectivul principal al acestei secvențe de instruire a constat în realizarea schimbului de experiență între militarii, care s-a concretizat prin familiarizarea acestora cu categoriile de armament ale celorlalte armate.

Plutonul Antitanc „Black Lions”, rotația I, generat de Batalionul 285 Artilerie „Vlaicu Vodă”, se instruiește în perioada ianuarie-iulie 2025, în cadrul Grupului de Luptă Multinațional NATO din Slovacia.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/mapn>

INSTRUIRE MOUT (MILITARY OPERATIONS IN URBAN TERRAIN), LA CARACAL

Text: Alina ANDRIEȘ

În cursul lunii februarie a.c., în poligonul de instruire urbană din Caracal, a avut loc un exercițiu de instruire întrunită, cu militari români, portughezi și nord-macedoneni. Astfel de exerciții sunt importante, pentru că acțiunile în mediul urban sunt printre cele mai complexe.

Am stabilit împreună cu comandanții celor două contingente prezente în Caracal, cel portughez și cel nord-macedonean, să facem instrucția întrunită, explică locotenent-colonelul Constantin ANCUTĂ, comandantul Batalionului 22 Infanterie „Romanați”. Suntem

aici să ne instruiem în mediul urban, să aplicăm cele mai noi proceduri, care au fost identificate în cadrul lecțiilor învățate din conflictul din Ucraina.

Fiecare pluton are în componere, ca organizare a forțelor, câte o grupă din cadrul fiecărei structuri.

Un pluton portughez cu o grupă de români, una de nord-macedoneni și una de portughezi, un pluton român cu o grupă de portughezi și două de români, și un pluton macedonean cu o grupă de portughezi și două de nord-macedoneni.

Am considerat că această modalitate de a ne instrui o să ne ajute în primul rând în eliminarea barierelor de comunicare, iar în al doilea rând pentru a ne cunoaște cât mai bine modul de acțiune și a fi în măsură să cooperăm oricând și oriunde, atunci când va fi nevoie. Totodată, ajută la întărirea coeziunii la nivelul Batalionului 22 Infanterie, adăugă comandantul scorpionilor verzi.

Această etapă a instruirii a fost precedată de secvențe legate de pregătirea documentelor, repetiții, urmând apoi pasul final – materializarea modului de acțiune a unei companii de infanterie

într-o zonă urbană, pentru asigurarea libertății de mișcare pentru celelalte forțe implicate.

Exercițiul a fost condus de căpitanul Diaz, din contingentul portughez, care ne-a explicat, pe scurt, scenariul. Trupele noastre au condus o ofensivă, inamicul s-a retras, iar câteva grupuri de mici dimensiuni s-au reorganizat și ne afectează

Locotenent-colonelul Constantin ANCUTĂ

linia de comunicații. Misiunea primită de compania noastră este să eliberăm obiectivele și să eliminăm grupurile care operează în zonă. Să asigurăm libertatea de mișcare a liniei de comunicații pentru trupele noastre, pe această rută principală.

Și instruirea începe. Sunt confirmate trei mari obiective, unde sunt localizate inamicii. Cu securitatea asigurată 360°, cele trei plutoane se îmbarcă și pornesc deplasarea. În frunte merge cel românesc, apoi cel portughez și cel macedonean, prin itinerariul stabilit. Când fiecare a ajuns în fața obiectivului, asigură zona, apoi plutonul românesc primește permisiunea să elibereze obiectivul. Militarii intră în clădire și verifică fiecare colț. Totul se petrece

ca în filmele de acțiune. Militarii comunică prin semne și liniștea e spartă doar de focurile de armă scurte și precise.

Astăzi am desfășurat un STX la nivel de companie, împreună cu un pluton macedonean și un pluton portughez. A fost foarte interesant, ținând cont că

ei au diferite proceduri de a intra în încăperi și noi le-am implementat în instrucția noastră de zi cu zi, așa cum și ei le-au implementat pe ale noastre. Există o oarecare barieră în comunicare, dar, în principiu, vorbim aceeași limbă, prin tactică și hărți. Sublocotenent Gabriel MUSTĂȚA, comandant pluton Batalionul 22 Infanterie

După ce au eliberat obiectivul și au asigurat trecerea, celelalte două plutoane au trecut la obiectivele lor, iar cel românesc a rămas să asigure. Plutonul nord-macedonean și cel portughez au eliberat sectoarele desemnate, în același timp. Apoi, au asigurat zona.

Instruirea a fost desfășurată după principiul: first we crawl, then we walk and then we run. Partea cea mai dificilă în instruirea în comun este bariera de comunicare. Dar o putem gestiona. Dacă nu prin cuvinte, atunci prin semne și explicații, spune căpitanul Diaz. E normal să avem câteva diferențe și în modalitatea de a ne instrui și acționa, dar principiile sunt aceleași, deci a fost ușor să lucrăm întrunit, cu grupe mixte.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

INSTRUCTORII NU FORMEAZĂ DOAR ABILITĂȚI, CI MODELEAZĂ CARACTERE

Text: Plt. adj. pr. Mihai GHIȚĂ

În perioada 13-24.01.2025, o echipă de instructori condusă de șeful Centrului Național de Instruire Permanentă a Subofițerilor și Maiștrilor Militari, a desfășurat Cursul de instructori grupuri mici cu soldații și sergenții din Armata Națională a Republicii Moldova, la Centrul de instruire a sergenților din Chișinău.

Ședințele teoretice și practice au contribuit la dezvoltarea abilităților metodice ale cursanților.

Activitatea a fost apreciată deopotrivă de către cursanți și conducerea centrului.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/NCOAcademy>

Text: Maria IONIȚĂ
Foto: Bogdan PANTILIMON, Italian Air
Force (Aeronautica Militare)

20.01-18.02.2025

EMERALD WARRIOR 25

UN PAS MIC PENTRU ECHIPAJ,
UN SALT URIAȘ
PENTRU FORȚELE AERIENE ROMÂNE

S-a scris o pagina de istorie
pentru aviația română
prin traversarea Oceanului Atlantic
la bordul aeronavei C-27J Spartan

Dacă ar fi să aleg un cuvânt care să definească Escadrila 902, acela ar fi PROVOCARE. Această echipă tânără formată din piloți, ingineri și tehnici alege să spună „da” tuturor provocărilor și nimic nu pare să le stea în cale. Ne-au aliniat cu țările europene ce excelează în transportul militar aerian și ne-au făcut mândri arătându-le aliaților noștri că profesionalismul și dedicarea ne pot duce către excelență.

În peisajul arid al Arizonai, unde cerul senin se îmbină cu solul uscat, aeronava Forțelor Aeriene Române C-27J Spartan și echipajul militar român au strălucit și au demonstrat încă o dată profesionalismul și adaptabilitatea de care dispun în cadrul exercițiului multi-național Emerald Warrior 25, care nu este un exercițiu obișnuit. Cei aproximativ 30 de militari au participat la un test al rezistenței, al sinergiei dintre forțele speciale și aviație, un spațiu unde aliații NATO învață să opereze împreună în condiții ostile, sub presiunea unui scenariu realist de luptă. România a avut un rol esențial în această ediție, contribuind cu expertiza Forțelor

Aeriene Române și a echipajelor sale bine antrenate.

Premiera istorică pentru Forțele Aeriene Române a fost traversarea Oceanului Atlantic cu un C-27J Spartan, demonstrând capacitatea aeronavei și a echipajului său de a opera la distanțe mari și în contexte internaționale complexe. Acest zbor istoric a fost mai mult decât un simplu test logistic, a fost o demonstrație a capacității de proiecție a forței și a interoperabilității cu partenerii internaționali. Pilotul Virgil Daniel Motoroiu, din cadrul Escadrilei 902 a împărtășit cu noi emoția acestei premiere.

În cadrul exercițiului, aeronava românească a executat misiuni esențiale alături de partenerii săi americani, italieni și francezi. Acestea au inclus zboruri în formație la altitudine joasă, aterizări pe piste scurte de aproximativ 900 de metri, lansări de personal și containere, dar și manevre tactice în medii ostile. Toate aceste elemente contribuie la creșterea interoperabilității dintre forțele participante, exersând tactici, tehnici și proceduri comune într-un cadru multinațional.

„În această misiune am ales să plecăm cu trei piloți comandanți, urmând să facem cu schimbul, pentru că a fost o misiune cum nu s-a mai executat până acum și am decis să avem la manșă trei piloți experimentați. Într-adevăr au fost și dificultăți pentru că am zburat cu alte națiuni, am executat zboruri în formație cu Forțele Aeriene Italiene, Franceze, Americane, am executat misiuni de evacuare medicală, inclusiv cea care a fost nouă pentru noi, cu o echipă medicală care a executat o operație în timpul zborului, bineînțeles pe un manechin, dar mi-a luat vreo 10 minute să-mi dau seama că nu este real, era foarte bine făcut. Și aceasta a fost misiunea nouă pentru noi, pentru că trebuie să zbori la orizontală, să nu faci manevre, să le asiguri lor un cadru cât mai optim pentru a executa operația medicală în timpul zborului. Celelalte misiuni au fost lansări de parașuțiști în formație, lansări de containere, zboruri tactice, care au dus aeronava la limitele extreme. Am fost norocoși și cu echipa tehnică, deosebit de dibace, ei au reușit să țină aeronava în condiții bune de zbor pentru 5 săptămâni”.

Pilot locotenent-comandor Mihai VÎRDOL

„Zborul transatlantic a fost oboseitor, foarte oboseitor pentru noi. Gândiți-vă că diferența de fus orar între Arizona și România este de nouă ore. Această diferență îngreunează adaptarea. Am executat zbor, în condiții meteo arctice, am aterizat la minus 27 de grade Celsius până la condiții de deșert în Arizona la plus 30 de grade. Aș vrea să mulțumesc echipajului pentru că au dat dovadă de o pregătire foarte temeinică, condițiile meteo în zona de nord a globului, cât și în Arizona sunt extrem, extrem de volatile în această perioadă a anului. Totodată, aș vrea să mulțumesc și echipei tehnice pentru că a reușit să mențină avionul și să execute mentenanță la un nivel extraordinar. A fost o oportunitate extraordinară pentru noi de a ne antrena alături de partenerii străini și am avut foarte multe lucruri de învățat. Echipa a demonstrat capacitatea și capabilitatea noastră de a ne adapta la situații neprevăzute. Am executat foarte multe misiuni împreună cu partenerii americani și italieni de inserție și extracție și am observat că ne putem crește capacitatea de a ne adapta la condiții dificile”.

Pilot căpitan-comandor Virgil Daniel MOTOROIU,
din cadrul Escadrilei 902

„Un echipaj tânăr, dornic de muncă, dornic de a-și însuși elemente noi privind modul de desfășurare a misiunilor în sprijinul Forțelor pentru Operații Speciale. Un echipaj care și-a îndeplinit misiunile cu succes. Totodată, am primit și aprecierea partenerului american, dar și a celorlalte state membre cu care am desfășurat exercițiul și mă refer aici la militarii din cadrul Forțelor Speciale Franceze și Forțelor Speciale Italiene”.

Comandantul detașamentului românesc, locotenent-colonelul Florin BĂLTOIU

Folosind trei victime simulate, scenariul de antrenament a provocat echipa chirurgicală pentru operații speciale (SOST) și medicii italieni SOF să ofere îngrijire imediată în aeronava C-27 J Spartan a Forțelor Aeriene, subliniind importanța interoperabilității comune.

Exercițiul a perfecționat abilitățile SOST în procedurile de salvare a vieții într-un mediu restrâns, dinamic, inclusiv resuscitarea și tehnici chirurgicale complexe în zbor, dar și operațiunile desfășurate de echipajul aeronavei care a aterizat și decolat de pe un aeroport fără turn de control, un mediu care, deși neobișnuit, a cerut un nivel ridicat de coordonare și precizie.

de adaptare și execuție sub presiune. Pilotul Mihai Vîrdol a spus că au făcut față cu brio misiunilor de zbor din cadrul exercițiului, asta pentru că sunt antrenați zburând tactic în fiecare săptămână și în România.

Emerald Warrior 25 nu este doar despre prezent, ci despre viitorul cooperării între aliații NATO. Locotenent-colonelul Florin Băltoiu, comandantul detașamentului românesc, a subliniat că exercițiul a oferit oportunități valoroase de a testa capacitățile tactice ale C-27 J Spartan și de a perfecționa integrarea cu alte forțe aeriene. Participarea României la acest exercițiu arată nu doar angajamentul țării noastre față de securitatea internațională, dar și nivelul ridicat de pregătire al personalului său militar.

Fie că este vorba de zboruri tactice, operațiuni speciale sau intervenții medicale în aer, echipa română a demonstrat că este pregătită să facă față oricărei provocări, consolidând poziția României ca un partener de încredere în cadrul NATO. Acesta a avut numai cuvinte de laudă pentru echipa

pe care a condus-o.

Cum bine știm, aviația se bazează pe echipă, colaborare și ajutor reciproc, pentru că doar împreună putem duce misiunile la bun sfârșit. Adevărul este că în spatele unei aeronave pregătite pentru un zbor transatlantic stau multe mâini de ingineri și maștri ce muncesc în orice condiții pentru a da la zbor o aeronavă perfect funcțională. Să cunoaștem și părerea oamenilor care stau la sol, dar care au grijă ca totul să meargă conform cărții.

Inginerul George-Alexandru Lupu a fost membru al echipei tehnice din cadrul detașamentului românesc și a fost încântat să povestească despre experiența lui în cadrul exercițiului. „Participarea la Emerald Warrior 25 a fost o experiență extrem de valoroasă. Am avut oportunitatea de a lucra într-un mediu complex, alături de specialiști din domeniul aeronautic, ceea ce a contribuit semnificativ la dezvoltarea mea profesională. În cadrul exercițiului, rolul meu a fost să asigur suportul tehnic necesar pentru operarea și întreținerea echipamentelor de aviație, asigurându-mă

că toate sistemele sunt funcționale și conforme standardelor de siguranță. Fiind pe un aerodrom nou pentru toți, da, am întâmpinat unele provocări tehnice, minore, legate de manipularea și coordonarea mijloacelor și tehnicii de sol necesare pregătirii pentru zbor. Avantajul a fost că unele proceduri de operare sunt similare celor puse în practică de către noi, iar cu ajutorul specialiștilor din echipa tehnică am reușit să le depășim și ne-am adaptat rapid noilor proceduri. Putem spune că asta este dovada că aplicăm cele mai recente tehnici și proceduri, iar din acest schimb de experiență nu au fost prea multe de preluat.

Mediul operațional din Arizona nu a avut un impact major asupra activității noastre, deoarece temperaturile nu au fost ridicate, dar au existat condiții de mediu care au necesitat ajustarea ritmului de operare. De exemplu, manipularea echipamentelor, atât pe timpul pregătirii înainte sau după zbor, cât și în timp ce executam lucrări de mentenanță la aeronavă în condiții de praf. A fost o provocare, dar nu au existat probleme semnificative datorită mobilizării rapide a echipei tehnice.

Colaborarea cu echipele tehnice și medicale din cadrul NATO a fost foarte bună. Pe partea de mentenanță, am avut un schimb constant de informații și am împrumutat reciproc echipamente și unelte de la colegii noștri din diverse națiuni, ceea ce a facilitat realizarea sarcinilor. Comunicarea a fost continuă și eficientă, iar sprijinul reciproc a fost esențial în asigurarea succesului exercițiului.

Prin expertiza și rigurozitatea lor, tehnicienii detașamentului efectuează inspecții, reparații și verificări complexe, prevenind defecțiuni care ar putea afecta desfășurarea misiunilor.

Da, am avut ocazia să observăm noi proceduri tehnice, în special în ceea ce privește manipularea de oxigen lichid. Proceduri tehnice care au la bază un set de lucrări mai complexe și care implică măsuri de siguranță mult mai stricte.

Desigur, a fost necesară integrarea acestei proceduri pentru a fi posibilă executarea activităților de mentenanță curentă, care s-a realizat fără dificultăți. Totodată, am observat și o nouă tehnică de manipulare a echipamentelor pentru asigurarea unui start rapid și sigur al utilajelor de aerodrom. Aceste proceduri au fost esențiale pentru a răspunde cerințelor operaționale impuse de exercițiu și în același timp am avut ocazia de a ne îmbogăți cunoștințele și abilitățile tehnice.

Pregătirea echipei tehnice a fost esențială în asigurarea unei reacții rapide și eficiente la orice problemă

tehnică. Antrenamentele pre-exercițiu și familiarizarea cu echipamentele specifice misiunii au fost cruciale.

Membrii echipei au demonstrat un nivel înalt de pregătire, fiind gata să răspundă rapid oricăror situații neprevăzute. De asemenea, comunicarea și coordonarea între membrii echipei, precum și abilitățile de problem-solving, au fost factori determinanți pentru succesul exercițiului.

Într-o lume unde provocările de securitate evoluează constant, exerciții precum Emerald Warrior sunt esențiale pentru menținerea unui răspuns rapid și eficient în fața oricărei amenințări. România a fost prezentă, iar contribuția sa a fost una de impact, consolidând relațiile cu aliații și ridicând standardele pregătirii militare ale personalului militar participant în cadrul exercițiului.

Sursă text și foto: <https://www.roaf.ro/>

ANTRENAMENT ÎN COMUN

Aeronave F-16 Fighting Falcon ale Forțelor Aeriene Române și aeronave ale partenerilor NATO au efectuat, în data de 16 ianuarie 2025, un antrenament în comun în spațiul aerian al României.

Exercițiul a avut ca scop antrenarea sistemului de rachete antiaeriene MAMBA aparținând Forțelor Aeriene și Spațiale Franceze, aeronave F-16 Fighting Falcon ale Forțelor Aeriene Române, aeronave Rafale ale Forțelor Aeriene Elene și aeronave F-16 ale Forțelor Aeriene Turce, alături de aeronave Eurofighter Typhoon ale Forțelor Aeriene și Spațiale Spaniole, și o aeronavă de realimentare a Forțelor Aeriene Turce.

Forțele și mijloacele participante la antrenament au simulat o serie de misiuni, cu un grad de complexitate ridicat, în concordanță cu standardele NATO, acționând sub un spectru larg de amenințări electromagnetice. Misiunile au fost executate sub comanda și controlul Centrului de

Raportare și Control (CRC) Moara Vlășiei, precum și aeronavei AWACS. Exercițiul multinațional s-a desfășurat în conformitate cu legile și standardele naționale și internaționale și a susținut activitățile de vigilență aeriană întărită (eVA) ale Alianței pe Flancul Estic, demonstrând angajamentele NATO din regiune.

Sursă text și foto: BIRP SMFA;
<https://www.roaf.ro/>

„PERSONNEL RECOVERY WEEK 25”

În perioada 10-21 martie, Forțele Aeriene Române au participat la exercițiul Personnel Recovery Week 25, organizat de Forțele Aeriene Italiene în Baza Aeriană Gioia Del Colle, din Bari. Detașamentul românesc a fost format din două elicoptere IAR-330 și personal al detașamentului de patru elicoptere de transport, cercetare și evacuare medicală IAR-330 care vor lua parte la Operația EUFOR ALTHEA, în Bosnia-Herțegovina, rotația a II-a.

Text: Mădălina BURLACU

Exercițiul demonstrează interoperabilitatea între partenerii NATO și reprezintă o oportunitate pentru perfecționarea pregătirii personalului din cadrul detașamentului Forțelor Aeriene Române și de exersare a tehnicilor și procedurilor specifice misiunilor de tip Combat Search and Rescue și Personnel Recovery specifice aeronavelor cu aripă rotativă.

Sursă text și foto: <https://www.roaf.ro/>

ANTRENAMENT DACIAN PUMAS

Text și foto: Mădălina BURLACU

Personal și elicoptere aparținând detașamentului Dacian Pumas, rotația a II-a, au desfășurat misiuni de recuperare a personalului în cooperare cu colegii din cadrul Bazei 95 Aeriană de la Bacău.

Obiectivele misiunii au vizat atât recuperarea personalului izolat în teritoriu, cât și acordarea asistenței medicale la sol și pe timpul evacuării.

Misiunea s-a executat conform tehnicilor, tacticilor și procedurilor specifice misiunilor de PR (Personnel Recovery), fapt care a contribuit la creșterea nivelului de instruire.

Sursă text și foto: <https://www.roaf.ro/>

FORȚELE AERIE ROMÂNE REIAU MISIUNEA EUFOR ALTHEA

Text: Ioana TEIȘANU
Foto: Denis DOBRE, arhiva CER SENIN

În urmă cu 20 de ani, Forțele Aeriene Române înregistrau o premieră – prima dislocare într-un teatru de operații după cel de-al Doilea Război Mondial, respectiv participarea la misiunea condusă de Uniunea Europeană în Bosnia și Herțegovina – EUFOR ALTHEA.

BOSNIA ȘI HERȚEGOVINA: O ȚARĂ MARCATĂ DE ISTORIE ȘI CONFLICT

Pentru a înțelege mai bine contextul politic, este necesar să facem o mică incursiune în istoria recentă a acestei țări din spațiul ex-iugoslav.

Bosnia și Herțegovina a fost una din cele 6 republici ale fostei Iugoslavii. Cu o influență de origine slavă, dar și de stăpânire otomană începută în secolul XV, acest stat a reușit să-și mențină propria identitate, de-a lungul unor vremuri tulburi și incerte. Între 1878-1918, Bosnia-Herțegovina intră în componența Imperiului Austro-Ungar. În anul 1918, Bosnia-Herțegovina este parte a Regatului Sârbilor, Croaților și Slovenilor (devenit ulterior Regatul Iugoslaviei). În perioada interbelică Bosnia-Herțegovina este obiect al conflictului dintre sârbi și croați, fiind divizată în anul 1929 între Croația și restul regatului. În anul 1941, teritoriul

Bosniei-Herțegovinei este inclus în Statul Independent Croat, creat cu sprijinul Germaniei. Teritoriul Bosniei se transformă într-un spațiu de conflict între forțele germane, croate, monarhiștii sârbi (cetnicii) și partizanii comuniști ai lui Iosif Broz Tito. La sfârșitul războiului, Bosnia-Herțegovina intră în componența Republicii Populare Federale Iugoslavia (devenită ulterior Republica Socialistă Federală Iugoslavia). Între 1945-1992, Bosnia a cunoscut o perioadă de dezvoltare și de relativă prosperitate. Destrămarea Iugoslaviei a determinat izbucnirea unui război sângeros în Bosnia și Herțegovina, între 1992-1995. Conflictul, care a costat viața a peste 100.000 de oameni doar în această țară, a fost finalizat în anul 1995, ca urmare a intervenției comunității internaționale prin Acordul de la Dayton. Astfel, a început un drum lung către restabilirea păcii și prosperității în această națiune afectată de conflict.

LANSAREA OPERAȚIUNII ALTHEA

Sursa: <https://www.eeas.europa.eu>

La 2 decembrie 2004, la 9 ani după încheierea războiului din Fosta Iugoslavie, Uniunea Europeană (UE) a lansat operațiunea militară ALTHEA în Bosnia și Herțegovina (BiH). Aceasta a urmat deciziei NATO de a preda propria sa misiune de menținere a păcii, care asigurase securitatea în regiune de la sfârșitul războiului. UE a desfășurat o forță militară robustă (EUFOR) pentru a asigura respectarea continuă a Acordului Dayton/Paris și pentru a contribui la un Mediu Sigur și Stabil (SASE) în BiH.

Operațiunea ALTHEA este o componentă a unui angajament amplu și coerent al UE față de BiH, adăugând o dimensiune suplimentară implicării politice, programelor de asistență, precum și misiunilor de poliție și monitorizare deja în desfășurare. Misiunea are ca obiectiv principal menținerea unui Mediu Sigur și Stabil (SASE) în BiH prin cooperarea strânsă cu Forțele Armate, Agențiile de Aplicare a Legii și Autoritățile Civile din țară. EUFOR sprijină Forțele Armate ale Bosniei și Herțegovinei (AF BiH) prin sesiuni regulate de instruire comună și prin exerciții anuale de mare amploare pentru atingerea obiectivelor misiunii. Un total de 20 de state membre ale UE și țări care nu fac parte din UE, dar contribuie cu trupe, sunt prezente în cadrul EUFOR. Printre acestea se numără: Albania, Austria, Bulgaria, Chile, Republica Cehă, Franța, Grecia, Ungaria, Irlanda, Italia, Polonia, Portugalia, Republica Macedonia de

Nord, România, Slovacia, Slovenia, Spania, Elveția, Turcia și Regatul Unit.

ROMÂNIA ÎN MISIUNEA EUFOR ALTHEA

Prima dislocare a Forțelor Aeriene Române într-un teatru de operații postbelic

În anul 2005, Forțele Aeriene Române, prin detașamentele „ALPHA” și apoi „BRAVO”, și-au început misiunea în Bosnia și Herțegovina, sub egida misiunii EUFOR-ALTHEA și au acționat într-un teatru de acțiuni militare neconvenționale, deasupra unui teritoriu pe care mai multe grupuri etnice își consumau tensiunile interne, generând pericole potențiale, cel mai adesea nu foarte clar precizate. Țara, măcinată de luptă, purta semnele războiului peste tot în infrastructură, asupra mediului și asupra oamenilor. Misiunea a reprezentat un moment istoric pentru Forțele Aeriene Române, fără puțință de tăgadă, deoarece a fost prima misiune în afara granițelor țării, într-un teatru de operații, pentru aviatorii militari români, după cel de-al Doilea Război Mondial.

Trebuie specificat faptul că, la debutul misiunii militarilor noștri, desfășurată pe o perioadă de un an, România era un stat recent admis în NATO, mai precis de la data de 1 aprilie 2004. De asemenea, mai trebuie menționat că în anul 2005, țara noastră se afla în plin proces de negociere în vederea aderării la Uniunea Europeană, devenind membru cu drepturi depline al UE la începutul anului 2007.

Primul detașament românesc cunoscut sub denumirea de „ALPHA” prezent în teatrul de operații din Bosnia și Herțegovina, având în componere patru elicoptere IAR-330 SOCAT

Căpitan-comandor
Eugen SUCIU,
comandant al
detașamentului
„ALPHA”, anul 2005

DETAȘAMENTUL „ALPHA”

În aceste condiții, menținerea siguranței și stabilității a însemnat misiunea de căpătâi a forțelor EUFOR sub egida Uniunii Europene, aflate în Bosnia și Herțegovina. Elicopterele IAR-330 SOCAT, din Baza 90 Transport Aerian Otopeni, au reprezentat, pe toată perioada anului 2005, semnul credibilității operației „ALTHEA”.

Operația „ALTHEA” (comandanți: căpitan-comandor Eugen Suciuc detașamentul „ALPHA” și căpitan-comandor Valerică Vrăjescu, detașamentul „BRAVO”) a reprezentat o confirmare a performanțelor individuale și de echipă, cu participări active la încheierea unor scheme de relaționare cu populația civilă din zonă, prin aplicarea corectă a conceptului de menținere a păcii, elaborarea unor strategii privind interoperabilitatea cu structurile similare și, nu în ultimul rând, examinarea capacităților de asigurare cu suport logistic.

Primul detașament românesc cunoscut sub denumirea de „ALPHA” condus de căpitan-comandor Suciuc a intrat în teatrul de operații din Bosnia și Herțegovina, în iarna lui 2004. Aveau în componere patru elicoptere IAR-330 SOCAT și personal auxiliar, nu mai mult de 50 de militari, cu toții fiind dislocați în Banja Luka. Relieful muntos și vremea neprietenoasă au însemnat în primul rând provocări pentru aviatorii militari, la acestea adăugându-se și procedurile și interoperabilitatea cu partenerii străini prezenți în Banja Luka. Militarii români au făcut față cu succes misiunilor încredințate, care constau în principal în: transport de materiale și persoane, căutare-salvare, MEDEVAC, cercetare, zboruri pe rută.

„Greutatea misiunilor vine din faptul că totul este nou. Totul pare inovație și descoperire, situațiile sunt succesiv schimbate, iar hotărârile rapide. Nu-i vreme de gândit de două ori. Acțiunea este cea care alăturează misiunea în ansamblu. Contează experiența de zbor și pregătirea strictă, adaptată la misiunea primită. Răspunderea este

colectivă doar sub aspect formal. În fapt, fiecare răspunde proporțional nivelului său de competență. Comandantul detașamentului dislocat în teatru, zboară. Luptă cot la cot cu cei din echipaje. Dacă «acasă», un comandant de bază aeriană trebuie să facă acea structură să funcționeze, acolo comandantul trebuie să execute misiuni. De obicei, cele mai grele”, declara comandantul detașamentului „ALPHA”, căpitan-comandor Eugen Suciuc, pentru revista CER SENIN, în 2005.

De asemenea, căpitan-comandorul Suciuc sublinia și importanța experienței și muncii în echipă: „Experiența este valoroasă. Oamenii cu care am acționat în misiunea din Bosnia-Herțegovina s-au lămurit foarte bine în ceea ce privește lucrul în echipă. Sensul adevărat de echipaj. Au înțeles cât de mult contează ca fiecare să fie bun, dar, mai ales, să se pună în valoare”.

DETAȘAMENTUL „BRAVO”

Cel de-al doilea detașament, „BRAVO” a continuat misiunea sub egida EUFOR ALTHEA. Condus de căpitan-comandorul Valerică Vrăjescu, detașamentul a confirmat profesionalismul și implicarea militarilor români, iar schimbul de experiență cu străinii participanți la misiune nu a făcut decât să confirme că pregătirea și cunoștințele

Căpitan-comandor
Valerică Vrăjescu,
comandant al
detașamentului „BRAVO”

de specialitate ale aviatorilor români erau la standarde ridicate.

„Deja am început să executăm primele misiuni, deja executăm serviciul de alarmă. Avem un elicopter plecat la Sarajevo pentru executarea unei misiuni, altul va trebui să plece astăzi, deci am început să lărgim evantaiul misiunilor pe care îl vom executa”, declara căpitan-comandorul Valerică Vrăjescu la începutul misiunii detașamentului „BRAVO”.

La finalul anului 2005, aviatorii militari s-au întors în țară, cu misiunea îndeplinită, însumând aproximativ 1200 de ore de zbor și peste 600 de misiuni îndeplinite. Dar, mai presus de toate, s-au întors cu o experiență importantă în ceea ce privește modalitatea de acțiune într-un mediu internațional, în condiții de relief și climă dificile și imprevizibile, îmbunătățindu-și astfel performanțele și capacitatea de adaptare și fiind pregătiți să răspundă provocărilor, dar și să transmită din experiența lor lecțiile învățate generațiilor mai tinere de aviatori militari.

Un angajament continuat REVENIREA ROMÂNIEI ÎN BOSNIA ȘI HERȚEGOVINA: DETAȘAMENTUL „DACIAN PUMAS” (2025)

La o distanță în timp de 20 de ani de la prima participare a Forțelor Aeriene Române într-un teatru de operații, după încheierea celei de-a doua conflagrații mondiale, aviatorii militari sunt din nou prezenți în Bosnia și Herțegovina. Astfel,

începând din ianuarie 2025, prima rotație a detașamentului „DACIAN PUMAS”, format din patru elicoptere IAR-330 PUMA – variantele LRM și M - și personal specializat, s-a alăturat celor aproximativ 36 de militari români deja desfășurați în baza militară Butmir. Misiunea de acum este mult diferită de cea din 2005, datorită schimbării în bine a mediului de securitate, dar și a specificului mandatului militarilor.

„În anul 2025, Ministerul Apărării Naționale pune la dispoziție forțe armate în concordanță, având ca obiectiv materializarea angajamentelor asumate de România în cadrul organizațiilor internaționale, cum de altfel este și Uniunea Europeană, în vederea sprijinirii eforturilor autorităților din Bosnia și Herțegovina pentru menținerea securității și stabilității interne. Sub conducerea, bineînțeles, a Uniunii Europene, Ministerul Apărării Naționale participă la operația EUFOR-ALTHEA cu un număr consistent de forțe și mijloace. Printre aceste forțe se numără și acest detașament de patru elicoptere IAR-330 de transport, cercetare și evacuare medicală. Detașamentul are în componență 100 de militari, precum și tehnică și mijloace specifice menite să asigure cele două linii principale de operații în sprijinul comenzii EUFOR: prima este cea de evacuare medicală, căutare și salvare și a doua linie de operații este cea de transport aerian și derivatele lor, adică cercetare, transport materiale, transport persoane.

Misiunea EUFOR este de a asigura securitate și stabilitate în această zonă. Mediul de acolo este stabil, dar în același timp este fragil. Drept urmare există o sensibilitate în execuția misiunilor, astfel încât, să nu uităm că poporul Bosniei și Herțegovinei este suveran, iar noi îi sprijinim în a menține acest mediu.”, ne-a declarat comandatul detașamentului „DACIAN PUMAS”, rotația I, comandorul Răzvan Roșca.

Militarii primei rotații s-au pregătit timp de câteva luni în Baza 95 Aeriană de la Bacău, acolo unde relieful și vremea le-au permis să se instruiască în condiții cât mai apropiate de cele din Bosnia și Herțegovina. Elicopteristi provin din mai multe baze aeriene. Unii dintre ei nu sunt la prima misiune într-un teatru de operații, participând la misiunea MINUSMA din Mali, alții au experiența lucrului în mediul multinațional dobândită prin exercițiile desfășurate de-a lungul timpului în afara granițelor.

La data de 20 ianuarie 2025, detașamentul „DACIAN PUMAS” a intrat în serviciul operației EUFOR ALTHEA având ca principale responsabilități evacuarea medicală (MEDEVAC) 24/7 și misiunile de transport și cercetare sub comanda EUFOR. Odată cu preluarea misiunii, detașamentul a intrat sub comanda operațională a Comandamentului Forțelor Întrunite. Pentru următoarele patru luni, cele patru elicoptere IAR-330 ale Forțelor Aeriene Române vor executa misiuni specifice de transport, cercetare și evacuare medicală sub comanda EUFOR.

„Executăm serviciul de 24 de ore conform primei linii de operații – MEDEVAC și SAR, cu echipaje predefinite, iar pe linia a doua de operații executăm misiuni preplanificate conform solicitărilor EUFOR. Am efectuat zboruri respectând limitările impuse de vreme, unde vizibilitatea a fost cuprinsă între cinci și opt kilometri, iar plafoanele între 1.500 și 3.000 de metri. Am putut observa relieful specific zonei de operații, acesta fiind extrem de frământat și cu obstacole – cu linii de medie și înaltă tensiune ale căror cabluri traversează zonele la altitudini de 500-1.000 de metri, fapt ce aduce zborului un grad ridicat de risc. Vremea în zona de operații evoluează diferit și cu o viteză foarte rapidă, obligându-ne să menținem în permanență legătura cu meteorologul de serviciu”, a declarat locotenent-comandorul George Neagu, pilot în cadrul detașamentului Dacian Pumas.

Comandantul detașamentului, comandor Răzvan Roșca, ne-a precizat: „Faptul că suntem primul detașament românesc de elicoptere în teatrul de operații Bosnia și Herțegovina după 20 de ani ne onorează și responsabilizează în același timp deoarece predecesorii noștri sunt figuri marcante în aviația militară română și experiența pe care au dobândit-o în acest teatru a fost unul dintre pilonii evoluției Forțelor Aeriene Române în ultimii 20 de ani. Ne dorim ca prin modul în care ne vom îndeplini misiunea să marcăm și noi la rândul nostru pozitiv evoluția Forțelor Aeriene Române.

Consider că, atât perioada de pregătire premergătoare misiunii, desfășurată pe locația Bazei 95 Aeriană, cât și

Sursă text și foto: <https://www.roaf.ro/>

prima lună în teatrul de operații Bosnia și Herțegovina au reprezentat un prilej ideal pentru coagularea colectivului, transferului de cunoștințe între personalul cu experiență în alte teatre de operații către colegii lor mai tineri și testarea tacticilor, procedurilor și tehnicilor pentru a fi în măsură să declarăm «Capabilitatea de luptă completă». Datorită pregătirii complexe, nivelului ridicat al cunoștințelor personale și disponibilității pentru lucru în echipă apreciez ca exemplar modul în care militarii detașamentului au răspuns în toată această perioadă încărcată și la elementele de noutate specifice teatrului de operații Bosnia și Herțegovina. Misiunile desfășurate până acum au fost executate la un nivel ridicat de performanță și au nuanțat un profesionalism desăvârșit din partea militarilor detașamentului aparținând Forțelor Aeriene Române.

Din punctul meu de vedere, moralul și pregătirea sunt elementele centrale ce fac ca misiunile încărcate să fie desfășurate în condiții de excelență, motiv pentru care echipa de comandă alocă o atenție deosebită acestui aspect și face eforturi constante pentru a menține acest indicator ridicat. Militarii detașamentului s-au adaptat ireproșabil la condițiile din teatrul de operații. Sunt încrezător că odată cu trecerea timpului acest parametru nu va suferi modificări în sensul diminuării. Misiunile desfășurate în mediu internațional, dar în special cele desfășurate într-un teatru de operații, aduc plus valoare reală prin faptul că ne permit să testăm tacticile, tehnicile și procedurile îndelung exersate în țară în situații reale. Aici vieți omeniești depind de aplicarea cu exactitate a standardelor la un nivel ridicat de performanță. Mediul internațional ne permite să lucrăm integrat cu parteneri din cadrul alianțelor politico-militare din care facem parte și să acumulăm o experiență pe care doar prin participarea într-o misiune într-un teatru de operații o poți dobândi. Detașamentul a demonstrat fără echivoc că este capabil să ducă operații în mediu internațional și să susțină cu un grad ridicat de performanță cele două linii de operații care i-au fost încredințate: evacuare medicală, căutare/salvare precum și misiuni de transport și cercetare.

Impactul acțiunilor desfășurate de către detașament este întotdeauna unul apreciat de partenerii cu care colaborăm.

Misiunea detașamentului este una crucială pentru EUFOR, în condițiile în care suntem singurul vector aerian capabil să execute misiuni de evacuare aero-medicală 24/7 într-un barem scăzut precum și singurii care putem proiecta rapid forțe în poziții greu accesibile”.

Implicarea României în EUFOR ALTHEA certifică angajamentul constant al țării față de securitatea europeană și consolidarea relațiilor internaționale. De la debutul din 2005 până la revenirea din 2025, Forțele Aeriene Române au arătat profesionalism, adaptabilitate și capacitate operațională într-un mediu complex, contribuind activ la menținerea păcii în Bosnia și Herțegovina.

Pe cercetași e greu să-i prinzi la unitate, pentru o discuție. Sunt mai mult plecați pe teren. Dar merită efortul, pentru că sunt militari cu pasiune, care iubesc ceea ce fac.

Text: Plutonier major Alina CRIȘAN

Când am vizitat Compania 206 Cercetare, subunitate din componerea Brigăzii 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”, militarii desfășurau un exercițiu în teren, lângă poligonul Măgurele. Fiind început de an și având foarte mulți oameni noi, ne-am folosit de oportunitatea asta pentru a încerca să legăm sau să

am făcut. Am avut ocazia să cunosc un subofițer care este de 20 de ani în structură și o mamă singură care și-a început cariera militară la 30 de ani.

Plutonierul Claudiu Marian AMARIEI, comandant grupă cercetare la Compania 206 Cercetare, este de 20 de ani în aceeași structură. A venit în 2004, caporal, iar în 2016 a trecut în corpul subofițerilor.

La cercetași, trebuie să gândim. Și libertatea care ni se oferă în câmpul tactic mi-a plăcut.

În 2016, a trecut în rezervă și după aceea a fost activat, ca subofițer. Așa a fost procedura. Ca subofițer e altfel, mai multă responsabilitate și trebuie să avem grijă și de oamenii de sub noi. Ca salarizare nu e diferență mare. Deci dacă stăm numai pentru bani, nu, n-avem o satisfacție. Printre colegi, schimbarea nu s-a simțit. Noi, la cercetare, suntem colegi. Doar că unii avem alte responsabilități sau alte obligații.

Făcusem armata ca militar în termen și mi-a plăcut. La 20 de ani, când am intrat în sistem, se făcea trecerea de la militar în termen la militar angajat. A fost un pic cam greu. Cadrele militare încă ne asociau cu militarii în termen. Apoi, ușor-ușor, am devenit colegi.

În instruirea celor tineri, subofițerul încearcă să le insuflă în primul rând pasiunea. Spune că asta este ceea ce l-a ținut aici 20 de ani. Încerc să le insuflu pasiunea pentru armă, pentru specialitate, pentru munte, că dacă n-ai pasiune pentru munte la vânătorii de munte, e mai greu. Apoi, din experiența pe care am acumulat-o, încerc să-i învăț și pe ei cum să poată să treacă peste momentele mai dificile de la instrucție.

Militarul are două misiuni în Afganistan, în 2008 și 2010, pe funcția de cercetaș. Am învățat că e important să ții aproape de cel de lângă tine, să ai grijă de el, ca și el, la rândul lui, să aibă grijă de tine. Doar împreună putem reuși să ne îndeplinim misiunile. Singuri, niciodată! Au fost și evenimente neplăcute. În 2010, a pierdut doi colegi. Dar dacă mâine ar pleca colegii în misiune, ar merge și el. Fără să stea pe gânduri. Dacă noi ne antrenăm împreună, când e momentul să plecăm, nu pot să zic eu nu merg. E o chestie

de echipă, de grup. Nu pot să-i las la greu.

Cercetașii au câte șapte-opt tabere pe an și devine din ce în ce mai greu, odată ce înaintezi în vârstă. Ai mai multe responsabilități acasă, familie, copii. După 10-15 ani, lipsa ta devine obișnuință pentru familie. Acum e mai greu cu cel mic, că nu prea înțelege, dar ușor, ușor, îi explic și lui că tati trebuie să plece. El numără nopțile, așa știe când mă întorc.

Soldatul Corina Alexandra CALIȚA, cercetaș la Compania 206 Cercetare, a început instrucția anul trecut, la 1 noiembrie și de la 15 ianuarie a devenit soldat gradat profesionist în cadrul companiei. Să vin în armată a fost visul meu. Prima dată nu am știut ce aleg, dar îmi place la cercetași. Nu este greu, nu este nici ușor. Este undeva la jumătate. Sunt lucruri noi de învățat. Multe.

Are 30 de ani și o fetiță de 11 ani pe care o crește singură. Am vrut să fiu un exemplu pentru ea și pentru familia mea, care mă susține necondiționat. În perioada de instruire, fata a stat la părinți, în Buzău. Acum, Corina merge în weekend acasă, dar urmează să își aducă fata în

Femeile, în general, fug de cariera militară, pentru că au impresia că e o lume a bărbaților. Dar vreau să transmit fetelor să vină cu curaj, pentru că lucrurile nu stau chiar așa.

să rămân. Nu mă așteptam să fie atât de încheagat. Lucrăm într-un mediu mai bărbătos. Dar m-am integrat foarte bine, suntem foarte uniți, ne ajută, ne sfătuiesc, nu mă așteptam și chiar apreciez.

Planul ei este să ia totul pas cu pas. Să învețe și să ajungă la nivelul colegilor ei. Nu vrea să treacă în rândul subofițerilor, pentru că ar trebui să o ia de la capăt cu școlarizarea și n-ar vrea să mai stea departe de copil. Consider că, la vârsta mea

Brașov și să stea împreună în chirie.

În companie sunt opt SGP, două femei și restul bărbați. Și colectivul de aici m-a făcut

și fiindcă am un copil, ar trebui să mă opresc aici. Las celor mai tineri această oportunitate de a urma un curs de subofițeri.

Sursă text și foto: <http://presamil.ro>

EXERCIȚIU AL BRIGĂZII DIN EUROPA DE SUD-EST (SEEBRIG), ÎN MACEDONIA DE NORD

Secretarul de stat pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale, Simona Cojocaru, a condus delegația Ministerului Apărării Naționale care a participat joi, 10 aprilie, la Ziua Distinșilor Vizitatori (DVC) din cadrul exercițiului „Seven Stars 25”, organizat de Brigada din Europa de Sud-Est (SEEBRIG), în perioada 2-11 aprilie, în Republica Macedonia de Nord.

La eveniment a participat și ministrul apărării din Macedonia de Nord, Vlado Misajlovski.

România, care deține în prezent președinția rotațională a Procesului reuniunilor miniștrilor apărării din Europa de Sud-Est (SEDM), inițiativă sprijinită pe palier militar de SEEBRIG, a avut o contribuție națională activă în cadrul exercițiului, prin Brigada 9 Mecanizată „Mărășești” din Constanța, demonstrând angajamentul ferm față de cooperarea regională și față de asigurarea stabilității și securității în Europa de Sud-Est.

Exercițiul „Seven Stars 25”, desfășurat cu participarea reprezentanților din statele membre SEEBRIG, dar și a unor structuri NATO precum comandamentele Corpurilor de Reacție Rapidă din Grecia (NRDC-GR) și Turcia (NRDC-TU), a oferit o imagine consolidată asupra capabilităților operaționale ale brigăzii și a nivelului ridicat de interoperabilitate între comandamentul SEEBRIG și unitățile subordonate.

Procesul SEDM, creat inițial pentru sprijinirea integrării euro-atlantice a statelor din regiune, a evoluat într-o platformă esențială de dialog și cooperare regională în domeniul apărării. În cadrul actualei președinții exercitate de România, au fost înregistrate progrese semnificative, printre care se remarcă includerea Republicii Moldova ca membru cu drepturi depline al SEDM, organizarea unor reuniuni de nivel înalt dedicate consolidării coeziunii regionale și rezilienței statelor membre și a depus eforturi constante pentru dezvoltarea profilului operațional al SEEBRIG.

Sursă text și foto: Biroul presă MAPN, <https://www.mapn.ro>

HIMARS: shoot and scoot!

Militarii Batalionului 96 Rachete Operativ Tactice „Mircea Voievod” au participat, săptămâna trecută, în poligonul de instrucție Capu-Midia, la exercițiul Trăznitul 25.11, care a asigurat calificarea prin trageri a echipajelor la final de etapă de instruire. În exercițiu au fost implicați și militari francezi din cadrul Grupului de Luptă dislocat pe teritoriul României.

Scenariu fictiv, instruire reală

Obiectivele exercițiului cu trageri de luptă „Trăznitul 25.11”, la care a fost conectat și exercițiul Grupului de Luptă dislocat pe teritoriul național „Eagle Thunder 25.1”, au constat în certificarea echipajelor lansatoarelor și a grupelor de conducere a focului din cadrul bateriilor angajare ținte și a bateriei comandă, de a testa și îmbunătăți nivelul de interoperabilitate între sistemele de conducere a focului prin intermediul interfeței ASCA (Artillery System Cooperation Activities), testarea și validarea procedurilor batalionului și creșterea nivelului de pregătire a personalului din statul major în mediu multinațional, explică locotenent-colonelul Ciprian Dorobanțu, comandantul batalionului.

Acesta ne-a mai explicat că exercițiul a fost executat conform unui scenariu fictiv, în care batalionul a executat misiunea de sprijin general și întărirea unei divizii multinaționale de infanterie pentru respingerea inamicului care ar fi pătruns pe teritoriul României în zona Mării Negre. Pentru una din fazele operației, militarii batalionului au primit întăriri din partea unui pluton francez dotat cu un lansator multiplu de rachete (MLRS M-270) din cadrul forțelor NATO.

S-a reușit realizarea interoperabilității la nivel tehnic între cele două sisteme de conducere a focului. Personalul din statul major a beneficiat în același timp de oportunitatea de a se instrui împreună cu parteneri NATO, sporind încrederea atât în forțele proprii, cât și în cele ale Alianței, spune comandantul.

Căpitanul Marius Ghimpu, șef operații și instrucție în cadrul batalionului, spune că după exercițiu se simte încrezător atât în colegi, alături de care am reușit să execut, cu un real succes, primul exercițiu cu trageri reale de luptă cu HIMARS, cât și în pregătirea mea profesională.

Tragerile au reprezentat încununarea unui efort de pregătire în cadrul mai multor cursuri de specialitate, în SUA și în România. Despre sistemul HIMARS spune că beneficiază de o mobilitate ridicată, oferind posibilitatea executării misiunilor de foc într-un interval de timp foarte scurt.

Este un sistem cu o putere mare de foc, mobilitate ridicată, capabil să angajeze diferite tipuri de ținte la

Text: Maior Cornel ANDRONIE, Dorin LUCA

Foto: soldat Vasile CRISTIAN

diferite distanțe. Printre artieriști, mottourile utilizării sistemului HIMARS sunt grăitoare: stay hot, shoot fast sau shoot and scoot! Exercițiul pe care l-am executat, alături de partenerii francezi, a fost un moment oportun pentru interconectarea sistemelor pe care le utilizăm. Fiecare exercițiu pe care îl desfășurăm în comun cu partenerii NATO este o oportunitate de instruire, aducând experiență Batalionului 96 Rachete Operativ Tactice, a concluzionat căpitanul Ghimpu.

Interoperabilitate cu partenerii francezi dislocați în România

Despre colaborarea cu partenerii francezi, sublocotenentul Constantin Claudiu Popescu, comandant baterie, spune că a fost extrem de benefic, oferind oportunitatea de a învăța noi tactici și proceduri standardizate la nivel internațional.

Antrenamentele comune îmbunătățesc interoperabilitatea și coordonarea în misiuni, ceea ce contribuie la o apărare colectivă mai eficientă. Schimbul de experiență cu militari din alte state ne ajută să ne perfecționăm și să ne adaptăm la diverse scenarii operaționale.

Și el, la fel ca toți militarii din batalion, a trecut printr-un proces solicitat, dar satisfăcător, care a necesitat multă concentrare și determinare, în care i-au fost testate cunoștințele teoretice și abilitățile practice.

Spune că sistemul HIMARS oferă mobilitate ridicată, precizie și putere de foc semnificativă, ceea ce îl face un atu esențial pe câmpul de luptă. Poate lovi ținte la distanțe mari cu o precizie remarcabilă, reducând riscul pentru trupele proprii și crescând eficiența misiunilor.

De asemenea, fiind montat pe un șasiu mobil, mobilitatea este una deosebită, timpul petrecut în poziția

de tragere fiind foarte mic, iar siguranța echipajului crescând semnificativ, explică sublocotenentul Popescu.

Militarii de pe instalațiile de lansare au reușit să dovedească, prin acest exercițiu, deprinderile însușite pe parcursul instrucției de specialitate. Sunt foarte mândru de mine și de echipajul pe care îl conduc, afirmă sergentul Adrian Tănase.

Cooperarea cu partenerii NATO a fost o experiență plăcută, aceștia dând dovadă de camaraderie și profesionalism. Este benefic să ne antrenăm împreună cu partenerii din alte state pentru a ne perfecționa în procesul de instruire. Se face un schimb de cunoștințe și ne creștem nivelul de coordonare și acționare ca un tot întreg, concluzionează acesta.

Caporalul Ioan Cătălin Cernea, din plutonul de conducere a focului, afirmă despre certificarea pe sistemul HIMARS că reprezintă încununarea muncii individuale și colective de mai bine de un an de zile, an în care am făcut sacrificii și eforturi pentru ca operaționalizarea să se facă la standarde cât mai înalte. Sistemul are un randament foarte ridicat dovedit în teatre de operații de-a lungul timpului. Cooperarea cu partenerii francezi în acest exercițiu a avut

ca trăsătură definitorie profesionalismul. Indiferent de limba vorbită, de steagul sub care luptă, profesionalismul, dăruirea și sacrificiul până la ultima picătură de sânge vor fi limba noastră internațională, a mărturisit militarul.

Batalionul 96 Rachete Operativ Tactice „Mircea Voievod” a fost dotat cu tehnica HIMARS la jumătatea anului trecut, iar acesta a fost primul exercițiu cu trageri de luptă.

Faptul că s-a executat în acest context [de securitate] a sporit exponențial moralul militarilor, gradul de pregătire și satisfacția de a opera unul din cele mai avansate mijloace de artilerie din lume, concluzionează locotenent-colonelul Dorobanțu, comandantul batalionului.

La finalul activităților, locțiitorul comandantului Brigăzii 8 Rachete Operativ Tactice, colonel Vasile Muntean, a felicitat personalul batalionului pentru rezultatele obținute și pentru nivelul de instruire atins și a evidențiat principalele direcții de acțiune pentru continuarea procesului de operaționalizare a batalionului.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

„STEADFAST DART 25”

Text: Căpitan Andrei VICOL, Dorin LUCA
Foto: MSG Luka MITROVIC, Sam TERRY, Olivier LE COMTE,
Aaron J STONE, Orlando PEREZ, Constantin APETROAEI

„STEADFAST DART 25”, cel mai mare exercițiu multinațional organizat în acest an de NATO în România, face parte din seria de activități de instruire planificate la nivel aliat și a avut ca obiectiv principal consolidarea capacității de reacție și a interoperabilității forțelor participante. Anul acesta, în premieră de la înființare (1 iulie 2024), Forța de Reacție Aliată a exersat în cadrul exercițiului o desfășurare de efective și tehnică militară în context operațional. Astfel, a fost testată capacitatea NATO de a activa Forța de Reacție Aliată, de a coordona dislocarea rapidă și de a implementa măsurile de descurajare, prin consolidarea forțelor pe flancul estic al alianței.

Exercițiul s-a desfășurat în Bulgaria, Grecia și România și a inclus diferite faze operaționale, simulate, cu participarea a peste 10.000 de militari din Bulgaria, Franța, Grecia, Italia, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, România, Slovenia, Spania și Turcia. Una dintre secvențele demonstrative ale exercițiului s-a derulat la Centrul Secundar de Instruire pentru Luptă Smârdan, în prezența a numeroși oficiali militari.

Logisticienii și geniștii militari – primii în luptă

Un rol deosebit de important în desfășurarea exercițiului multinațional STEADFAST DART 25 l-au avut logisticienii și geniștii militari. Încă înainte de începerea exercițiului, soldații români și britanici care încadrează cele două specialități militare au fost dislocați în Camp Smârdan, din cadrul Centrului Secundar de Instruire pentru Luptă din localitate, unde s-au ocupat de activitățile premergătoare desfășurării exercițiului.

pentru Luptă Smârdan au fost asigurate facilitățile celor două baze în care au staționat militarii români și britanici. Logisticienii și geniștii din cele două armate, camarazi în NATO, au depus un efort conjugat, totul ca militarii implicați în exercițiu să beneficieze de condiții adaptate mediului operațional, iar rezultatele de la finalul STEADFAST DART 25 să fie pe măsura așteptărilor.

Am dislocat un detașament precursor din cadrul Brigăzii 15 Mecanizată pentru amenajarea taberei

Este bine-cunoscut faptul că în spatele oricărei misiuni de succes se află o echipă puternică. Asta au dovedit-o din plin logisticienii contingentelor participante, care au fost atenți la toate detaliile referitoare la dislocarea tehnicii militare, transportul trupelor, hrănirea soldaților, dar și la pregătirea condițiilor de cazare ale acestora. Alături de specialiștii în logistică, au venit în sprijin geniștii militari, care au muncit, umăr la umăr, pentru a asigura premisele unui exercițiu reușit.

În primă fază, în Centrul Secundar de Instruire

în care au fost cazați militarii noștri pentru trei săptămâni. Au fost montate corturi, pregătite spațiile de cazare, realizarea punctului de comandă, amenajarea spațiilor pentru servirea mesei, precum și alte activități administrative curente, a declarat locotenent Luiza Ciubotariu-Ignat, din cadrul Batalionului 151 Infanterie Războieni.

Au fost aproximativ 800 de militari cazați în această tabără din toată brigada. Am avut o sală de mese formată din două module logistice, două containere de toalete și două containere de dușuri.

Locotenent Luiza
CIUBOTARIU-IGNAT

Tot aici am amenajat și parcul cu tehnică militară. De asemenea, am instalat și un poligon de luptă în mediul urban, de tip MOUT, în care s-au instruit militarii participanți, a detaliat aceasta.

Militarii britanici au să sosit rând pe rând. Au parcurs un drum lung pe căi maritime, aeriene și terestre. S-au aflat într-un loc în care nu au mai fost, așa că au avut parte de multe provocări.

Warrant Officer clasa a II-a
SCOTT

Am venit mai devreme în poligon și am amenajat bucătăria de campanie. Am primit totodată o parte din flota de vehicule care a sosit pe platforme și am recepționat toate containerele ISO, care conțin kiturile și echipamentele noastre. Practic, ceea ce am făcut a fost să construim facilitățile bazei temporare, astfel încât, când au sosit militarii noștri, au putut

fi cazați și au avut la dispoziție locurile necesare unde să doarmă și unde să își parcheze vehiculele. Camarazii români ne-au fost de mare ajutor și ne-au sprijinit cu o parte dintre echipamentele lor, pentru a putea descărca containerele ISO, ne-a explicat warrant officer clasa a II-a Scott, din Armata Marii Britanii.

Smârdan, punct fierbinte pe flancul estic

Forța de Reacție Aliată este un concept nou, pus în practică după o decizie de la summitul NATO de la Vilnius din 2023.

Prin ARF, Alianța este capabilă să ofere o gamă mai largă de forțe disponibile care să facă față în foarte scurt timp situațiilor de urgență, a explicat colonelul Raffaele Della Rocca, reprezentantul ARF, într-o conferință de presă la București.

Scenariul exercițiului nu a fost îndreptat împotriva unei națiuni anume, a precizat acesta, ci a fost mai degrabă o simulare a unei situații de criză care amenință Alianța, cu scopul de a consolida flancul estic.

Despre perioada de dislocare, colonelul Della Rocca a spus că orice deplasare de trupe de acest fel presupune și anumite provocări, însă a fost o fază de relativ succes. Putem să ne așteptăm la unele mici probleme, dar cred că în România impactul asupra cetățenilor a fost foarte mic.

Colonelul Bogdan Tudorache, din partea Comandamentului Forțelor Întreprinse, a transmis că doar așa putem să demonstrăm

tuturor cât de interoperabili suntem. Așa ne instruiți împreună și găsim procedurile cele mai bune pentru a lupta împreună cu aliații noștri.

Potrivit acestuia, aproximativ 1.200 de militari români au fost angrenați în exercițiu, cu circa 120 de vehicule militare, 10 elicoptere și patru aeronave F-16. Pe lângă militarii din România, au participat forțe din Bulgaria, Franța, Grecia, Italia, Marea Britanie, Slovenia, Spania și Turcia.

Grosul prezenței românești în STEADFAST DART 25 a fost reprezentat de militarii Brigăzii 15 Mecanizată Podu Înalt. I-am întâlnit pe aceștia în poligonul din Smârdan, acolo unde afirmă că se simt cel mai bine, deși frigul pregnant – de fapt un ger în toată legea – i-a cam făcut să-și regrete cuvintele.

Cine a petrecut timp în Smârdan știe cum îți pătrunde frigul în oase și cum nu mai poți scăpa de el indiferent cât încerci să-l scuturi de pe tine. Cine n-a fost – rămâne cu imaginația, deși aceasta nu poate compensa lipsa acestor experiențe pur militărești.

Odată ce taberele au fost gata, au început să sosească și restul trupelor. Prin iureșul de ședințe și întâlniri, militarii români și-au intrat repede în ritm.

Locotenent-colonelul Cristian Mihoci, comandantul Lupilor Negri – Batalionul 151 Infanterie, spune că pentru militarii români au fost trei săptămâni intense de instrucție. Am avut oportunitatea de a învăța și de a experimenta anumite proceduri și de

a le face să fie mult mai funcționale. Cu siguranță a fost un exercițiu care va contribui la creșterea profesionalismului militarilor români.

Am colaborat cu partenerii în cadrul conferințelor de planificare, am primit tot sprijinul din partea lor și am făcut totul astfel încât să ne putem atinge obiectivele împreună.

L-am întâlnit în poligon pe locotenentul Silviu Catargiu, din cadrul Batalionului 151 Infanterie. Este un militar care a reușit să acumuleze deja experiență într-un mediu multinațional – a făcut parte din ultimul contingent românesc din Afganistan – iar un exercițiu de acest fel, indiferent de anvergură, nu-i provoacă prea multe emoții.

Ne bucurăm că în cadrul exercițiului STEADFAST DART 25 lucrăm împreună cu parteneri din state membre NATO, deoarece tot timpul avem de învățat unii de la alții. Abia așteptăm să vedem tacticile, tehnicile și procedurile lor și ei să le vadă pe-ale noastre.

Zâmbește când e întrebat de frig. Noi venim din zona Moldovei, suntem obișnuiți cu frigul. Sperăm să rămână vremea așa, să nu se strice, râde ofițerul.

Soldat Bianca Ceapă spune că se simte norocoasă să fie parte a Batalionului 151. Mă simt foarte bine aici. Familia mea e foarte mândră de mine și o să fac tot ce-mi stă în putere să nu dezamăgesc pe nimeni. Într-o altă zonă, dând instrucțiuni, îl găsim pe sergentul Dragoș Zălincu, din Batalionul 335 Artilerie Alexandru cel Bun.

A avut mereu rude și vecini militari, crescând într-un mediu în care ținuta militară era o prezență obișnuită. De mic am fost oarecum fascinat de ceea ce se întâmplă în armată, de ceea ce vedeam la militari.

Recunoaște că este onorat să facă parte din acest exercițiu, deoarece avem ocazia să ne instruiți alături de parteneri internaționali și vreau să dovedim că suntem la nivelul lor, cel puțin. Suntem militari și trebuie să facem față și să ne pregătim în cazul în care trebuie să acționăm în mod real.

În zona tancurilor o întâlnim pe sublocotenent Michelle Dobre, din cadrul Batalionului 631 Tancuri Oituz din Bacău. Militarii se simt bine, starea de spirit este ridicată, iar în legătură cu frigul, ne adaptăm, transmite aceasta. Vede participarea la acest exercițiu ca oricare altă aplicație, fără a pune presiune suplimentară pe militarii pe care îi are în subordine.

Aici militarii capătă experiență și pot să-și materializeze cunoștințele dobândite în cadrul batalionului, având oportunitatea de a trage cu muniție reală. Iar faptul că avem și parteneri străini lângă noi este un prilej de a descoperi și tehnica, și armamentul, și ce au ei diferit.

Plutonierul Mihai Barbălată e tanchist din 2008. A văzut multe, ne dăm seama după cum povestește. Caracterul de tanchist trebuie să suporte mult fum și mult praf, după aceea sunt vaselina, uleiurile, antigetul, fumul

de la tragere, muniția. Dacă nu-ți place, nu rezisti, recunoaște el.

Într-un exercițiu multinațional spune că încearcă să fure meserie. Îi urmărim pe parteneri și încercăm să luăm ce au ei bun, atât cât ne permit regulamentele.

Trăim într-o eră a vitezei. Câmpul de luptă evoluează mereu, inamicul nu stă nici el pe loc și trebuie să ne adaptăm. Învățăm, vedem, adaptăm la condițiile noastre, la tehnica noastră, la nivelul nostru, încercăm să luăm ce e bun, să nu stăm pe loc, concluzionează acesta.

Forță și acțiune întrunită în Smârdan

Centrul Secundar de Instruire pentru Luptă Smârdan a fost locul unde militarii participanți au demonstrat că se pot instrui la nivel ridicat, conform standardelor NATO.

În această locație s-au desfășurat unele dintre cele mai importante secvențe ale instruirii multinaționale. A fost frig, temperaturile au scăzut mult sub zero grade, dar intensitatea activităților desfășurate de militarii români și din țările aliate a demonstrat că împreună sunt mai puternici și, totodată, pregătiți să acționeze eficient, în cazul în care situația geopolitică o va

impune.

Miercuri, 19 februarie, s-a desfășurat una dintre secvențele finale ale acestei instruirii complexe, în prezența a numeroși oficiali militari. Am fost prezent în Centrul Secundar de Instruire pentru Luptă Smârdan și am văzut cât de important și de benefic este ca militarii NATO să se instruiască întrunit. De asemenea, am remarcat că, indiferent de locul din care provin, de cultură sau de limba pe care o vorbesc, toți militarii împărtășesc valori comune și luptă pentru același deziderat.

De peste 75 de ani, NATO este piatra fundamentală a securității globale. În ultimul deceniu, amenințările cu care s-a confruntat alianța noastră au devenit din ce în ce mai complexe și impredictibile. Acest exercițiu reprezintă combinarea eforturilor noastre, ce dau naștere unei noi forțe de care va beneficia fiecare parte din teritoriul Alianței Nord-Atlantice, a declarat amiralul Stuart B. Munch, comandantul Aliat întrunit de la Napoli.

Trebuie să mai precizăm faptul că militarii din contingentele prezente au rămas pe poziții, deoarece acțiunea continuă și în această săptămână, în poli-

gonul din Galați, cu desfășurarea unui alt exercițiu multinațional, intitulat DACIA 25, condus și coordonat, de această dată, de Comandamentul Forțelor Întrunite din țara noastră.

Apreciez efortul depus în cadrul exercițiului atât de colegii noștri, cât și de aliați. Împreună, au arătat, încă o dată, că atunci când ne unim forțele, suntem și mai puternici. Armata României va continua să se axeze pe consolidarea capacității de apărare și a capabilităților sale militare. Acest exercițiu este un semn foarte puternic pentru descurajare, mai ales în actualul context geopolitic. Scopul a fost dislocarea forței de reacție rapidă din Marea Britanie către flancul estic al Alianței. Ne dorim ca militarii implicați în această desfășurare de forțe să

atingă nivelul de interoperabilitate corespunzător, a declarat șeful Statului Major al Apărării, Generalul Gheorghiță Vlad.

Sprijin aerian asigurat de Forțele Aeriene Române

Militari și aeronave IAR-330 SOCAT aparținând Bazei 95 Aeriană au participat, în data de 19 februarie, la exercițiul multinațional STEADFAST DART 25. Elicopterele IAR-330 SOCAT au executat, în cadrul exercițiului, sprijin aerian apropiat, cu trageri reale, folosind proiectile reactive nedirijate. Acest exercițiu a făcut posibilă aplicarea tehnicilor, tacticilor și procedurilor de luptă, într-un mediu întrunit și internațional, fapt care contribuie la creșterea gradului de interoperabilitate în cadrul alianței.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro/>

WOLF – GARDIANUL DIN UMBRĂ, LA STEADFAST DART 25 –

Text: Anca FĂGĂRAȘ
Foto: Luka MITROVIC

România a participat la STEADFAST DART 25 cu aproape 1.200 de militari, 120 de mijloace tehnice, elicoptere și aeronave F-16. Majoritatea militarilor români participanți la exercițiu fac parte din Brigada 15 Mecanizată Podu Înalt din Iași.

Fiecare militar este implicat în activități de instrucție și fiecare își cunoaște rolul esențial în desfășurarea exercițiului. Printre aceștia se numără și... Wolf.

Mulți dintre noi ne-am petrecut copilăria jucând Counter-Strike, acel joc captivant în care pândeam inamicul din locuri bine ascunse, așteptând momentul perfect pentru a ataca. Dar în viața reală, lunetistul militar nu este doar un personaj dintr-un joc video.

Ascuns în liniștea câmpului de luptă, nevăzut și neauzit, el poate decide, cu o precizie incredibilă, limita dintre viață și moarte. În spatele armei și a camuflajului se află un strateg al răbdării și al autocontrolului.

Cine este el cu adevărat? Cum arată lumea prin ochii lunetei sale? Pentru a descoperi răspunsurile, am mers în poligonul de la Smârdan, unde l-am cunoscut pe unul dintre lunetiștii Batalionului 151 Infanterie Războieni, căruia îi vom spune scurt Wolf.

Privirea sa pătrunzătoare și mișcările precise trădează o disciplină desăvârșită, iar fiecare cuvânt rostit reflectă o experiență acumulată prin răbdare și concentrare.

E un rol care îți oferă privilegiul de a fi invizibil chiar și atunci când sunt la vedere. Să fii în fața inamicului, să mă privească fără să mă observe... e o senzație unică, mărturisește acesta.

Pentru a deveni lunetist, un militar trebuie să posede abilități speciale, perfecționate prin ani de muncă și antrenamente intense. *Principala calitate, și cred că cea mai importantă, este răbdarea și puterea de concentrare. Este vorba despre foarte multă muncă, calcule precise și luarea în considerare a numeroaselor variabile pentru a executa un foc precis, punct ochit, punct lovit, explică Wolf.*

Controlul psihicului este esențial pentru un lunetist. În momentele de așteptare îndelungată, departe de acțiunea directă, este vital să-și domine gândurile și emoțiile. Respirația trebuie controlată cu precizie, atenția distribuită perfect, iar energia păstrată pentru momentul decisiv.

Toți acești factori se combină cu variabile externe precum presiunea atmosferică, viteza vântului, intensitatea luminii.

Dacă am fi într-un joc video, toate acestea nu ne-ar influența, în viața reală, însă, ar putea schimba traiectoria glonțului. Având în vedere că e o armă de suport, mă gândesc în primul rând la

siguranța colegilor, eu trebuie teoretic, dar și practic, să le apăr spatele.

Camuflajul nu este doar o uniformă, ci este o armă esențială care asigură invizibilitatea pe câmpul de luptă. Echipamentele utilizate diferă în funcție de mediul înconjurător și de anotimp, adaptându-se perfect la peisaj.

Dacă misiunea se desfășoară într-o zonă aridă, camuflajul capătă nuanțe nisipii, în timp ce în păduri predomină nuanțele de verde, imitând frunzișul și vegetația densă. Flexibilitatea acestor costume permite simularea eficientă în diverse condiții.

Odată primită misiunea, fiecare pas este planificat cu maximă precizie. Prima etapă constă în colectarea informațiilor esențiale despre teren și posibili inamici și pregătirea echipamentului necesar.

Lunetistul trebuie să găsească un loc care oferă vizibilitate și protecție atât lui, cât și echipei. Această alegere depinde de factori externi precum lumina, vremea și mișcările inamicului.

Secunda în care degetul apasă pe trăgaci este punctul culminant al misiunii, rezultat al concentrării intense.

Nu mergem niciodată la sigur, de aceea pregătim întotdeauna mai multe opțiuni – planul A, B sau chiar C, în funcție de ce se întâmplă pe teren. Trebuie să apăs pe trăgaci în momentul în care știu sigur că ținta este lovită. Nu am de unde să știu asta 100%, dar pot aproxima, ne mai spune Wolf, lăsându-ne să reflectăm la complexitatea rolului său invizibil, dar esențial pe câmpul de luptă.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

„RED SCORPIONS 25.01”

Militarii Batalionului 26 Infanterie „Neagoe Basarab” au organizat și desfășurat, timp de o săptămână, exercițiul RED SCORPIONS 25.01, împreună cu forțe din cadrul FLF BG (FRA FN), din cadrul contingentului militar nord-macedonean, contingentului militar polonez și contingentului militar portughez, în facilitățile de instrucție aparținând CNÎ „Getica”.

Activitățile au culminat cu executarea unui exercițiu tactic cu trageri de luptă de nivel companie, demonstrând coeziunea și interoperabilitatea, necesare pentru operațiuni comune.

Sursă text și foto: Headquarters Multinational Brigade South East: HQ MN BDE SE

Exercițiul a avut ca obiective:

- îmbunătățirea nivelului de interoperabilitate între forțele aliate într-un mediu multinațional;
- întărirea capacității de reacție comună la provocări operaționale;
- standardizarea procedurilor operaționale (SOP) și tehnicilor tactice (TTP) la nivel global.

Prin această activitate, militarii și-au consolidat pregătirea, reziliența și abilitatea de a opera împreună, demonstrând că unitatea și profesionalismul sunt cheia succesului în apărarea colectivă.

EXERCIȚIUL „ACHILLES 25” – EUFOR, 24 DE ȚĂRI, O SINGURĂ ECHIPĂ

Text: Maria-Magdalena DĂSCĂLESCU

Foto: Marian BĂLĂȘESCU, Maria-Magdalena DĂSCĂLESCU

Miercuri, 26 martie, militarii Batalionului Multinațional din cadrul operației EUFOR ALTHEA din Bosnia și Herțegovina au participat la exercițiul „ACHILLES 25”, în Camp Butmir, Sarajevo.

Reacția rapidă la diferite incidente, asigurarea protecției forțelor, precum și gestionarea unor situații complexe sunt doar câteva dintre provocările pe care militarii noștri le-au parcurs, demonstrând un nivel ridicat de pregătire și o bună cooperare între structuri și națiuni.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/RevistaFTR>

Forțele Navale Române au desfășurat, în perioada 31 martie – 11 aprilie, în zona de responsabilitate, Exercițiul multinațional **SEA SHIELD 25**, cel mai mare exercițiu organizat în acest an de instrucție. SEA SHIELD este planificat anual de Comandamentul Componentei Navale „Viceamiral Ioan Georgescu” și are ca scop principal creșterea nivelului de interoperabilitate dintre forțele navale ale statelor aliate și parteneri, precum și optimizarea efortului instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională.

EXERCIȚIUL MULTINAȚIONAL SEA SHIELD 25, CEL MAI COMPLEX EVENIMENT DE INSTRUCȚIE ORGANIZAT DE FORȚELE NAVALE ROMÂNE

Pagini realizate de colonelul Mircea BARAC

Pe durata celor două săptămâni de instruire, prima organizată la nivel național, interinstituțional, iar cea de-a doua la nivel internațional, au fost desfășurate secvențe de luptă în toate mediile de acțiune: maritim, fluvial, lagunar, subacvatic, terestru și aerian. Astfel, au fost testate și perfecționate capacitățile de coordonare și de răspuns ale forțelor participante în situațiile unor scenarii cu grad ridicat de complexitate, precum atacuri maritime și aeriene simultane, amenințări hibride și provocări asimetrice.

La **SEA SHIELD 25** au luat parte peste 2.300 de militari din țara noastră și din alte 11 state parteneri (Albania, Bulgaria, Canada, Franța, Grecia, Italia, Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, Regatul Țărilor de Jos, Spania, Statele Unite ale Americii și Turcia).

Forțele Navale Române au participat la exercițiu cu peste 1.600 de militari și cu 80 de mijloace tehnice, dintre care 28 de nave maritime și fluviale, două elicoptere și un detașament mobil de lansare. Celelalte categorii de forțe din Armata României vor lua parte la secvențele de instruire în comun cu 200 de militari și peste 40 de mijloace tehnice (o navă, nouă aparate de zbor și peste 30 de autovehicule), iar partenerii străini cu aproximativ 500 de militari și 27 de mijloace tehnice (patru nave, trei avioane de patrulare

maritimă și 20 de vehicule). În total, în cadrul exercițiului, militarii din cele 12 state participante vor exploata aproximativ 150 de mijloace tehnice (33 de nave și nouă ambarcațiuni rapide, 14 aparate de zbor și 90 de vehicule).

Un aspect esențial al Exercițiului multinațional **SEA SHIELD 25** constă în consolidarea colaborării dintre forțele navale, aeriene și terestre, care a fost testată prin desfășurarea unei serii de activități de apărare a infrastructurii critice de pe litoral, de protecție a liniilor de comunicații maritime și de sprijinire a operațiunilor amfibii. Antrenamentele desfășurate în raioane maritime din Marea Neagră, pe Fluviul Dunărea și în zona costieră vor crește capacitatea de reacție colectivă și vor contribui la promovarea angajamentului NATO față de securitatea regională.

Totodată, prin desfășurarea **SEA SHIELD 25**, forțele participante și-au perfecționat tehnicile de luptă și și-au consolidat parteneriatele strategice pentru menținerea unui mediu sigur și stabil în zona de responsabilitate de pe flancul de sud-est al Alianței Nord-Atlantice.

Secvența interinstituțională a Exercițiului multinațional **SEA SHIELD 25**

Forțele Navale Române au desfășurat în data de 1 aprilie secvența interinstituțională a exercițiului multinațional **SEA SHIELD 25**, prin care s-a urmărit optimizarea efortului interinstituțional și a avut ca scop creșterea nivelului de interoperabilitate între structurile forțelor navale și celelalte structuri, autorități și instituții cu atribuții la nivelul județului Constanța. Activitățile au fost conduse de Comandamentul Componentei Navale „Viceamiral Ioan Georgescu”

și desfășurate cu sprijinul Centrului de Coordonare Interinstituțională instalat la Terminalul Pasageri din Portul Constanța.

În cadrul secvenței s-au desfășurat activități de pregătire și antrenament în vederea acordării asistenței unei nave aflate în pericol, cu aplicarea procedurilor specifice de interogare, inspecție, stingere incendiu și remorcare, activități de apărare a unor elemente de infrastructură critică, prin respingerea unui desant maritim, a unor atacuri cu drone, precum și acțiunea la apariția unui incident CBRN, activități de asigurare a securității unei nave aflate la cheu cu elemente de intervenție antiteroristă și de evacuare medicală.

La secvența de instruire interinstituțională au participat 360 de persoane cu 50 de mijloace, dintre care 250 de militari cu 29 de mijloace din Armata României, 70 de militari și polițiști cu 13 mijloace din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și 40 de persoane cu opt mijloace din cadrul altor autorități și instituții cu atribuții la nivelul județului Constanța.

Forțele Navale Române au participat la această secvență a **SEA SHIELD 25** cu 160 de militari, nava maritimă pentru scafandri „Grigore Antipa”, două remorchere maritime de radă și port, două ambarcațiuni rapide de tip RHIB, două drone, două ambulanțe tip B și șapte autospeciale. Alături de militarii Forțelor Navale Române au participat și peste 90 de militari cu șase transportoare amfibii blindate, două sisteme GEPARD, o instalație CHIRON și cinci autospeciale din cadrul Brigăzii 9 Mecanizată „Mărășești”, Brigăzii 18 Cercetare Supraveghere „Decebal”, Brigăzii 42 Comunicații și Tehnologia Informației „General de Divizie Traian Moșoiu” și Divizionului 164 Forțe Navale pentru Operații Speciale.

Ministerul Afacerilor Interne a participat cu 70 de militari și polițiști, nava MAI 1106, o ambulanță SMURD și

11 autospeciale din cadrul Gărzii de Coastă, Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dobrogea” al Județului Constanța, Inspectoratului de Jandarmi Județean „Mihail Kogălniceanu” Constanța, Grupării de Jandarmi Mobilă „Tomis” Constanța și Serviciului pentru Imigrări al Județului Constanța.

Din rândul autorităților și instituțiilor cu atribuții la nivelul județului Constanța au participat 40 de persoane, nava SAR ARTEMIS, două ambulanțe SAJ, și cinci autospeciale din cadrul Direcției Regionale de Informații Dobrogea,

Direcției Județene de Telecomunicații Speciale Constanța, Direcției Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Constanța, Direcției de Sănătate Publică Constanța, Serviciului de Ambulanță Județean Constanța, Serviciului MRCC din cadrul Autorității Navale Române, Agenției Române de Salvare a Vieții Omenești pe Mare și Companiei Naționale „Administrația Porturilor Maritime” SA Constanța.

Trageri cu muniție reală executate de navele militare fluviale în cadrul SEA SHIELD 25

Flotila Fluvială a participat cu forțele din subordine și alte structuri din Forțele Navale, în cooperare cu subunități din cadrul Forțelor Terestre, Forțelor Aeriene, Corpului Infanteriei Marine din Spania și Brigăzii 3 Infanterie Marină „COMMANDO” din Marea Britanie, la exercițiul multinațional întrunit SEA SHIELD 25. Exercițiul se desfășoară în două faze, în context național interinstituțional și aliat la nivel multinațional, iar fiecare fază este structurată în două secvențe, de instruire fluvială și de instruire terestră.

În secvența fluvială, 15 nave și ambarcațiuni militare și un număr de peste 260 militari din Comandamentul Flotei Fluviale „Mihail Kogălniceanu”, Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie „Comandor Virgil Alexandru Dragalina”, Divizionul 88 Vedete Fluviale „Amiral Gheorghe Sandu”, Divizionul 176 Nave Scafandri de Mare Adâncime „Emil Racoviță”, Grupul 325 Sprijin Logistic, Grupul 329 Sprijin Logistic și din Batalionul Nave Treceri Fluviale „Danubius” au executat, în prima fază, instruirea echipajelor și trageri cu muniție reală cu sistemele de armament de la bordul navelor, în poligonul temporar Peceneaga, pe brațul

Măcin. Cea de-a doua fază din cadrul secvenței fluviale s-a desfășurat în perioada 7-11 aprilie, iar navele militare fluviale au executat misiuni de recunoaștere în zonele de responsabilitate din Delta Dunării.

Etapa internațională a exercițiului SEA SHIELD 25

A doua săptămână a exercițiului multinațional Sea Shield 25 a fost plină de acțiune. Militarii implicați au avut parte de multe provocări, cu un ritm ridicat de desfășurare a activităților. A fost mult de muncă, s-au verificat multe proceduri, dar au fost și premiere. Participanții au realizat că multe din scenariile parcurse în cadrul seriilor de pregătire au la bază realitatea mediului de securitate din Marea Neagră.

În poligonul Babadag, din județul Tulcea, s-a desfășurat secvența terestră a exercițiului SEA SHIELD 25. Exercițiul a fost condus de Regimentul 307 Infanterie Marină „Heraclea”.

Au fost implicați 250 de militari cu peste 50 de mijloace tehnice, dar și forțe din Brigada 9 Mecanizată „Mărășești”, din Brigada multinațională de Sud-Est, dar și din Grupul de Luptă NATO, cu o companie de infanterie marină spaniolă.

Scenariul a vizat respingerea unui desant aerian care prevedea capturarea infrastructurii critice de pe coasta Mării Negre.

Am exersat acțiuni tactice ofensive, defensive, de patrulare, dar și cele în mediu urban, plus de coordonare și, evident cele de sprijin logistic care sunt inerente oricărui tip de activitate militară, a afirmat comandantul Regimentului 307 Infanterie Marină, colonelul Marius Gheorghescu.

Ca noutate, în acest an, a fost conlucrarea cu infanteria marină spaniolă. A fost prima acțiune în comun pe care o avem cu ei și sperăm ca, în acest an, să-i avem parteneri în mai multe activități pe care o să le desfășurăm în zona lagunară și în Delta Dunării. Sincer, noi de când a început războiul din proximitatea țării noastre, avem motoarele turate. În afară de exercițiile de instruire, noi avem și o misiune aproape reală.

Flotila Fluvială a desemnat capabilități într-un dispozitiv de supraveghere permanentă, 24 ore din 24, șapte zile din șapte, din poziții fixe atât pe fluviul Dunărea, cât și pe brațul Chilla, dar și prin poziții de patrulare cu nave pe brațele Chilla și Sfântu Gheorghe, a precizat colonelul Marius Gheorghescu.

În cadrul etapei internaționale a exercițiului SEA SHIELD 25, conform scenariilor tactice, scafandrii de luptă EOD (Explosive Ordnance Disposal) au desfășurat o serie de misiuni care au inclus intervenții asupra minelor aflate în derivă, realizate prin inserție aeriană, scafandru lansat din elicopter (SLE), precum și operațiuni de distrugere a muniției subacvatice. De asemenea, au fost executate acțiuni de neutralizare a minelor în derivă, cu inserția scafandrilor efectuată prin procedura scafandru lansat din vedetă (SLV).

Scafandrii de luptă prin incursiune au executat procedee de inserție prin procedeul fastrope, de la diferite înălțimi, cu ajutorul elicopterelor din cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene, în scopul creșterii interoperabilității dintre ei și cei specializați în misiuni de salvare.

De asemenea, activitățile de SLE și SRE (scafandru lansat din elicopter și scafandru recuperat din elicopter) s-au desfășurat în colaborare cu parteneri din Canada și Franța. Totodată, scafandrii din cadrul Divizionului 176 Nave Scafandri de Mare Adâncime, au executat exerciții de căutare și salvare pe mare (SAR, Search and Rescue), în cadrul cărora au fost simulate operațiuni de recuperare a unei victime de la suprafața apei, în regim de urgență.

Inserțiile s-au făcut prin salt liber, iar extracțiile prin troliere direct din elicopter, demonstrând flexibilitatea scafandrilor în misiuni complexe de salvare.

În weekend, s-au desfășurat ateliere de lucru, unde au participat militari români și parteneri din NATO. În a doua săptămână a SEA SHIELD 25, comandamentul Grupului de Luptă Maritim s-a îmbarcat pe fregata „Regina Maria”, comandată de comandorul Mitel Alexandru.

În premieră, navele românești participante au conlucrat eficient cu cele ce acționează în cadrul operației MCM Black Sea. S-au lansat mine, apoi s-au realizat diferite exerciții specifice luptei antimină. S-au efectuat diverse evoluții și manevre, în ciuda vremii potrivnice, trageri de luptă, monitorizarea căilor maritime.

La bordul fiecărei nave s-au desfășurat activități specifice, precum și de evaluare. De asemenea, au fost folosite intens aeronavele de patrulare maritimă.

În această săptămână s-au desfășurat alte serii de antrenamente pe mare ce au vizat lupta împotriva amenințărilor de suprafață, a celor submarine și a celor aeriene. În plus, au fost și seriale de marinărie, de trageri cu muniție reală, de scufundări, de căutări mine.

Ne-am antrenat intens pentru a preveni practic acest pericol al minelor din Marea Neagră, a declarat căpitan-comandorul Cătălin Harabagiu, locțiitor al comandantului Divizionului 50 Corvete și șef de stat major al comandamentului Grupului de Luptă Maritim.

Am avut o colaborare foarte bună cu navele ce acționează în cadrul operației MCM Black Sea, mai ales că ne știm din exercițiile anterioare. Sunt nave cu care ne-am mai întâlnit și am mai lucrat împreună, e drept că nu în formula aceasta.

Exercițiile fac parte din procedura lor de antrenament, astfel încât să răspundă la amenințările reale ale minelor în derivă din Marea Neagră. Camarazii noștri din NATO, dar și marinarii de la bordul navelor românești au răspuns tuturor provocărilor. Și nu au fost puține! Practic, noi nu am făcut altceva decât să ne integrăm procedurile într-un limbaj comun, să devenim interoperabili.

Acum la final, cred că aceste activități de instruire multinaționale sunt foarte bune, trebuie repetate, se pot învăța multe, mai ales în contextul aliat, a subliniat căpitan-comandorul Cătălin Harabagiu.

La finalul Exercițiului multinațional SEA SHIELD 25, comandantul Comandamentului Componentei Navale „Viceamiral Ioan Georgescu”, contraamiral Auraș Liviu Coman, a transmis mulțumiri tuturor participanților și a subliniat importanța cooperării dintre Forțele Navale Române și celelalte structuri de forțe din România și din Alianța Nord-Atlantică pentru consolidarea coeziunii și pentru menținerea la standarde ridicate a pregătirii profesionale a marinarilor militari.

Sursă text și foto: <https://www.navy.ro/>

Text și foto: Locotenent Andreea ROSTOGOL

NAVA MARITIMĂ PENTRU SCAFANDRI „GRIGORE ANTIPA”, LA ARIADNE 25

Nava maritimă pentru scafandri „Grigore Antipa” a participat în premieră la exercițiul ARIADNE 25, un antrenament multinațional complex, axat pe combaterea amenințărilor subacvatice, în special a minelor marine.

Exercițiul s-a desfășurat în Marea Mediterană, în perioada 28 februarie-8 martie, și a reunit forțe navale din mai multe state alierte și partenere.

Obiectivele principale ale participării scafandrilor militari la acest exercițiu au inclus creșterea interoperabilității cu partenerii, perfecționarea tehnicilor de căutare și identificare a minelor, precum și îmbunătățirea procedurilor de neutralizare a acestora. Pentru atingerea acestor obiective, marinarii români au participat la acțiuni complexe pe mare, care au cuprins misiuni de cercetare maritimă, operațiuni de căutare și salvare, precum și antrenamente de scufundare.

De asemenea, prezența Forțelor Navale Române la ARIADNE 25 confirmă asumarea angajamentului țării noastre față de securitatea colectivă și consolidarea cooperării aliate.

Pe parcursul misiunii, echipajul navei maritime pentru scafandri „Grigore Antipa” a participat la exerciții de apărare împotriva amenințărilor aeriene și navale, precum și la manevre și evoluții în formație alături de celelalte nave participante, conform scenariului stabilit de Forțele Navale elene.

Etapile desfășurate pe mare s-au concentrat pe căutarea, identificarea și recuperarea minelor marine, având ca obiectiv principal securitatea maritimă. Aceste activități au consolidat capacitatea echipajului de a opera în medii complexe și de a răspunde eficient la amenințările specifice.

Detașamentul de scafandri de luptă EOD de la bordul navei noastre alături de reprezentanții țării gazdă, Grecia, și de aliații din statele participante la exercițiul multinațional Ariadne 25 au început la 10 martie activitățile de instruire conform scenariului stabilit de Forțele Navale elene. Exercițiul a avut ca obiectiv principal perfecționarea tehnicilor specifice luptei contra minelor marine, dezvoltarea interoperabilității între forțele aliate și îmbunătățirea capacității

de reacție în situații reale de amenințare subacvatică.

În prima etapă, scafandrii de luptă EOD au desfășurat misiuni de căutare și identificare a contactelor subacvatice, folosind tehnici și proceduri specifice. De asemenea, au participat la operațiuni de intervenție asupra minelor marine în derivă prin inserție aeriană, metodă esențială pentru intervenția rapidă în zone cu potențial ridicat de risc. Aceste activități de instruire complexe permit scafandrilor

să își dezvolte abilitățile operaționale și să își testeze capacitatea de coordonare și reacție în medii ostile.

Detașamentul de scafandri de luptă EOD a fost condus de locotenent-comandorul George Nedelcu, participant pentru a patra oară la exercițiul ARIADNE, un antrenament de amploare destinat consolidării cooperării internaționale și perfecționării tehnicilor de neutralizare a dispozitivelor explozive. Prin implicarea sa activă și cunoștințele dobândite în cadrul misiunilor anterioare, ofițerul a contribuit la coordonarea eficientă a misiunilor, asigurând desfășurarea operațiunilor în condiții optime și sprijinind

Exercițiul a reprezentat o oportunitate valoroasă de antrenament, oferind atât echipajului navei, cât și scafandrilor EOD posibilitatea de a-și testa abilitățile în condiții operaționale reale.

maritimă pentru scafandri „Grigore Antipa” a ajuns în portul Souda din Insula Creta, Grecia. Manevra de plecare din portul Constanța s-a desfășurat pe timp de noapte, ceea ce a impus măsuri stricte de siguranță și o coordonare deosebit de atentă pe traseele maritime intens circulate.

Escala în portul Souda reprezintă un moment important al misiunii, fiind punctul de început pentru faza de planificare și pregătire operațională în vederea integrării în cadrul Exercițiului multinațional ARIADNE 25, organizat de Forțele Navale Elene.

Conform specificului misiunii, echipajul navei are în componență și un detașament de scafandri de luptă EOD (Explosive Ordnance Disposal), format din zece militari din cadrul

Divizionului 175 Nave Scafandri de Luptă, antrenați în detectarea, identificarea și neutralizarea dispozitivelor explozive subacvatice, având un rol esențial în desfășurarea exercițiului. De asemenea, doi ofițeri de stat major asigură coordonarea și integrarea misiunilor în cadrul activităților planificate.

Nava maritimă pentru scafandri „Grigore Antipa” participă în premieră la exercițiul ARIADNE 25, un antrenament multinațional complex, axat pe combaterea amenințărilor subacvatice, în special a minelor marine. Exercițiul s-a desfășurat în Marea Mediterană, în perioada 28 februarie – 18 martie, și a reunit forțe navale din mai multe state alierte și partenere.

Obiectivele principale ale participării scafandrilor militari la acest exercițiu includ creșterea interoperabilității cu partenerii, perfecționarea tehnicilor de căutare și identificare a minelor, precum și îmbunătățirea procedurilor de neutralizare a acestora.

De asemenea, prezența Forțelor Navale Române la ARIADNE 25 confirmă asumarea angajamentului țării noastre față de securitatea colectivă și consolidarea cooperării aliate.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

integrarea echipei în scenarii tactice complexe.

În paralel, scafandrii de luptă EOD au desfășurat exerciții alături de partenerii greci, reprezentanți ai Forțelor Navale ale Belgiei și observatori din mai multe state. De asemenea, echipele au efectuat operațiuni de căutare și identificare a dispozitivelor explozive subacvatice, atât pe structuri scufundate, cât și pe opera vie a navelor.

Analiza post-acțiune a confirmat eficiența metodelor utilizate și a demonstrat importanța colaborării internaționale în gestionarea riscurilor întâlnite pe mare.

ARIADNE rămâne un exercițiu de referință în domeniul securității maritime, contribuind la dezvoltarea capacităților forțelor participante și la consolidarea cooperării internaționale. Nava maritimă pentru scafandri „Grigore Antipa” și detașamentul de scafandri de luptă EOD au demonstrat, încă o dată, profesionalism și eficiență în îndeplinirea obiectivelor stabilite, asigurând astfel un nivel ridicat de pregătire pentru provocările viitoare.

*

După un marș de trei zile prin apele Mării Negre, Mării Marmara și Mării Egee, nava

Nava Maritimă Hidrografică
„Căpitan-comandor
Alexandru Cătuneanu”

face parte din Direcția Hidrografică Maritimă. Prin misiunile sale este foarte importantă pentru această structură, deoarece este singura platformă a Forțelor Navale române ce poate executa cercetări hidrografice și oceanografice la peste 12 mile marine și la adâncimi de până la 3.000 de metri. De asemenea, participă la activități specifice naționale și internaționale.

O NAVĂ, DESTINE DIFERITE, O PASIUNE COMUNĂ

Text: Lucian IRIMIA

Nava Maritimă Hidrografică „Căpitan-comandor Alexandru Cătuneanu” (NMH) are ca misiuni principale cercetarea privind morfologia și modificările fundului Mării Negre, efectuarea de măsurători hidrografice și oceanografice periodice cu caracter static în sprijinul acțiunilor de luptă ale Forțelor Navale române. De asemenea, poate executa și misiuni secundare precum remorcajul și intervenții în caz de incendiu la bordul altor nave sau pe platformele de foraj marin. Cercetările hidrografice și oceanografice realizate de specialiștii de la bord au o precizie și rezoluție

foarte bune, datorită bunei pregătiri a marinarilor militari și a senzorilor specifici de ultima generație, precum sonda multifascicul Kongsberg EM 712, ADCP (Acoustic Doppler Current Profiler), Edge Tech broadband acoustic tracking system, Kongsberg Seatex MRU 5 și Kongsberg Seapath 380. Am aflat mai multe despre această navă specială pentru hidrografii militari români de la comandantul acesteia, **căpitanul Ionuț DUMITRAȘCU**. Încă de când a terminat Academia Navală și-a stabilit câteva obiective pentru cariera sa militară. Cel mai

important dintre acestea a fost să ajungă comandant de navă până la obținerea gradului de locotenent-comandor. După absolvirea academiei a fost repartizat la Divizionul 150 Rachete Navale pe Nava Purtătoare de Rachete 190, unde a ocupat toate funcțiile, treptat, până la cea de ofițer secund. După care a schimbat drumul și a avut oportunitatea de a-și îndeplini obiectivul la Nava Maritimă Hidrografică „Căpitan-comandor Alexandru Cătuneanu”.

Mutarea pe funcția de ofițer secund la NMH a fost o onoare și o provocare pentru mine, deoarece pe

lângă faptul că este o navă mai mare și mai modernă, domeniul de activitate era oarecum nou pentru mine. A trebuit să mă pun la punct cu toate într-un timp foarte scurt, deoarece după patru luni am rămas înlocuitor la comanda navei. Comandantul de atunci a trebuit să plece la un curs de un an în SUA. Mi-a fost greu la început, dar m-am ambiționat și am făcut tot ce mi-a stat în putere să mențin și să cresc prestigiul acestei nave. După trei ani și șase luni am reușit să ocup funcția de comandant al acestei nave. Echipajul navei este foarte unit și foarte bine instruit, gata să îndeplinească orice misiune la orice oră din zi și din noapte. Chiar

dacă în ultimul an, au trecut în rezervă câțiva oameni cu experiență, ei au fost înlocuiți de nou-veniți de pe băncile școlii militare. Aceștia dau dovadă pe zi ce trece de implicare și dorință de a deveni din ce în ce mai buni. Pe timpul instruirilor și antrenamentelor zilnice pe care le facem la bordul navei pentru diverse situații, echipajul acestei nave mă surprinde mereu cu câtă dăruire și cât profesionalism își îndeplinește toate sarcinile primite. Sunt mândru de ei și le mulțumesc pentru că datorită lor am putut să spunem de fiecare dată: Misiune îndeplinită cu succes!, a afirmat căpitanul Ionuț Dumitrașcu.

În ultimii ani, nava a participat cu succes la câteva exerciții naționale și internaționale. Printre cele mai interesante au fost REPMUS și DYMS, organizate în 2022 de Marina Militară Portugheză în Lisabona, Portugalia. A fost prima interacțiune a navei cu Oceanul Atlantic. În exercițiul REPMUS au fost testate sistemele maritime fără pilot create în colaborare cu industria națională de apărare, unde au fost prezentate ultimele inovații și capabilități din domeniul oceanografiei și hidrografiei internaționale. Exercițiul DYMS a avut ca scop promovarea integrării operaționale a sistemelor maritime fără pilot în operațiile maritime la nivel NATO. La cele două exerciții, atât echipajul bordului cât și specialiștii Direcției Hidrografice Maritime au confirmat un nivel înalt de pregătire în conformitate cu standardele NATO. Astfel, marinarii militari români au avut posibilitatea de a-și îmbunătăți tehnicile și tacticile de utilizare a noilor sisteme maritime fără pilot intrate în dotare. În același timp, s-a perfecționat modul de instruire la bord pe timpul marșului și modul de exploatare a capabilităților de cercetare oceanografică și hidrografică de la bordul navei, prin instruire intensă.

Căpitan Ionuț DUMITRAȘCU

Să fii comandantul unei nave militare este o onoare. Nu este atât de ușor pe cât pare din exterior, deoarece ai o responsabilitate foarte mare în spatele ce implică siguranța echipajului în primul rând, a navei, îndeplinirea misiunilor și luarea unor decizii într-un timp foarte scurt și într-un mod profesionist. Consider că atât timp cât ai lângă tine un echipaj foarte bine instruit și unit pe care te poți baza, lucrurile se simplifică și totul devine mult mai ușor.

Maistru militar clasa I
Cristian-Daniel ANTOCI

Am ales să lucrez pe această navă din dorința de a mă dezvolta pe plan profesional, având în vedere oportunitățile pe care le oferă. Pe lângă misiunile principale de cercetare hidrografică și oceanografică, NMH „Căpitan-comandor Alexandru Cătuneanu” mi-a oferit posibilitatea de a participa la numeroase misiuni de luptă contra minelor marine din cadrul grupărilor NATO.

Maistrul militar clasa I-a Cristian-Daniel ANTOCI este șef de echipaj pe Nava Maritimă Hidrografică Căpitan-comandor „Alexandru Cătuneanu”. A absolvit Școala Militară de Maistri Militari a Forțelor Navale în 2008, precum și cursuri de scafandri de bord și cele de carieră. În perioada 2008-2010 a încadrat funcția de maistru militar specialist navigație la Vedeta Fluvială 251. În perioada 2018-2024, a participat atât la misiuni internaționale și multinaționale, făcând parte din grupări NATO (NUSRET 18 și 19, ARIADNE 19, 20, 21, REPMUS 22 și DYMS 22), cât și la cele naționale executate în apele teritoriale ale României și în zonele de responsabilitate ale Forțelor Navale

române cu nava sa. În anul 2024, a participat la operația Sea Guardian cu fregata F 221 Regele Ferdinand.

Având în vedere faptul că încadrează funcția de șef de echipaj la această navă și interacționează continuu cu toți membrii echipajului, pot spune că suntem o echipă unită, foarte bine instruită, devotată și de încredere, pe care te poți baza în orice moment în ciuda timpului îndelungat petrecut pe mare. Sunt mândru să fac parte din acest echipaj! Pe timpul misiunilor, activitățile la bordul navei sunt numeroase și diversificate necesitând implicarea întregului echipaj, din cauza numărului redus de militari. Acest lucru nu ne-a împiedicat niciodată la îndeplinirea tuturor atribuțiilor, ci din contră, a ajutat la coeziunea echipajului și la perfecționarea nivelului de instruire a acestuia, a spus maestrul militar clasa I Cristian-Daniel Antoci.

Caporalul clasa I George Adrian POTÎNG este ajutorul șefului de echipaj și are o vechime de 16 ani în cadrul armatei. A lucrat pe dragoarele maritime, apoi în urma absolvirii unui curs de bucătar pe care l-a făcut

Caporal clasa I
George Adrian POTÎNG

Am ales marina militară în primul rând pentru că mi-a plăcut foarte mult ținuta de un alb impecabil, dar și pentru că poți călători, străbate mările și chiar oceanele lumii. NMH mi-a oferit ocazia de a naviga atât în Marea Neagră, cât și în Mediterană, unde am avut prilejul de a traversa canalul Corint și pe ocean, unde am participat la misiuni.

în viața civilă, a ocupat funcția în domeniu până în anul 2012 când își face mutarea la NMH. După 10 ani de bucătărie și în urma cunoștințelor dobândite a încadrat actuala poziție. Militarul a participat la misiuni interne cât și internaționale la bordul navelor unde a fost încadrat, unde a dat dovadă de profesionalism și seriozitate. Pentru George, NMH este a doua casă pe care o îngrijește așa cum se cuvine, mai ales că nava nu mai este la prima tinerețe.

În timpul misiunilor, dar și al programului zilnic, sunt inclus în toate activitățile astfel încât interacționez cu întreg echipajul. Sunt ca o punte între colegii și superiorii mei, asta pentru că o familie fericită și unită să se poată bucura de o casă capabilă să răspundă cerințelor noastre. Cele mai grele momente din întreaga carieră au fost două zile de furtună puternică pe care le-am prins în Marea Egee în 2019. Cele mai frumoase au fost botezul bobocilor, trecerea prin Bosfor, Corint și ieșitul în Oceanul Atlantic. Pe viitor îmi voi da toată silința și interesul să îmi duc misiunile la bun sfârșit, la fel de bine ca și până acum. Dacă fac obiectul, doresc să trec în corpul subofițerilor, a afirmat caporalul clasa I Potîng.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

Liga Maistrilor Militari de Marină a acordat miercuri, 12 februarie, Bursa semestrială „M.m. Gheorghe Cătălin Rădoi”, celor doi elevi ai Școlii Militare de Maistri Militari a Forțelor Navale care au obținut cele mai bune rezultate după sesiunea de examene din luna ianuarie.

La anul al II-lea cel mai bun rezultat a fost obținut de fruntaș Monica VRĂBIESCU, elevă la clasa de Radioelectronică navală – 9,99. De la anul I, pe urme îi calcă tot o fată, elev fruntaș Amalia-Maria NICULĂESCU, de la clasa de Artilerie navală și antiaeriană, cu media 9,44.

Fruntaș Amalia-Maria NICULĂESCU

Cele două eleve au fost felicitate în fața formației de președintele Ligii Maistrilor Militari de Marină, maestrul militar principal (rz) Marius Deaconea. Acesta a subliniat, ca de fiecare dată, semnificația pe care o poartă premiul acordat în cinstea memoriei un militar cu adevărat excepțional al Forțelor Navale Române: „Am fost coleg cu M.m. cls. a II-a Cătălin Rădoi, un tânăr luptător extrem de curajos, un om devotat profesiei așa cum puțini reușesc să se remarce. Din păcate, Cătălin a plecat dintre noi mult prea devreme. Și-a jertfit viața într-o misiune de luptă în Afganistan. Prin acest premiu pe care Liga Maistrilor Militari de Marină îl acordă, semestrial, împreună cu soția lui Cătălin, ne dorim să susținem performanța în educație, o valoare în care camaradul nostru credea cu tărie. M.m. cls. a II-a Cătălin Rădoi era avid de perfecționare și nu s-ar fi oprit niciodată din învățat. Crezul lui poate fi dus mai departe de voi, viitorii maistri militari de marină, pe care vă asigur că merită să

IMPULS MOTIVAȚIONAL DIN PARTEA LIGII MAIȘTRILOR MILITARI DE MARINĂ

Text: Cristina SÎMBETEANU

îi călcați pe urme și să vă desăvârșiți ca luptători de elită ai Armatei României”.

În termeni sportivi, performanța frt. Monica Vrabiescu s-ar numi un hat trick. După ce a reușit să fie admisă în școală cu cea mai mare medie, eleva și-a păstrat poziția onorantă din fruntea clasamentului la fiecare sesiune de examene de până acum. O fire discretă, modestă chiar, Monica Vrabiescu este, la bază, absolventă a Universității Maritime din Constanța și are la activ o experiență semnificativă de navigație pe mare și pe fluviu. După absolvire, tânăra încă se gândește dacă să opteze pentru o viață dinamică de misiuni pe mare la bordul unei fregate sau dacă să își pună cunoștințele în slujba unei unități de uscat cu specificul specializării pe care a ales s-o studieze în școală.

Elev fruntaș Amalia-Maria Niculăescu a absolvit Colegiul Național Militar „Ștefan cel Mare” Câmpulung Moldovenesc. Decizia de a se orienta către Forțele Navale Române a venit pentru ea în mod neașteptat, însă mărturisește că nu regretă alegerea, ba din contră, îi

Fruntaș Monica VRĂBIESCU

sfătuiește și pe alții să aleagă marina și să-și dea voie să îi descopere farmecul. Obişnuită deja cu rigoarea unei instituții militare de învățământ, Amaliei i-a venit ușor să structureze volumul de materie pe care l-a avut de studiat pentru prima ei sesiune de examene. Astfel, viitoarea artileristă a reușit să își impresioneze plăcut instructorii și, în același timp, să dea un exemplu colegilor săi de anul I că performanța este accesibilă oricui este dispus să se dedice serios studiului.

Alocuțiunea de final i-a aparținut comandantului Școlii Militare de Maistri Militari a Forțelor Navale, comandorul Valentin Nae, care i-a îndemnat pe elevii prezenți în formație să ia exemplu de la colegile lor și să se ambiționeze ca, la finalul actualului semestru să schimbe numele care apar pe diplomele care însoțesc premiul de merit oferit de Liga Maistrilor Militari de Marină.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/SMMMFMNIM>

Text: Plutonier-adjutant principal Florea SAS
Foto: Staff Sgt. Jaccob Hearn

BEST WARRIOR COMPETITION 2024

Competiția „Cel mai bun luptător” (Best Warrior Competition) organizată de către Garda Națională a statului Alabama, în Fort McClellan, Alabama, Statele Unite ale Americii, în cursul lunii decembrie 2024, și-a stabilit podiumul la ambele categorii – soldați și subofițeri.

MIHĂILĂ Gabriel-Alexandru și sergentul RAICOF Raoul-Rolland, declarați Runner-up Soldier of the Year și Runner-up NCO of the Year. Caporalul clasa a III-a DRĂGULESCU Ion-Alexandru și soldatul MARIAN Denis-Lucian au ocupat locurile 3, respectiv 4.

Competiția „Cel mai bun luptător” al Gărzii Naționale a Statului Alabama a fost un eveniment care s-a întins pe durata a patru zile, extrem de solicitant din punct de vedere fizic și mental, care a testat o varietate de

abilități tehnice și tactice ale participanților.

Înotul contratimp, în ținuta militară, pe distanța de 50 m, reglajul și tragerea cu pistolul calibrul 9 mm, SIG Sauer M 17 și pușca automată calibrul 5, 56 mm M4A1, alergarea în teren variat, în ținuta militară (Combat Run) pe distanța de 3 km, testarea la pregătire fizică (Army Combat Fitness Test) constând în șase probe (ridicare greutate/ trei repetări, aruncarea greutăți pe spate, de pe loc, flotări cu eliberarea laterală

De această dată, Armata României a fost reprezentată de patru

militari, sergent RAICOF Raoul-Rolland, caporal clasa a III-a DRĂGULESCU Ion-Alexandru, soldat MIHĂILĂ Gabriel-Alexandru și soldat MARIAN Denis-Lucian.

Militarii români s-au clasat pe podium și în acest an, ocupând locurile 2 la categoria soldați, respectiv subofițeri, prin soldatul

a mâinilor, plank și alergare pe distanța de 3,2 km), testarea cunoștințelor la topografie militară (citirea unei hărți/Map Reading), prezentarea în fața unei comisii de evaluare și testarea cunoștințelor la pregătire militară generală, prezentarea unui eseu scris, deplasarea în teren

SIG Sauer M 17 și pușca automată calibrul 5, 56 mm M4A1, cu tranziție armă principală - armă secundară și invers, după deplasare, din poziții de tragere

ale luptătorului care acționează într-un mediu operațional solicitant și imprevizibil. Militarii români s-au comportat admirabil pe

tot parcursul competiției, reprezentându-și cu demnitate și profesionalism țara și instituția militară.

Participarea militarilor români la această competiție este rezultatul colaborării excelente la nivel de subofițeri de comandă între Armata României și Garda Națională a Statului Alabama, iar rezultatele excelente obținute demonstrează, din nou, valoarea incontestabilă a militarilor români.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/alabama.national.guard>

cu ajutorul hărții și busolei, ziua și noaptea (Land Navigation), marșul tactic pe distanța de 20 km cu echipament de luptă complet (20 kg), efectuarea unei cereri de sprijin cu foc de artilerie (Call for Fire), testarea cunoștințelor de acordare a măsurilor prim-ajutor și transmiterea de rapoarte standard (9 line MEDEVAC Request), tragerea dinamică cu pistolul calibrul 9 mm,

diverse, ambidextru etc., demontarea-montarea contratimp a armamentului de infanterie (pușcă automată cal. 5,45 mm M4A1, mitralieră cal. 7,62 mm M 240, mitraliera cal 5,56 mm M 249 și pistol cal. 9 mm M 17), interviul media și o probă surpriză - tragere dinamică cu pistolul calibrul 9 mm M 17 au fost probele care au solicitat la maxim abilitățile/competențele specifice și absolut necesare

COMPETIȚIA „SUBOFITERUL/SOLDATUL ANULUI” – ETAPA FINALĂ PE STATUL MAJOR AL FORȚELOR TERESTRE

Text și foto: plt. adj. pr. Alexandru BĂLĂNESCU

La începutul lunii octombrie 2024, în garnizoana Focșani, s-a organizat faza finală a competiției „Subofițerul/Soldatul Anului” în Forțele Terestre, activitate care a reunit cei mai buni maiștri militari și subofițeri, respectiv soldați și gradați profesioniști, din cadrul Forțelor Terestre.

La întrecere au participat câte un reprezentant pentru fiecare categorie de personal din partea Diviziei 2 Infanterie „Getica” și a Diviziei 4 Infanterie „Gemina”, precum și câte un reprezentant din cadrul structurilor direct subordonate Statului Major al Forțelor Terestre.

Militarii au fost testați în cadrul probelor de pregătire teoretică și practică, dar și cu ocazia executării ședinței

de tragere, la precizie, cu armamentul de infanterie. De asemenea, concurenții au avut de parcurs un traseu cu obstacole și au îndeplinit anumite secvențe de misiuni specifice mediului operațional.

La finalul competiției, titlul de „Subofițerul Anului” în Forțele Terestre a fost adjudecat de sergentul RAICOF Raul Roland din **Brigada 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa” / Divizia 2 Infanterie Getica**, locul al II-lea a fost ocupat de către sergentul MATEI Cătălin din **Brigada 81 Mecanizată „General Grigore Bălan” / Divizia 4 Infanterie „Gemina”**, iar locul al III-lea de către sergentul-major DRAGOTĂ Mircea din **Headquarters**

Multinational Brigade South East: HQ MN BDE SE.

Titlul de „Soldatul Anului” în Forțele Terestre, a revenit fruntașului PLEȘU Ionuț din **Brigada 282 Blindată „Unirea Principatelor” / Divizia 2 Infanterie „Getica”**, locul al II-lea a fost ocupat de către soldatul MARIAN Denis din **Brigada 81 Mecanizată „General Grigore Bălan” / Divizia 4 Infanterie „Gemina”**, iar locul al III-lea de către caporalul BUZNĂ Sorinel Dănuț de la **Headquarters Multinational Brigade South East: HQ MN BDE SE.**

Câștigătorii au fost premiați și felicitați astăzi, 4 octombrie, la sediul Brigăzii 282 Blindată „Unirea Principatelor”, de către

comandantul Comandamentului Componentei Terestre, generalul de brigadă Gabriel-Constantin Turculet și subofițerul de comandă al Statului Major al Forțelor Terestre, plutonierul-adjutant principal Romeo Bogdan Gheorghe, cel care a coordonat și condus această competiție.

Ocupanții locurilor de pe podium au beneficiat și de o recompensă acordată pentru excelență, din partea reprezentanților Fundației „Sf. Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință”.

Felicitări tuturor participanților și mult succes în activitatea profesională desfășurată!

Sursa: <https://www.facebook.com/ForțeleTerestre>

„ALPINIADA DE IARNĂ A VÂNTĂTORILOR DE MUNTE”, ETAPA PE STATUL MAJOR AL FORȚELOR TERESTRE 2025

Text: Teodora OPRINOIU

În perioada 10-14 martie, Brigada 61 Vânători de Munte „General Virgil Bădulescu” a fost gazda competiției „Alpiniada de iarnă a Vânătorilor de Munte”, o competiție de anduranță și măiestrie organizată de Statul Major al Forțelor Terestre în garnizoana Miercurea Ciuc.

În urma desfășurării probelor de concurs, clasamentele se prezintă astfel:

PROBA DE TRIATLON

- Clasament individual

Locul III – plt. GIURGIU Laurențiu - Batalionul 21 Vânători de Munte „General Leonard Mociulschi”

Locul II – plt. maj. DAMIAN Bogdan - Brigada 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”

Locul I – lt. MITRICĂ Laurențiu - Brigada 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”

- Clasament echipe

Locul III – Lotul Batalionului 17 Vânători de Munte „Dragoș Vodă”

Locul II – Lotul Batalionului 21 Vânători de Munte „General Leonard Mociulschi”

Locul I – Lotul Brigăzii 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”

PROBA DE ȘTAFETĂ

Locul III – Lotul Brigăzii 61 Vânători de Munte „General Virgil Bădulescu”

Locul II – Lotul Brigăzii 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”

Locul I – Lotul Batalionului 21 Vânători de Munte „General Leonard Mociulschi”

PROBA DE PATRULĂ

Locul III – Lotul Brigăzii 61 Vânători de Munte „General Virgil Bădulescu”

Locul II – Lotul Batalionului 21 Vânători de Munte „General Leonard Mociulschi”

Locul I – Lotul Brigăzii 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”

CLASAMENT GENERAL

Locul VIII – Lotul Batalionului 24 Vânători de Munte „General Gheorghe Avramescu”

Locul VII – Lotul Batalionului 33 Vânători de Munte „Posada”

Locul VI – Lotul Batalionului 22 Vânători de Munte „Cireșoia”

Locul V – Lotul Batalionului 30 Vânători de Munte „Dragoslavele”

Locul IV – Lotul Batalionului 17 Vânători de Munte „Dragoș Vodă”

Locul III – Lotul Brigăzii 61 Vânători de Munte „General Virgil Bădulescu”

Locul II – Lotul Batalionului 21 Vânători de Munte „General Leonard Mociulschi”

Locul I – Lotul Brigăzii 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”

Felicitări tuturor participanților!

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/profile>

O MEDALIE ȘI MULTĂ EXPERIENȚĂ

O nouă medalie intră în palmaresul Școlii Militare de Maîștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, la finalul Campionatului Militar de Atletism pentru instituțiile militare de învățământ, desfășurat în perioada 31 octombrie – 3 noiembrie, la Boboc, în județul Buzău.

Un număr de 20 de viitori maîștri militari de marină au făcut parte din lotul antrenat de Cap. Anamaria Buguleț și coordonat de sublocotenent Ioan Panainte. Sportivii au reușit să se poziționeze pe locul VIII în clasamentul general, cu un singur loc pe podium adjudecat de elev cap. Andreea Santu, bronz la săritura în lungime.

Aflat la începutul parcursului competițional

în cadrul evenimentelor sportive militare, elevul Denis CHIRICA a obținut doar locul VI la săritura în lungime, cu speranțe reale de îmbunătățire a performanțelor. Elev în anul I, sold. Mihail ȘFEȚ a obținut locul IV la proba de cros 8 km și locul X la 1500 m plat, în timp ce colega lui Nicoleta MÎNDROIU s-a clasat pe locul IX la proba de cros 5 km și pe locul VII la 1500 m plat.

„Campionatul militar de atletism din acest an a fost o dovadă a talentului și disciplinei elevilor militari, dar și o ocazie de a consolida spiritul de echipă și camaraderie între instituțiile de învățământ militar. Acest eveniment a reunit cei mai buni atleți din rândul militarilor, promovând valorile

disciplinei, perseverenței și competiției corecte”, au redat organizatorii, într-o postare publică.

Nouă loturi sportive ale instituțiilor militare de învățământ superior și postliceal, de la toate cele trei categorii de forțe, s-au s-au aliniat

la start pentru 15 probe (masculin și feminin), demonstrându-și abilitățile la probele de 100 m, 400 m și 1500 m plat, cros, aruncarea greutății, săritura în lungime și ștafetele 4x100 m și 4x400 m.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/SMMMFMNAIM>

NOI PERFORMANȚE SPORTIVE PENTRU ELEVII MILITARI LA CAMPIONATUL MILITAR DE TAEKWONDO

Sportivii din lotul Școlii Militare de Maîștri Militari a Forțelor Navale, coordonați de sublocotenent Ioan Panainte, au participat în perioada 06-08 decembrie 2024, la etapa finală pe Ministerul Apărării Naționale a Campionatului militar de Taekwondo.

Competiția, organizată de Serviciul Educație Fizică Militară din cadrul Statului Major al Apărării și desfășurată la Baza Aeriană Boboc, în județul Buzău, a reunit cinci loturi sportive aparținând academiilor militare și școlilor de maîștri militari și subofițeri.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/SMMMFMNAIM>

În urma desfășurării concursului, la individual feminin, fruntaș Monica Vrăbiescu s-a clasat din nou pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, la categoria 62-70kg. Colegele ei, elev caporal Andreea Santu și elev militar Cristina Mîndroi, au obținut fiecare bronzul la categoriile 53-57 kg și, respectiv, 49-53 kg. Performanțele sportive ale fetelor au poziționat lotul Școlii Militare de Maîștri Militari a Forțelor Navale pe locul III în clasamentul general la feminin.

PRIETENIE PRIN SPORT!

Pe 18 februarie, la Școala Militară de Maîștri Militari a Forțelor Navale, am sărbătorit Ziua Internațională a Sportului Militar așa cum știm noi mai bine: prin mișcare, disciplină și spirit de echipă!

În ciuda temperaturii de -1°C, resimțită ca -4°C, elevii militari au demonstrat că vremea rece nu este un obstacol, ci o provocare! Sub îndrumarea slt. Ioan Panainte, antrenamentul desfășurat pe terenul de sport acoperit de un strat consistent de zăpadă a fost o lecție de determinare, rezistență și voință.

Prin grija și pasiunea instructorilor militari de specialitate, la Școala Militară de Maîștri Militari a

Forțelor Navale educația fizică militară nu este doar un antrenament, ci devine un mod de viață, o componentă esențială a pregătirii pentru viitorii maîștri militari de marină. Prin sport, elevii își dezvoltă forța, mobilitatea și rezistența, întărindu-și, în același timp, și sistemul imunitar.

Ziua Internațională a Sportului Militar este marcată, în fiecare an, pe 18 februarie, data înființării Consiliului Internațional al Sportului Militar (CISM), organizația care promovează activitățile sportive între forțele armate, ca un mijloc de întărire a păcii în lume.

Disciplină. Determinare. Performanță.

Prietenie prin sport!

Foto: Cristian VLĂSCEANU

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/SMMMFMNAIM>

INVICTUS GAMES VANCOUVER & WHISTLER

Text: Cristina MIIA

În perioada 6-18 februarie 2025, echipa Invictus România a participat, pentru a cincea oară, la *Invictus Games*, competiție desfășurată la Vancouver & Whistler, în Canada. Militarii răniți au concurat la opt discipline sportive, dintre care șapte discipline individuale (canotaj la ergometru, înot, schi alpin, schi nordic și biathlon, skeleton și curling) și una de echipă (volei din poziția șezând) și a obținut nouă medalii.

La ceremonia grandioasă de deschidere, căpitanul echipei militarilor răniți români, plutonierul adjutant (în retragere) Daniel Porumb, a desfășurat Drapelul României în fața a peste 40.000 de spectatori și a fondatorului Jocurilor Invictus, prințul Harry, Duce de Sussex, al Marii Britanii. Alături de cei 19 militari răniți și familiile acestora, la eveniment a fost prezent și șeful Statului Major al Apărării, general Gheorghiță Vlad. De asemenea, camarazii noștri au fost încurajați de către consulul general al României la Vancouver, Excelența Sa, domnul Gabriel Rotaru și de către directorul Statului Major al Apărării, general-maior Valentin Brînzei.

Ținând cont de perioadă și de condițiile atmosferice, organizatorii au segmentat acest eveniment sportiv în două părți distincte, care oferă posibilitatea concurenților de a se afla

pe listele de start atât la sporturi de iarnă, cât și la discipline de vară. Prima parte a competiției, cea de iarnă, s-a desfășurat pe pârții amenajate special în acest scop. România, avându-l la conducerea tehnică pe antrenorul Adrian Boantă, a cucerit două medalii la disciplinele de iarnă, prin Raul Mirică – argint la snowboard, dar și prin căpitanul echipei, Daniel Porumb – bronz la schi asistat.

Astfel, în data de 9 februarie 2025, startul jocurilor s-a dat la proba de curling în scaun rulant. România a contribuit la constituirea echipei Unconquered 3 formată din militari răniți din Canada, Ucraina și Marea Britanie. În următoarea zi, pe pârtia de gheață decedentă, militarii răniți au atins viteza de aproape 100 kilometri pe oră la competiția de skeleton.

În perioada 11-12 februarie 2025, camarazii noștri și-au testat viteza, rezistența și îndemânarea la schi alpin,

nordic și biathlon. Căpitanul echipei, Daniel Porumb, a câștigat medalia de bronz la schi alpin asistat, iar soldatul Raul Mirică a dus Drapelul Național în vârful clasamentului la proba de snowboard, unde a obținut medalia de argint.

Apoi, a urmat partea de program a Jocurilor Mondiale *Invictus* care nu presupune, pentru concursuri, elementele specifice iernii și decorului hibernal. Mezinul echipei, Raul Mirică, a performat și la înot, acolo unde, la proba de 50 de metri spate, a cucerit medalia de bronz. A fost, așadar, pentru Mirică, a doua prezență pe podiumul de premiere, în numai câteva zile. Acest succes i-a impulsinat și pe colegi, astfel că, la probele de canotaj în sală (*rowing*), Daniel Porumb a dominat autoritar ambele întreceri. El s-a impus atât la proba de viteză, un minut vâslit, dar și la cea de duranță, vâslit patru minute în poziția șezut, pe care le-a câștigat fără

drept de apel. Astfel, Daniel Porumb a adus două valoroase medalii de aur în palmaresul *Invictus* România.

Competiția a continuat în data de 15 februarie cu proba de volei din șezut. Un număr de 14 militari răniți au format echipa României la această disciplină sportivă, iar ceilalți au intrat în componența unei echipe combinate, în care s-au mai aflat militari răniți din țări precum Danemarca, Nigeria, SUA, Columbia și Canada.

Canotajul este, știm bine, cel mai prolific sport olimpic pentru România, la ultimele ediții ale concursului polisportiv planetar. Inclusiv la *Invictus*, canotajul în sală se pare că a devenit o *afacere* pe rețetă românească. După dubla magică a lui Daniel Porumb, la o altă categorie de dizabilitate, canotorii *Invictus* s-au dueltat pentru medalii puse în joc. În ziua de 16 februarie a fost rândul lui Viorel Amzărescu să performeze și să îmbogățească bilanțul tricolor cu alte două medalii. A luat medalia de aur la proba de canotaj (patru minute), dar și bronz la rowing (pe durata de un minut. Gabriel Czirak a obținut medalia de argint la proba de canotaj în sală (proba 1 minut). Dumitru Paraschiva a câștigat, de asemenea, medalia de bronz la canotaj în sală.

La finalul competiției a avut loc ceremonia de închidere, în cadrul căreia punctul culminant al ceremoniei a fost reprezentat de parada steagurilor tuturor națiunilor participante la competiție. Drapelul *Invictus* a fost predat reprezentantului din Birmingham, Marea Britanie, locul în care se va desfășura ediția din 2027 a *Invictus Games*.

Activitatea a celebrat unitatea și reziliența, elemente care definesc cea mai importantă competiție dedicată recuperării prin sport a militarilor răniți și bolnavi, din întreaga lume. În discursul său, fondatorul *Invictus Games*, Prințul Harry, a transmis celor prezenți că, deși servind drapelul diferite, participanții sunt uniți prin decență, compasiune și patriotism. De asemenea, ducele de Sussex a evidențiat faptul că, fiecare competitor a reușit să arate tuturor ce înseamnă să nu renunți, niciodată, oricât de nesigură și dificilă ar fi soarta. *Felicitări tuturor!*

Plutonierul adjutant principal în retragere Daniel PORUMB (căpitanul echipei)

A fost rănit grav într-o misiune în Irak, în aprilie 2007, suferind un traumatism vertebro-medular cervical care îl ține de atunci în scaunul cu roțile. 17 ani în care zi de zi a luptat și luptă cu demnitate, putere de caracter și curaj cu acest crunt diagnostic. În tot acest timp, în ciuda dizabilității, a absolvit o facultate și două masterate și, de anul trecut, a început antrenamentele pentru *Invictus Games*, unde va concura la probele de rowing, curling și schi asistat.

Plutonierul major Marius IOVI

Camaradul nostru s-a angajat în Armată în urmă cu 20 de ani, cu gândul de a pleca în teatrele de operațiuni, iar după prima sa misiune în Irak, în 2007, a fost grav rănit. A stat șapte luni în comă, și-a pierdut vederea și are mai multe

arsuri. În ciuda traumei suferite, nu s-a gândit nicio clipă să renunțe la Armata și continuă să își servească patria, cu aceeași determinare și curaj, de această dată, pe terenul de sport. La *Invictus Games* va concura la înot, schi asistat, rowing și curling. Modest, echilibrat și empatic, Marius ne arată că, atunci când îți dorești ceva cu adevărat și lupți pentru asta, drumul spre reușită îți va găsi sursa de lumină.

Sergent major în rezervă Gabriel CZIFRAK

21 octombrie 2020 este ziua în care viața sergentului major în rezervă Gabriel Czirak s-a schimbat. Aflat în Afganistan, pe timpul unei misiuni de patrulare-cercetare, vehiculul în care se afla împreună cu alți patru colegi a trecut peste un dispozitiv exploziv improvizat. A suferit fracturi multiple la ambele picioare, traumatism cranian și traumatism la nivelul unui braț, însă nu a renunțat! După mai puțin de 3 ani de la incident, din scaun rulant a ajuns pe podiumul Jocurilor *Invictus* din Germania (2023), unde a câștigat aurul pentru România. Parcursul său impresionant continuă seria poveștilor inspiraționale ale militarilor răniți care reprezintă Armata României la Jocurile *Invictus* de anul viitor, din Canada.

Plutonier adjutant Dumitru PARASCHIVA

După succesul obținut atât la *Invictus Games* Toronto 2017, cât și la Sydney în 2018, unde a obținut medalia

de bronz la proba de rowing 4 minute, plutonierul adjutant Nicolae Paraschiva va reprezenta din nou România la ediția de anul viitor a Jocurilor Invictus, din Canada. A fost rănit în Afganistan în anul 2009, i-a fost afectat văzul și auzul, dar cu sprijinul camarazilor, al soției și al celor două fetițe, reușește să își depășească limitele și să ne motiveze prin tăria sa de caracter, determinarea, reziliența și spiritul de învingător.

Plutonier Viorel AMZĂRESCU

A fost rănit în anul 2014, în timpul unui exercițiu în poligonul Hohenfels, din Germania și în urma incidentului a suferit 15 operații la picioare! Are încă dureri, dar dorința de a-și crește băiețelul i-a dat puterea de a nu renunța la luptă. Aflați în continuare povestea plutonierului Viorel Amzărescu, parte din echipa militarilor răniți care anul viitor va reprezenta Armata României la Jocurile Invictus din Canada.

Plutonierul major Cristian STOICA

Deși plin de răni sângerânde, prioritatea plutonierului major Cristian Stoica a fost să își salveze camaradul, a cărui viață era în pericol. Se întâmpla în misiunea din anul 2015, în teatrul de operații din Afghanistan, când o mașină capcană a explodat la intrarea în postul

de control în care se aflau și militari români. Nu este un act de eroism singular pentru camaradul nostru, care și-a dedicat întreaga carieră militară, de peste 22 de ani, salvării semenilor. Acum, își reprezintă țara și pe terenul de sport, alături de militarii răniți din Armata României, la Jocurile Invictus de anul viitor, din Canada.

Plutonier adjutant principal Gabriel HANGANU

Inspirat de părinții săi, ambii foste cadre militare, plutonierul adjutant principal Gabriel Hanganu a intrat în Armată în urmă cu 22 de ani. În anul 2005, pe timpul unei misiuni în Afghanistan, a fost rănit, după ce transportorul amfibiu blindat în care se afla a declanșat un dispozitiv exploziv improvizat. A suferit arsuri pe jumătate din corp, însă cel mai mult l-a

marcat faptul că nu a putut să își ajute camaradul care și-a pierdut viața în acel incident. Recuperarea a fost dificilă, dar a avut alături familia și camarazii. Fiul său i-a urmat exemplul și, din dorința de a servi patria, este student la Academia Forțelor Aeriene din Brasov. Pentru Gabriel Hanganu este a doua participare la Jocurile Invictus și își dorește ca la competiția de anul viitor, din Canada, să facă cinste Armatei României!

Caporal clasa a III-a Costică CRINTEA

A luptat sub drapel în teatrele de operații din Kosovo, Irak și Afghanistan. A fost greu încercat de destin, atât prin pierderea unor oameni dragi într-un timp scurt, cât și din cauza incidentului din ultima misiune, în care a fost grav rănit. Deși căzut la pământ în urma traumelor suferite, caporalul clasa a III-a în rezervă Crintea Costică a reușit să se ridice și să meargă mai departe! S-a alăturat proiectului Invictus și este mândru că poate iar să poarte

echipamentul cu însemnele Armatei României și să reprezinte țara pe terenul de sport, la Jocurile Invictus! Camaradul nostru ne oferă o adevărată lecție de viață, în care dragostea de tată și devotamentul față de patrie, îți dau puterea de a învinge și cele mai dificile obstacole.

Plutonier adjutant principal în retragere Costel STANCIU

Peste 25 de ani și-a servit țara în Armata României, ca parașutist militar și are două misiuni în teatrele de operații. Cea mai mare parte a carierei a petrecut-o la Batalionul 53 Comando („Smaranda Brăescu”, din Bacău (cunoscut anterior sub denumirea Batalionul 498 Parașutiști). În anul 2012, și-a pierdut piciorul drept în Afghanistan, dar această tragedie nu l-a pus la pământ. Credința în Dumnezeu, dragostea familiei, caracterul puternic și camarazii l-au ajutat să meargă mai departe. Chiar și cu un membru amputat, plutonierul adjutant principal în retragere Costel Stanciu schiază, sare cu parașuta și va concura la mai multe discipline sportive la Jocurile Invictus de anul viitor, din Canada! Nea Costel, cum îi spun colegii de echipă, își dorește ca toți să știe că și militarii români au plătit sacrificiul suprem pentru a contribui la asigurarea păcii în lume!

Sergent major Ionuț BRUMĂ

Sergentul major Brumă Ionuț, încadrat la Batalionul 17 Vânători de Munte „Dragoș Vodă” din Vatra Dornei a fost rănit în anul 2020, în timpul misiunii din Afghanistan, după

ce autovehiculul blindat în care se afla a declanșat un dispozitiv exploziv improvizat. Nu își amintește nimic din timpul incidentului, dar nu a uitat cât de dificilă a fost perioada de recuperare după rănilor provocate de explozie. A suferit traumatism cranio cerebral, fracturi la nivelul membrelor și coloanei vertebrale. 5 luni de recuperare au fost necesare pentru a putea să se miște iar și să meargă fără ajutor. Familia, sportul și implicarea în proiectul Invictus, au fost elementele care l-au motivat și întărit. Va participa pentru prima dată la Jocurile Invictus și își dorește să îi facă mândri pe cei dragi, în special pe soția și băiețelul lui de 2 ani, care îi vor fi alături și în Canada!

Plutonier major Cătălin POPA

Subofițerul este încadrat la Brigada 18 ISR „Decebal”, din Timișoara. Anul viitor se vor împlini 20 de ani de când a îmbrăcat pentru prima dată haina militară. În anul 2007, pe timpul unei misiuni de patrulare în aria de responsabilitate din teatrul de operații Irak, a fost rănit, în urma declanșării unui dispozitiv exploziv improvizat. Explozia i-a provocat arsuri la nivelul mâinilor și picioarelor și a rămas cu mai multe schije în corp. Soția și fiica sa i-au dat puterea de a merge mai departe, iar plăcerea de a face sport i-a fost redată de echipa Invictus, alături de care va concura la Jocurile Invictus de anul viitor, din Canada!

Plutonier adjutant principal în retragere Florin VUȚĂ

Pe parcursul celor peste 15 ani în care a activat în Armata României, plutonierul adjutant principal în retragere Florin Vuță a participat la 6 misiuni externe. În anul 2004, a fost implicat într-un incident genit în Irak, în urma căruia a suferit o fractură de vertebre, multiple răni la picioare și la cap. A urmat o perioadă de recuperare

lungă și foarte dificilă pentru întreaga familie, în special pentru fetița lui, care, la acea vreme, avea doar 8 ani. Nea Vuță, cum îi spun colegii, este veteranul echipei militarilor răniți. A participat la două ediții ale Invictus Games, iar anul acesta va reprezenta Romania la jocurile din Canada, unde va concura la mai multe discipline sportive.

Soldat Raul MIRICĂ

Cel mai tânăr membru al echipei Invictus România este soldatul Raul Mirică. În anul 2023, la doar 19 ani, a fost rănit pe timpul unei ședințe de aprindere a unei încărcături de trotil. În urma exploziei, și-a pierdut vederea la nivelul ochiului drept și a suferit amputații la ambele mâini. Îi este dificil să își mai amintească numărul intervențiilor chirurgicale la care a fost supus, atât de multe au fost. Nu a dus singur această luptă grea cu problemele apărute după incident. A avut alături familia, dar și camarazii Invictus, care i-au redat forța și motivația de a merge mai departe, dar și dragostea pentru

sport. În doar câteva luni, a învățat să schieze, să se dea cu placa, să înoate, dar și să joace volei. Raul ne arată că ceea ce noi credeam că este imposibil, devine posibil, atunci când ai alături zeci de mâini ale camarazilor, gata să îți vină în ajutor.

Plutonier adjutant principal în retragere Angel ILOVAN

„Confuzie, teamă, șoc, neputință.”

Astfel descrie plutonierul adjutant principal (în retragere) Angel Paul Ilovan, experiența incidentului din anul 2010, din cea de-a doua misiune în teatrul de operații din Afghanistan. Atunci, în urma unei explozii, viața i s-a schimbat total. A suferit mai multe răni la nivelul capului și membrelor, pentru care a fost supus la atât de multe intervenții chirurgicale, încât le-a pierdut șirul.

Cele mai dureroase însă, spune acesta, sunt „cicatricile lăsate de traumele psihice care, deși nu se văd, se simt”.

Un rol foarte important în procesul său de vindecare l-a avut echipa Invictus. Alături de ceilalți militari răniți, se recuperează, prin intermediul sportului. Prima lui participare la Jocurile Invictus a fost în anul 2022, la Haga, în Olanda, iar anul acesta, la ediția din Canada, va concura la probele de înot, skeleton, volei din șezut și rowing.

Sursă text și foto: <https://www.invictusromania.ro>

SCORPIONI PE ROȚI

Text: Alina ANDRIEȘ

În parcul auto al *Scorpionilor Roșii*, stau față în față, ca într-o oglindă cu imaginea deformată, tehnica nouă și cea veche. Principala provocare a celor ce răspund de mentenanță a fost să o învețe ca pe-o rugăciune. Fiecare șurub, fiecare piuliță.

Batalionul 26 Infanterie „Neogoe Basarab” din Craiova a primit, în ultimii ani, tehnică de luptă nouă, cu echipamente moderne. Pentru utilizarea acestora, militarii au avut nevoie de cursuri de inițiere. Și cum nu doar cei care operează tehnica au fost instruiți, ci și cei care se ocupă de mentenanță, am făcut o vizită Companiei de sprijin logistic a Batalionului *Scorpionilor Roșii*.

Mai exact, am mers la grupa de întreținere tehnică auto, locul în care tehnica ce i-a consacrat pe *Scorpionii Roșii* – o structură de elită care și-a început misiunile internaționale în 1996, în Angola, mergând apoi și în Bosnia, Kosovo, Irak și Afganistan – se întâlnește cu cea nou-primită.

Tehnica de aici este printre cele mai noi din țară, spune **maistrul militar clasa a IV-a Nicolae Daniel COTORA**, specialist în cadrul companiei sprijin logistic. *Inclusiv partenerii străini, la exercițiile la care am participat, erau curioși să vadă tehnica noastră modernă, cu echipamente mai bune. Voiau să o încerce, să vadă cum merge, cum trage.*

Când a venit Daniel în batalion, colectivul companiei era format, în majoritate, din personal cu mulți ani de experiență. Lucru care i-a prins bine, în ciuda modernizărilor din

Maistrul militar clasa a IV-a Nicolae Daniel COTORA

Am demontat toată mașina, adică am dat totul jos din ea și le-am pus la loc. Ca să vedem cum funcționează. E destul de complicat, nu e ca la o mașină normală, trebuie să ajungi întâi la sisteme, să demontezi blindaje. E tehnică de luptă până la urmă.

ultima perioadă. *Conta și contează experiența, pentru că tehnica e combinată, nu este doar nouă sau doar veche. Lucrăm și cu una, și cu alta. E drept că acum suntem în varianta cea bună, a batalioanelor care sunt echipate cu tehnică mai nouă, dar, în exerciții de amplasare, lucrezi și cu alte unități care au tehnică veche. Poate trebuie să-i ajuți și atunci e bine să știi și din una, și din alta.*

Ușor, ușor, cei cu experiență au ieșit la pensie, cum ne vine rândul fiecăruia și au venit oameni noi, iar acum au rămas mai mult tineri care încadrează structura. Cea mai mare provocare a lor a fost lucrul cu tehnica nouă. Să învețe, practic, de la zero, tot ce este pe ea. Am făcut cursuri de inițiere cu cei care au produs Piranha V, imediat după ce am venit în structură, la final de 2021. Instruirea a fost împărțită în trei perioade, de câte trei săptămâni. Și au făcut-o chiar la Uzina Mecanică București, unde se și fabrică.

La atelierul de reparații auto l-am cunoscut pe **caporalul clasa a II-a Alin STANA**. Lucra la mentenanța vehiculului blindat, de ultimă generație, *Piranha V*. Am verificat acumulatorii, bateriile mașinii. Sunt două pentru armament și două pentru transmisii, iar cele două pentru partea de pornire a mașinii sunt bătute în interior, sub plăcile de blindaj, explică militarul. Pentru

Caporal clasa a II-a Alin STANA

Am ales să lucrez în sistemul militar pentru ideea de stabilitate. Nu pot să spun că nu există stabilitate și în civilie, dar am combinat ideea de stabilitate cu patriotismul.

exemplificare, Alin a dat jos capacele care protejează de vizibilitatea prin infraroșu a roților. *Are ulei în butuci, acesta se încinge când merge și lasă o amprentă termică. Capacul o ascunde.*

Caporalul este încadrat aici din 2018, la grupa aprovizionare cu energie electrică. Este prima și singura unitate prin care a trecut, pentru că, *dacă un lucru e bun, de ce să-l*

schimbi? A mai lucrat, înainte, zece ani, ca electromecanic civil. Și aici tot pe asta sunt încadrat.

În cei șapte ani, a reușit să bifeze și o misiune externă, în Bosnia și Herțegovina, în 2022. *Mi-a fost greu departe de casă, dar, ca orice militar, m-am adaptat. Cu toate că mi-ar fi și mai greu acum, aș repeta experiența dacă mi s-ar ivi ocazia.* Este foarte bucurios de tehnica și aparatura pe care are ocazia să lucreze. *Era necesară, atât de necesară! Abia o așteptam. Nu aș spune că se lucrează greu cu ea. Mai degrabă provocator ar fi cuvântul potrivit.*

Fruntașul Vasile MURTAZA face parte din familia *Scorpionilor Roșii* de cinci ani. Înainte, a lucrat 19 ani în viața civilă, ca mecanic. *Am făcut armata obligatorie, ca militar în termen. Știam ce înseamnă sistemul militar și uite că m-am întors, după atâția ani, ca să continui tot cu asta. Fiindcă i-a plăcut perioada stagiului militar. Dar n-a rămas, pentru că era prea tânăr, își prețuia prea mult libertatea.*

Fruntaș Vasile MURTAZA

Tehnică nouă – mașină sigură. Dar cel mai mult îmi place că se lucrează armonios în echipă. Spiritul de echipă e cel mai important lucru.

Nu eram hotărât, nu eram îndejuns de matur pentru decizia asta. Momentan, nu are nicio misiune în afară, dar speră că vor veni. Lucrul pe tehnica nouă este frumos.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

Elevul militar de anul I Denis Ioan Chirica a primit joi, 19 decembrie, recunoașterea șefului Statului Major al Forțelor Navale, pentru performanțele deosebite obținute în activitatea

sportivă. În cadrul ultimei ședințe operative din acest an, viceamiralul Mihai Panait i-a oferit viitorului maestru militar de marină o diplomă și prestigioasa monedă cu însemnele amiralității. Emblema reprezintă recunoașterea rezultatelor remarcabile obținute de tânărul militar în competițiile sportive de lupte libere din

național la seniori, categoria 86 kg, individual. Aceste rezultate subliniază eforturile, talentul excepțional și spiritul de luptător ale lui Denis, confirmând că pasiunea și disciplina pot conduce la performanțe extraordinare. Moneda cu heraldică amiralității este considerată un simbol al

exceleței, camaraderiei și recunoașterii în cadrul Forțelor Navale. Acordarea unui astfel de coin subliniază aprecierea conducerii pentru dedicarea și realizările remarcabile ale lui Denis Chirica, atât ca sportiv, dar și ca elev militar. Astfel de monede sunt adesea oferite pentru a marca performanțe excepționale sau contribuțiile semnificative, fiind un simbol al apartenenței la valorile și tradițiile promovate de Forțele Navale Române. Prin succesele sale, Denis Chirica devine o sursă de inspirație pentru colegii lui și ridică ștacheta pentru

Române i-a oferit lui Denis acest simbol este o dovadă a angajamentului categoriei de forțe de a sprijini și promova excelența, indiferent de domeniul în care se manifestă.

Îl felicităm și noi pe elevul militar Denis Ioan Chirica, pentru dedicarea, munca și performanțele tale! Prin

de Triumf sau cel puțin la evenimentele dedicate Zilei Naționale a României, de la Constanța. Elevul nostru Denis Chirica a avut însă un motiv extraordinar pentru care a absentat: alături de sportivii de la CSM Constanța Lupte, a participat la finala Campionatului Național de Seniori la Lupte Libere,

desfășurată pe 29-30 noiembrie, la Reșița.

Campion național la lupte libere U20, vicecampion național la U23 și campion național cu echipa la U20, Denis Chirica s-a clasat pe locul II la individual, categoria 86 kg, dovedind încă o dată dedicarea, disciplina și excelența care îl definesc și care îl califică pentru a fi un militar adevărat.

În timp ce România sărbătorește, Denis Chirica adaugă o nouă realizare impresionantă palmaresului său, inspirându-și colegii și făcându-ne pe toți mândri. Felicitări, Denis!

Aur și cu echipa! Denis Chirica, din nou campion național, cu CSM Constanța Lupte U20

În săptămâna în care sărbătorim Ziua Națională a României, primele motive de bucurie și de mândrie vin tot de la colegul nostru elev militar Denis Chirica. La gâtul sportivului strălucește din

noua medalie de aur, datorită faptului că CSM Constanța, clubul la care este legitimat, a obținut locul I la Campionatul Național de Lupte pe Echipa U20.

În competiția de pe 23 și 24 noiembrie, de la Târgu Mureș, formația din care face parte Denis Chirica le-a devansat pe CSM Târgu Mureș (locul II), Rapid București și CSM Odorheiu Secuiesc (locul III).

Denis Chirica, antrenat de Marian Oancea, a participat la categoria 86 kg, unde a câștigat două meciuri din trei.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/SMMMFNAIM>

exemplul său, colegul nostru reamintește tuturor că excelența este atinsă prin muncă, pasiune și respectarea valorilor fundamentale. Acest moment este un pas important în cariera sa militară și un model de urmat pentru toți cei care își propun să aducă onoare și prestigiu uniforme militare.

Denis Chirica a onorat sărbătoarea de 1 Decembrie de pe podiumul încă unui concurs național

Ne-am fi dorit să îl vedem defilând, anul acesta, alături de colegii lui de anul I, la parada militară de la Arcul

Pagini realizate de colonelul Mircea BARAC

CURAJUL DE A URMA UN VIS

Povestea lui Nicolae-Robert SARU, viitor maistru militar de marină

Text: Cristina SÎMBETEANU

Soldatul Nicolae-Robert Saru are 24 de ani și este din Moșneni, județul Constanța. A urmat cursurile Liceului Economic din Mangalia, iar după terminarea clasei a XII-a opțiunea a fost clară: o carieră în uniformă militară.

A pornit chiar de la bază, devenind, prima dată, soldat profesionist. După perioada inițială de instrucție a fost repartizat la Nava-Școală „Mircea”, unde, ca punctist, a fost unul dintre militarii responsabili cu manevra velor. Timpul relativ scurt petrecut la nava-școală rămâne de-a dreptul memorabil pentru soldatul Nicolae-Robert Saru. „N-am să uit niciodată senzațiile pe care le-am trăit pe acea navă, de la urcările în arboradă, desfășurarea velor, panorama mării văzută de la peste 40 de metri înălțime... a fost extrem de frumos totul!”, recunoaște tânărul.

S-a desprins din echipajul Navei-Școală „Mircea” doar pentru a face un pas înainte în carieră. Cel care l-a convins a fost maistrul militar clasa I Marius Gabriel Tomița, instructor de artilerie navală la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale și instructor de practică marinărească la bordul Navei-Școală „Mircea”.

Astăzi, Nicolae-Robert Saru este elev în anul al II-lea la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale, la clasa M.m. I Tomița,

urmând să devină el însuși maistru artilerist peste doar jumătate de an. „Cele mai utile lucruri în această școală le-am învățat de la domnul maistru Tomița. El m-a îndrumat să fac pasul către evoluția în carieră și mă bucur că l-am ascultat. Acum abia aștept absolvirea și sper să fiu repartizat pe un post la Mangalia, la Divizionul de Corvete. Îmi place specialitatea pe care am ales-o, artilerie navală și antiaeriană și sunt nerăbdător să ajung la navă, să îmi preiau atribuțiile, să mă integrez în echipaj și să devin un om de încredere pe care toți știu că se pot baza”, mai spune Robert Saru cu un entuziasm autentic.

După un an și jumătate petrecut în Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale, soldatul Saru afirmă că îi este cam imposibil să facă o listă de minusuri ale vieții de elev militar. „Greu nu mi s-a părut nimic. Inclusiv perioada de pregătire militară generală, de la început, a decurs cât se poate de bine. Sigur, mie mi-a venit mai ușor și pentru că știam deja majoritatea noțiunilor de bază din instrucția pentru SGP, dar oricum responsabilită de pregătirea noastră au organizat totul foarte bine, încât să nu existe dificultăți pentru niciunul dintre elevi. Nu pot să spun că a fost greu nici faptul că de luni până vineri suntem încazarmați

în unitate. Nu văd de ce unii ar percepe asta ca pe o problemă. Mie îmi place foarte mult esența sistemului militar, disciplina, rigoarea, respectul pe care suntem învățați să îl oferim, dar și să îl câștigăm la rândul nostru. Sincer, nu mă văd urmând o altfel de carieră decât cea de militar, de marinar militar mai exact”, mărturisește Nicolae-Robert Saru.

În perspectiva viitoarei sale cariere de maistru militar de marină speră să fie cooptat pentru cât mai multe misiuni pe mare și nu exclude nici revenirea la nava-școală, dacă echipajul de acolo va avea nevoie de o mână de ajutor din partea unui om care crede cu tărie că munca înnobilează caracterul.

Elevul militar are și un sfat pentru cei care nu știu ce cale să urmeze după absolvirea liceului: „În primul rând să facă efortul de a obține diploma de bacalaureat. Eu, recunosc,

în anii de liceu am privit cu superficialitate acest examen și nu înțelegeam la ce mi-ar folosi acea diplomă. Apoi am descoperit că poate deschide ușa către oportunități importante. Mie mi-a dat șansa să avanseze în carieră. La fel, m-am înscris inițial pentru SGP fără să îmi analizez bine opțiunile. Acum știu că puteam să optez de prima dată pentru maiștri militari. Mă bucur că am reușit să mă încadrează pe acest drum și sper ca exemplul meu să îi inspire și pe alții”, a mai declarat tânărul.

Robert, îți dorim ca numele de sfânt pe care, de asemenea, îl porți, Nicolae, să îți poarte noroc și să îți ofere mereu gândirea clară, optimism și empatie!

La mulți ani!

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/SMMMFNAM>

DRUMURI NEDESPĂRȚITE

Text: Andreea MOTOC

Dacă ai ocazia să ajungi la Batalionul 43 Aprovizionare și Transport „Roman I Mușat” și să-i întâlnești pe frații Codină, nu clipi, pentru că nu vezi dublu. Deși sunt gemeni identici, Ionuț a fost primul născut, primul militar și primul subofițer. Constantin este, bineînțeles, jumătatea lui identică.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

Sergentul-major Ionuț CODINĂ și **sergentul Constantin CODINĂ** au 37 de ani, își lucrează ca ajutor administrator depozit la Batalionul 43 Aprovizionare și Transport Roman I Mușat din Roman, orașul lor natal. La prima vedere, par identici. Zămbesc larg, parcă și cu ochii. Au același ecuson nominal, îi diferențiază doar tresele de pe umeri. Stând de vorbă, după câteva minute încep să vadă tot mai mult diferențele dintre ei.

Ionuț e mai mare, cu doar câteva minute. Pare și cel mai matur. Face parte din prima serie de soldați gradați voluntar, în 2007. Am prins repartitura la Brigada 282 Blindată Unirea Principatelor din Focșani, unde am stat doi ani, își începe el povestea. Practic, el a fost primul care a îmbrăcat uniforma militară. Eu m-am căsătorit primul și am devenit tată prima dată, se grăbește Constantin să completeze. A luat și Constantin examenul, în 2007, dar a primit repartitie tocmai la Timișoara. Am refuzat locul și am stat un an, în așteptare, până a ieșit un loc la Focșani, când m-am alăturat fratelui meu.

Ideea de a îmbrăca uniforma militară nu li s-a părut interesantă la început. Erau tineri studenți la Universitatea Gheorghe Asachi din Iași și atunci când au primit bilețul pentru recrutare au refuzat, dorindu-și să continue studiile.

Prima dată când ne-am gândit să intrăm în armată a fost când am văzut în mass-media că s-a terminat armata obligatorie și că se vor scoate locuri ca soldați angajați pe bază de contract, spune Ionuț. Atunci am spus amândoi: Hai la armată!, glumește fratele mai mic.

E greu să-ți urmărești povestind pentru că, deși au avut același parcurs în carieră, Ionuț

a fost cel care a dat tonul în direcția pe care, în final, au urmat-o amândoi. Fără presiune, ci doar pentru că au fost aceea tipologie de frați gemeni care nu pot sta departe unul de celălalt.

Primul care a făcut trecerea în corpul subofițerilor a fost, din nou, Ionuț. A fost semnificativ din toate punctele de vedere, și financiar, și ca statut. A meritat tot efortul depus. Altfel ești privit de superiori, de colegi. Spune că perioada școlarizării a fost cea mai grea, din cauza timpului petrecut departe de familie. Am doi copii și acesta a fost motivul pentru care nu am urmat școala pentru subofițeri la începutul carierei. Am luat repartitura la Bacău, apoi m-am căsătorit, au apărut și copiii. Soția e educatoare, nu ne-a fi fost ușor să ne mutăm în altă garnizoană.

Bineînțeles, nu a fost greu să-și convingă fratele să-i urmeze exemplul. Constantin îmi spune, cu mândrie, că face parte din promoția de subofițeri din iulie, anul acesta. Cei doi frați îmi explică faptul că mulți militari fac greu acest pas din cauza fricii de a nu primi repartitie în alte garnizoane din țară. Mulți colegi ar încerca, dar există teama că nu te întorci acasă. Unii au rate, au copii la școală, e greu de făcut un asemenea pas.

Ionuț a ales arma comunicații și a prins loc la Bacău, unde a stat doi ani și a făcut naveta zilnic, până la Roman. A fost o unitate în care a învățat multe pe arma lui, i-a plăcut mediul de lucru și colectivul. Dar și-a dorit mult să se întoarcă acasă, unde simte că are stabilitate și familia aproape.

Atunci când s-a hotărât să devină subofițer, Constantin spune că a avut noroc. Cele trei luni și jumătate de curs la Chitila au trecut greu, dar a meritat efortul. Am avut

patra medie și am prins loc acasă, la Roman. Am fost 37 pe loc și doar șapte ne-am întors acasă, restul 30, în garnizoana România. Militarul are trei copii. Băiatul cel mare trece în clasa a VIII-a și ar vrea să urmeze un liceu militar, mai are o fetiță de șapte ani și una de trei luni. Îl voi susține în această decizie. Știu că are șansa să cunoască mediul militar de mic. Mă gândesc că îi va fi mai ușor decât ne-a fost nouă. Pe noi nu a avut cine să ne învețe care sunt pașii cei mai siguri în a-ți construi o carieră militară.

Cei doi frați cred că tinerii în ziua de azi nu mai consideră armata foarte atractivă. După 16 ani petrecuți în sistemul militar, niciodată n-au avut gândul să părăsească sistemul. Nu se imaginează având altă meserie.

Mulți tineri le-au cerut sfatul în ceea ce privește cariera militară. Chiar recent i-au sunat doi prieteni care așteaptă repartitia. Îmi doresc să vină cât mai mulți tineri, dar care să-și dorească să și rămână în sistem. Doar anul acesta știu peste 20 de militari care au plecat, cei mai mulți vor să se realizeze financiar într-un timp cât mai scurt. Dar trebuie să vezi lucrurile în perspectivă, să-ți construiești pas cu pas o carieră. Avem și colegi care au lucrat câțiva ani în străinătate și s-au reîntors în sistem, cântărind avantajele și dezavantajele, mai spun cei doi.

Acum lucrează amândoi în același birou. Mereu s-au ajutat unul pe altul, s-au susținut reciproc în fiecare decizie. Au fost mereu foarte uniți și apropiați. Frații spun că există acea legătură strânsă între ei, fiecare stare și emoție se transmite instant către celălalt, chiar dacă nu sunt în acel moment împreună. Ambele soții sunt educatoare și și-ar fi dorit să aibă copii gemeni, dar n-a fost să fie.

S-au obișnuit ca lumea să-i incurce mereu și nu de puține ori s-au amuzat de situațiile create. Au fost momente amuzante când comandantul lui striga după mine și nu știa de ce nu port uniforma de lucru, ci pe cea militară, povestește Ionuț.

La București, la avansarea mea, unde a venit și fratele meu, un domn locotenent care l-a văzut în curte a început să-l ia la rost că nu e schimbat în ținută pentru ceremonia de avansare, își amintește Constantin.

Gemenii sunt mândria unității, reușind performanțe remarcabile la concursurile militare. Ionuț a participat, în 2018, la competiția Soldatul anului, ajungând până la etapa pe Forțele Terestre. Am fost clasat al optulea din 11, ținând cont că vin dintr-o unitate de logistică. Anul trecut am participat ca subofițer, pentru prima dată, și am obținut locul al doilea, etapa pe divizie. Am devenit militar din unități luptătoare. Proaspăt subofițer, Constantin va participa și el anul viitor la Subofițerul anului.

Aici e un colectiv unit, tânăr. Respectul există și e unul puternic, dar avem parte și de socializare. Ne întâlnim la fotbal săptămânal, mai ieșim să luăm masa în oras, în weekend. E un lucru inițiat de comanda unității, o dată pe lună, și vine cam 90% din personalul unității.

Sergent-major Ionuț Codină

UN SUBOFITER POLIVALENT

Text: Mircea BARAC

Într-un context militar tot mai complex și interdependent, succesul misiunilor nu depinde doar de tehnică și strategii, ci și de oamenii care le pun în aplicare. Plutonierul adjutant Samir N. Șeicamet este un exemplu elocvent de subofiter care și-a clădit cariera prin muncă asiduă, formare continuă și capacitatea de a se adapta rapid la provocările mediului operațional. De la turnul de control la sprijinul pentru forțele aliate, experiența sa profesională conturează portretul unui militar polivalent, cu o contribuție remarcabilă la misiunile naționale și internaționale ale României.

Plutonierul adjutant Samir N. ȘEICAMET este subofiter de stat major în cadrul Biroului Sprijin Națiune Gazdă (Host Nation Support – HNS) al Bazei 57 Aeriene „Cpt. Aviator Constantin Cantacuzino” de la Mihail Kogălniceanu, începând cu vara anului 2018. Anterior, a ocupat funcția de comandant Grupă Pasageri Cargo în cadrul fostului Oficiu pentru Servicii de Trafic Aerian (OSTA). OSTA avea ca obiectiv managementul serviciilor de trafic aerian, în special al activităților specifice APOD/APOE (Aeroport de debarcare/îmbarcare) în sprijinul

partenerului american și al statelor membre ale Alianței Nord-Atlantice care tranzitează baza de la malul mării.

Atribuțiile anterioare au fost preluate și integrate în actuala funcție din cadrul Biroului HNS. Într-un mediu de securitate caracterizat de complexitate și volatilitate, sprijinul oferit de națiunea gazdă reprezintă un factor esențial pentru satisfacerea cerințelor operaționale ale forțelor armate străine, aliate sau parteneri care intră, staționează, desfășoară operații, participă la exerciții militare sau tranzitează Baza 57 Aeriană. Astfel, sprijinul acordat formațiunilor dislocate și gestionarea operării aerodromului ca APOD/APOE în contextul proiectiei forței pe teritoriul național sau în afara acestuia constituie două dintre misiunile fundamentale ale biroului HNS și ale bazei.

Samir a intrat în sistemul militar în anul 2002 ca militar angajat pe bază de contract. În 2004 a absolvit Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”, fiind șef de promoție al primei serii de subofițeri formați pe filieră indirectă în arma aviației. A fost repartizat la Baza 86 Aeriană ca operator în turnul de control, iar ulterior s-a specializat, prin cursuri de carieră, în domeniul Controlului Traficului Aerian Operațional.

Colegii îl descriu ca pe o persoană empatică, sociabilă și altruistă, capabilă să motiveze și să încurajeze armonios echipa din care face parte, atât ca membru, cât și ca lider. Superiorii îl apreciază ca pe un militar exigent, cu o capacitate de efort susținut și adaptabil în condiții complexe, remarcându-se printr-o ținută etică deosebită. El însuși se consideră o persoană perseverentă, fapt dovedit nu doar prin cursurile de carieră și specialitate finalizate, ci și prin obținerea unei licențe în Relații Internaționale și a unei diplome de master în „Comunicare mediatică și management informațional”.

Cu toate acestea, adevărata sa carte de vizită rămâne activitatea desfășurată zi de zi. În cadrul biroului HNS, participă activ la elaborarea acordurilor tehnice (Technical Agreement – T.A.) și a declarațiilor de cerințe (Statement of Requirements – SOR), precum și la numeroase recunoașteri (Site Survey – SiSu) ale statelor aliate care și-au exprimat interesul în trimiterea de detașamente de personal și tehnică. A sprijinit dislocarea mai multor rotații pentru executarea misiunilor de poliție aeriană întărită (enhanced Air Policing – eAP), precum și desfășurarea operațiunilor vamale și de trecere a frontierei pentru personalul, echipamentele și materialele militare aparținând forței primite.

De asemenea, menține o colaborare constantă cu autoritățile vamale, aeroportuare și de poliție de frontieră pentru asigurarea continuității sprijinului oferit forțelor dislocate. Datorită spiritului de echipă și capacității de adaptare într-un mediu multinațional, între 2007 și 2010 a fost desemnat ofițer de legătură aviație (Aviation Liaison Officer – ALO) pentru unitățile US Army dislocate cu elicoptere UH-60 la Mihail Kogălniceanu, în cadrul exercițiilor de tip „ROTATION”.

Ulterior, a fost implicat ca ofițer de legătură în numeroase exerciții precum *Carpathian Summer* (2008), *Black Sea Rotational Force* (2010, 2011, 2012) și *Operation Atlantic Resolve – South*, începută în 2015 și aflată încă în desfășurare. În perioada 2008–2015 a acordat sprijin Grupului 352 Operații Speciale (352nd Special Operations Group), participând la 12 exerciții, interacționând cu personal tehnic și aeronavigant din SUA, Franța, Germania, Italia, Turcia și Canada. Acestea operau aeronave militare precum UH-60 A/L/M Blackhawk, CH-47 Chinook, AH-64 Apache, KC-130T sau C-9.

Între septembrie 2019 și mai 2020 și-a consolidat experiența profesională ca subofiter specialist în procesarea mărfii și a pasagerilor în cadrul formațiunii de transport a detașamentului românesc cu patru elicoptere IAR-330 din misiunea *Carpathian Pumas*, parte a operațiunii MINUSMA (Misiunea Multidimensională Integrată a ONU de Stabilizare în Mali).

În perioada 2016–2025 a acordat sprijin pentru dislocarea și redislocarea a 25 de detașamente sau rotații de poliție aeriană întărită (eAP) din state precum Canada, Germania, Marea Britanie, Italia, Spania și Finlanda. În cadrul operației de întărire a flancului estic, a avut o colaborare strânsă și eficientă cu partenerul francez din grupul de luptă (Task Force) AIGLE, care are dislocat un element de sprijin național la baza de la malul mării.

Fiecare misiune executată a fost o sursă inestimabilă de lecții învățate și de experiențe profesionale și de viață, contribuind decisiv la formarea sa ca profesionist în adevăratul sens al cuvântului.

Activitatea profesională este completată, în timpul liber, de o implicare activă în pasiunile sale. Pasionat de fotografie, geopolitică, geostrategie și istorie militară, a elaborat și publicat mai multe zeci de articole, totalizând peste 200 de pagini în reviste de specialitate. Este, de asemenea, instructor calificat de natație și participă constant la competiții de alergare, în probe de semimaraton și cros.

Trăgând linie, plutonierul adjutant Samir Șeicamet este un subofiter polivalent, cu o dorință constantă de autodepășire, creativitate și o excelentă capacitate de relaționare interumană. Îl felicităm și îi urăm mult succes în continuare!

DEVOTAMENT

Text: Marcel VIȘA

Foto: Sergent major Alexandru DINESCU – arhiva personală

„Onoarea este cel mai de preț lucru pentru mine și este cuvântul după care noi, militarii, ar trebui să ne ghidăm întotdeauna.”

„Nu se naște nimeni militar. Militar devii. Nu îmi amintesc să fi visat vreodată să fiu soldat când eram copil, dar știu că, într-un fel ciudat, uniforma m-a ales pe mine înainte ca eu să o aleg. Am plecat din țară, am răătăcit o vreme prin Spania, căutând ceva ce nu era de găsit acolo. Până într-o zi când, fără să știu exact de ce, am simțit că trebuie să mă întorc acasă. Având foarte mulți prieteni în armată, influența de ei am ales și eu cariera militară.”

Așa a început dialogul meu cu sergentul major Alexandru DINESCU, instructor la Școala Militară de Maistri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre „Basarab I” din Pitești, pe care îl urmăream de ceva timp, discret, din umbră. Oamenii ca el nu pot fi înțeleși, portretizați, decât observându-i fără ca ei să știe. Își poartă uniforma cu o naturalețe care te face să ai senzația că nu e doar o haină, ci o a doua piele. Pasul îi e sigur, măsurat, fără ezitări. Nu ridică niciodată tonul inutil, dar nici nu lasă loc de interpretări. Există în el un echilibru rar – între autoritate și înțelegere, între rigoare și umanitate.

În mijlocul elevilor săi, are privirea unui om care a văzut multe și a învățat să nu se lase impresionat ușor. Îi urmărește pe toți, le simte ezitățile, le intuiește punctele slabe. „Primul marș e întotdeauna cel mai greu.” O spune cu un fel de certitudine care nu lasă loc de îndoieli. Unii dintre ei cedează înainte de a începe cu adevărat, dar nu fizic – în mintea lor, renunțarea s-a produs deja. El știe asta. Și tot el știe cum să-i împingă mai departe, cum să le dea un motiv să continue.

Nu le vorbește despre curaj ca despre ceva abstract. Îi învață că „disciplina și curajul sunt două lucruri care se îmbină perfect” și că nu există unul fără celălalt. Îi privesc cum îl ascultă, cum absorb fiecare cuvânt, uneori fără să-și dea seama. Nu pentru că trebuie, ci pentru că omul din fața lor are ceva ce puțini au – respect câștigat, nu impus.

Șapte ani a făcut parte din Brigada 30 Gardă „Mihai Viteazul”, acolo unde fiecare pas pe caldarâm sună altfel – a tradiție, a disciplină. „După șapte ani la Brigada 30 Gardă „Mihai Viteazul” din București, am urmat această școală de subofițeri, avându-l ca instructor pe domnul plutonier major Anca Sevastian, și mi-am dorit să ajung ca dânsul.”

Acest tip de respect doar oamenii puternici îl pot arăta unui mentor.

A înțeles rapid că munca lui nu se măsoară în exerciții perfect executate, ci în caractere formate. L-am văzut cum își ascultă elevii, cum le simte fricile, cum le urmărește transformarea. „De la primul pluton pe care l-am instruit, am înțeles că misiunea mea în armată a devenit foarte importantă și am încercat să devin din ce în ce mai bun.”

Dincolo de mediul militar, dincolo de instrucție, este soț și tată.

„Cu toții avem pe cineva cu care să ne sfătuim și la mine acea persoană este soția mea, care a fost mereu lângă mine și m-a susținut, și în mare parte datorită ei sunt unde sunt acum!”

L-am văzut apoi o licărire în ochi când a vorbit despre Karina, fiica lui.

„În momentul de față hobby-ul meu preferat e să petrec timp cu fetița mea.”

Toți cei care îl cunosc ar putea spune că îl definesc disciplina, onoarea, curajul. Dar l-am rugat pe el să aleagă un singur cuvânt prin care ar defini meseria căreia și-a dedicat deja câțiva ani buni din viață, iar el a ales

„devotement”. Îl simți în felul în care își privește elevii, în felul în care își poartă uniforma, în tăcerea dintre ordinele date. Un alt cuvânt prezent în discursul său este „onoare”.

Și îl privesc din umbră, știind că astfel de oameni nu caută recunoaștere. Dacă cineva l-ar întreba care e cea mai mare satisfacție a lui, l-ar lăsa mai degrabă pe un fost elev să răspundă în locul lui, de exemplu pe acel elev care i-a trimis după o vreme un astfel de mesaj: „Să trăiți, domnule

sergent major! De fapt, pentru mine veți fi mereu un colonel. Sunteți cel mai bun cadru din toată unitatea, și nu o spun doar eu, ci mulți alții. Să nu ascultați de cei care ar spune altceva, să o țineți tot așa. Aveți respectul nostru deplin!”

Și știu că, orice fel de grade ar purta pe umeri, acesta este cel mai înalt rang pe care l-ar putea avea vreodată un militar.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/ForteleTerestre>

ÎNVIŢĂTOARE PE TOATE FRONTURILE Povestea Nicoletei-Cristina MÎNDROIU, Eleva care își construiește viitorul cu ambiție

Text: Cristina SÎMBETEANU

Are 22 de ani, iubește sportul, este o fire pragmatică și organizată, calități care au și determinat-o să opteze pentru cariera militară. Nicoleta-Cristina Mîndroiou este din Brăila, unde a absolvit Liceul Teoretic „Mihail Sebastian”, iar în prezent este elevă în anul I la Școala Militară de Maistri Militari a Forțelor Navale, unde studiază Comunicații navale și informatică.

„După absolvirea liceului, m-am înscris la Facultatea de Drept a Universității din Brașov. O serie de probleme personale m-a adus însă într-un moment de cumpănă, în care a trebuit să îmi reconfigurez opțiunile de viitor. Am pus pe pauză studiile universitare și am decis că este timpul să aleg cariera militară”, mărturisește Nicoleta Mîndroiou.

Brăileanca spune că este foarte mândră de modul în care tatăl ei a crescut-o și de valorile pe care i le-a înșuflat. „El m-a învățat să am un caracter puternic, să nu mă las intimidată de orice greutăți. Când i-am expus ideea de a veni în armată a fost încântat, pentru că și el a făcut armata și mi-a povestit mai multe lucruri. Comparativ cu experiența pe care a avut-o el ca militar în termen, pot să spun că, pentru mine, totul a fost neașteptat de ușor. Condițiile

din școală sunt foarte bune, instructorii sunt adevărați profesioniști, au răbdare cu noi, ne explică unde nu am înțeles, la fel și profesorii”, mai adaugă eleva de anul I. Nicoleta-Cristina Mîndroiou afirmă că s-a acomodat foarte ușor la rigorile vieții în uniformă, în special pentru că era deja un om organizat și disciplinat. Nici trezitul cu noaptea-n cap nu i-a dat prea mari bătaii de cap. „Am crezut că îmi va fi greu să mă adaptez la trezitul de dimineață, dar nu a fost deloc greu. Îmi place că aici avem un program precis, atent prestabilit, mereu știm ce avem de făcut”, mai spune tânăra.

Ca elev militar, fata a descoperit că poate îmbina pregătirea pentru o carieră stabilă cu pasiunea ei pentru educație fizică. Nicoleta a făcut sport de mică, a participat la competiții de nivel restrâns și are și câteva medalii care îi încununează pasiunea. După absolvirea școlii are de gând să se întoarcă la Brăila, la Flotila Fluvială, însă este hotărâtă să își definitiveze și studiile universitare. „M-a atras foarte mult Dreptul. Eu oricum am fost un copil căruia i-a plăcut școala, i-a plăcut să învețe. Nu îmi plăcea să fiu ajutată la teme, voiam să fac totul singură, iar notele bune pe care le luam îmi dădeau un sentiment foarte plăcut de satisfacție. De aceea și pe viitor vreau

să mă dezvolt profesional cât de mult pot. Știu că o diplomă în științe juridice mă va ajuta și în cariera militară”, mai declară eleva de anul I.

Pe Nicoleta-Cristina Mîndroiou nu o impresionează și nu o intimidează comentariile nefavorabile la adresa militarilor și nu se teme nici să lupte pentru țara ei, dacă națiunea i-o va cere. Are susținerea familiei, în special a tatălui său, care este deosebit de mândru că fiica lui, mezina familiei, a ales să fie militar în Armata României, o profesie nobilă și demnă de tot respectul.

Nicoleta Mîndroiou, noi îți urăm la mulți ani, să te simți mereu la fel de împlinită ca acum, să păstrezi în suflet mândria de a fi îmbrăcat uniforma Forțelor Navale Române și mult succes atât în plan personal, cât și profesional! Pasiunea ta este inspirațională și credem că deviza Școlii Militare de Maistri Militari a Forțelor Navale a fost gândită tocmai pentru oameni ca tine: **Mai mult decât profesie, PASIUNE!**

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/SMMMFMNAIM>

DUPĂ MUNCĂ ȘI RĂSPLATĂ

Text: Andreea MOTOC

Când Vasile IFTIME a îmbrăcat haina militară, ca soldat, nu-și dorea decât un loc de muncă stabil. Privind în urmă, e mândru de drumul parcurs și de dorințele pe care și le-a împlinit prin muncă.

Armata nu e doar un loc de muncă sigur, e mult mai mult de atât, spune acum Vasile, după 14 ani de experiență în domeniu. Era un tânăr de 20 de ani, fără o direcție precisă pentru viitor când, împreună cu un prieten din comuna natală, și-a depus dosarul la Centrul Militar Județean Neamț. Nu am avut nicio cunoștință în sistemul militar care să mă îndrume spre cariera militară. Prietenul meu și-a dat demisia între timp, eu am rămas să-mi construiesc o carieră.

În 2009, când a plecat pe acest drum, nu era niciun loc în zona Moldovei, așa că s-a angajat la o unitate în Medgidia, unde a lucrat până în 2012. Dorința cea mai mare a lui Vasile Iftime a fost să se întoarcă cât mai aproape de casă. Din 2012 lucrează la Batalionul 634 Infanterie „Mareșal Józef Piłsudski” din Piatra Neamț, de anul acesta pe funcția de locțiitor comandant de pluton.

Chiar dacă am câpătat ceva experiență ca militar, îmi doresc

să mă perfecționez în fiecare zi, să mă autodepășesc. Vreau să le arăt tinerilor care vin în armată cât de frumos este acest domeniu. Vreau să fiu un exemplu pentru generația tânără, pentru că îmi iubesc cariera și uniforma. Pentru mine este o mândrie, după atâția ani, să port ținuta militară. Când ieșim la activități, lumea ne privește cu mândrie și cu respect.

O constantă în viața sa a fost, întotdeauna, sportul. A practicat sport de plăcere dar, odată ajuns în sistemul militar, și-a dorit să participe și la concursurile aplicativ-militare. În 2014 am participat la competiția „Soldatul anului”, unde am luat locul întâi la etapa pe batalion, brigadă, divizie și locul al doilea pe SMFT, moment în care am fost avansat la subofițeri.

Un vis, pentru care începuse deja să se pregătească, s-a îndeplinit când se aștepta mai puțin. Chiar în anul acela îmi depusesem dosarul la CMI, pentru a participa la examenul pentru subofițeri. Începusem deja să mă pregătesc, dar datorită rezultatelor obținute, n-a mai fost nevoie.

Atunci când s-a înscris la concurs, n-a știut care va fi miza. Nu era oricum prima participare, doar că 2014 a fost cu noroc din toate punctele de vedere. În anii anteriori, „premiul cel mare” nu era o astfel de avansare. Era mai mult o mândrie personală și o acumulare de cunoștințe, pentru că în acest concurs foarte amplu ai ocazia să te pregătești pe mai multe arii.

Cu ajutorul consilierului din unitate de la acea vreme și cu sprijinul colegilor din batalion, a avut un program intensiv de pregătire. Toți l-au ajutat cu diferite regulamente, i-au împărțit din experiența lor. M-am simțit foarte sigur pe mine, lucru care s-a văzut și în rezultatul

De-a lungul timpului, m-au sunat cunoștințe să-mi ceară un sfat în ceea ce privește sistemul militar. Îmi doresc ca povestea mea frumoasă să-i convingă să rămână în sistem. Armata și sportul mi-au oferit șansa de a-mi construi o carieră.

final.

A continuat cu sportul, a participat la diferite competiții sportive alături de alți colegi din batalion. Chiar dacă unitatea din Piatra-Neamț nu e foarte mare, am mulți colegi foarte buni sportivi, care au rezultate remarcabile atât la concursurile aplicativ-militare, cât și la cele civile. Mulți fac sport de plăcere sau se lasă convinși prin puterea exemplului. Plutonierul Vasile Iftime crede cu tărie că un militar trebuie să fie impecabil din toate punctele de vedere, iar condiția fizică este o parte esențială în instruirea lui.

Avem în unitate și o sală de sport, dotată prin forțe proprii, multe din echipamente fiind confecționate chiar de militari. Avem teren de fotbal, de tenis de masă, jucăm și tenis de picior. Comandantul este unul din cei care dă tonul, mai mereu, astfel ne dă și nouă, celorlalți, un imbold.

Pe plan local, participă de mulți ani la concursuri civile, unul din ele fiind „Bate toaca!”, un concurs de maraton și semi-maraton pe muntele Ceahlău. Mă bucur că tot mai multă lume este interesată de activități în natură, care aduc atâtea beneficii organismului. Ceahlăul nu este un munte ușor, dar are farmecul lui.

O altă activitate foarte dragă subofițerului, în care se implică din 2017, este „Ștafeta Veteranilor”.

M-am înscris în acest grup în urmă cu câțiva ani și mă bucur că am inclus și Piatra Neamț în traseul Invictus. Cel mai mult am alergat 22 de km, fără oprire. Ne schimbăm între noi, mereu alergăm însoțiți de echipaje de poliție. Nu toți cei care se alătură ștafetei sunt alergători de performanță, iar momentul predării ștafetei, la Iași, este momentul mult așteptat și foarte emoționant pentru fiecare membru al echipei.

Oamenii pe traseu ne admiră și ne încurajează, le spunem pentru ce alergăm și cei mai impresionați sunt oamenii în vârstă, care ies la poartă să ne vadă.

Anul acesta, echipa de voluntari „Invictus” condusă de plutonierul Vasile Iftime a primit ștafeta la 15 octombrie, care a fost purtată, în alergare, de fiecare din cei 22 de voluntari până în Iași.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

PERFORMER ÎN SPORT ȘI ÎN CARIERĂ

Text: Ana-Maria PETOLESCU
Foto: Ionela PUIA - arhiva personală

Fruntaș Ionela PUIA – o tânără ambițioasă din cadrul Batalionului 26 Infanterie „Neagoe Basarab” Craiova este de opt ani în Armata României, dar a învățat ce este disciplina încă de la o vârstă fragedă. A îmbinat perfect viața sportivă cu viața militară, cariera și familia.

„La televizor, o urmăream cu drag pe Gabriela Szabo, fosta campioană olimpică, și la numai 10 ani, am ales-o drept model. După ani de pregătire asiduă, în 2012, am cucerit pentru prima dată aurul la Campionatul Național de Maraton, proba de 10 mii de metri și cursa mea nu avea să se

încheie acolo. Antrenorul a gândit strategic parcursul meu astfel încât să fiu în formă maximă pentru următoarele probe.”

Premiată cu trofeul Omul Anului 2023, dar și cu Emblema de Onoare a Forțelor Terestre, i-a fost recunoscută performanța sportivă prin rezultatele extraordinare obținute la CISM-Military Word Games, Campionatele Balcanice din Macedonia de Nord, Bosnia și Albania, unde și-a adjudecat numeroase titluri.

„Fără sămbete, fără duminici, așa arată viața unui atlet. Zi după zi. Lună după lună. Totul pentru a ajunge la campionate. Pentru noi anduranța fizică, dar mai ales psihică sunt criterii obligatorii. Pentru a urca pe podium – visul oricărui sportiv, vis pe care îl trăiesc iar și iar, este nevoie de multe sacrificii și dăruire de sine”, a spus sportiva legitimată la CSM Craiova.

O felicităm pentru palmaresul obținut și îi urăm mult succes!

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/mapn.ro>

LIDER FORMATOR DE LIDERI

Text: Marcel VIȘA

Foto: Cristi DOBRE – arhiva personală

„Hai, să fiți fericți! Pentru că meritați.”

Cuvintele astea, simple, spuse de altcineva ar părea clișee. Spuse de el, par ordin de zi pe unitate. Cu aceste cuvinte își lasă elevii la finalul fiecărui raport, ca o încheiere neconvențională, dar care spune totul despre felul lui de a fi. Un militar exemplar, un lider adevărat, dar, mai presus de toate, un om care și-a înțeles misiunea și o trăiește în fiecare zi, cu onoare și pasiune.

Plutonierul major Sevastian ANCA de la Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre „Basarab I” din Pitești este genul de om care, înainte să spună ceva, îți transmite totul prin felul în care se poartă. Uniforma? Impecabilă. Bocancii? Lustruiți ca oglinda. Postura? Dreaptă, dar fără rigiditatea aceea forțată – mai degrabă ca a cuiva care a crescut cu disciplina în sânge. Când intră într-o încăpere, oamenii tac instinctiv, nu de frică, ci din respect. Are o privire care te scanează din cap până-n picioare, nu ca să judece, ci ca să știe exact cu cine are de-a face. Nu e omul vorbelor mari, dar când spune ceva, cuvintele lui au greutate. „Acta non verba” – fapte, nu vorbe, asta e devisa lui, felul lui de a fi. Dacă dă un ordin, fiți siguri că e primul care l-ar executa fără să clipească. Dacă elevii lui trebuie să alerge, el e acolo, alergând cot la cot cu ei. La trageri, e primul care pune mâna pe armă și demonstrează cum se face.

Are un fel aparte de a conduce. Nu e genul de șef care stă deoparte și dă ordine, e liderul care stă în mijlocul oamenilor, care îți explică de trei ori dacă trebuie, fără să te facă să te simți prost. Are o inteligență fină și un umor pe măsură, genul acela de umor care te face să râzi și să înveți ceva în același timp. Glumele sale bine plasate, poveștile cu tâlc, sunt arme subtile cu care ridică moralul și creează o atmosferă de camaraderie. „Dacă ai o trupă fără moral, înseamnă că ești singur”, spune el, convins că o unitate bine pregătită mental poate învinge chiar și în condiții de inferioritate numerică sau tehnică.

Provine dintr-o familie de militari. Străbunicii a luptat în Primul Război Mondial, bunicul la Cotul Donului, fiind apoi primit în Garda Regală. Istoria lui personală pare un roman militar, dar el povestește rar despre trecut. Mai degrabă trăiește în prezent și modelează viitorul altora.

A făcut armata la termen, apoi Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri „Basarab I”, iar de atunci, tot ce a învățat a transformat în lecții pentru alții. A trecut prin Batalionul 72 Apărare CBRN, Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu, Batalionul 49 CBRN „Argeș”, iar acum, la Centrul Național de Instruire Permanentă, e comandant de grup, similar comandant

companie – adică omul care pregătește viitoarea generație de subofițeri. Și o face cu pasiune. Își cunoaște elevii, le știe punctele tari și punctele slabe, știe cine are nevoie de un imbold și cine trebuie tras puțin de mână. Îl transformă în cei mai buni militari, dar îi place să le reamintească mereu că dincolo de uniformă sunt oameni și că, oricât de dură ar fi meseria asta, e important să rămână oameni.

Prin acest fel de a fi, a devenit un model pentru elevii săi, și la rândul său îl menționează pe cel care l-a inspirat pe la începuturi. „Mentorul meu a fost plutonierul adjutant principal Avramescu Cătălin, din cadrul acestei școli, un subofițer extrem de pregătit din toate punctele de vedere.”

Pe lângă instrucție, are o legătură specială cu sportul. Aleargă, participă la crosuri, la Ștafeta Invictus, merge

în drumeții indiferent de anotimp. Nu pentru că trebuie, ci pentru că îi place. „Sportul mă ține disciplinat, mă ajută să am energie pentru toate.”

Întreaga lui viață e construită pe ideea de pregătire continuă – fizică, mentală, profesională. Îl întrebi ce calități trebuie să aibă un lider? Îți răspunde simplu: „Să fie un exemplu. Să fie drept. Să fie omul pe care subordonații știu că se pot baza.” Și el chiar e. Nu cere nimic fără să ofere în schimb. Crede că respectul nu se impune, se câștigă. Și, judecând după modul în care foștii săi elevi îl caută, îl ascultă și îl respectă, după ce și-au făcut o carieră solidă în armată, e clar că și l-a câștigat din plin.

„Aveți grijă de oamenii voștri. Pregătiți-vă mereu. Și nu fiți orgolioși.” Cu acest sfat își încheie mereu misiunea de comandant de grup și instructor.

„Hai, să fiți fericți! Pentru că meritați.”

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/ForteleTerestre>

UN PARIZIAN ÎN CINCU

Text: Alina ANDRIEȘ

Sergentul Ioan, un infanterist francez în misiune la Camp Général Berthelot din Cincu, a crescut cu poveștile din război ale bunicului său. Peste ani, a venit rândul lui să îmbrace uniforma militară, iar aceasta l-a purtat peste 2.000 de kilometri, pe pământ românesc.

Să fie militar a fost visul lui încă din copilărie. A crescut cu poveștile din armată ale bunicului său. Bunicul meu a fost și el sergent, ca mine. Mi-a povestit multe despre acea perioadă a vieții lui. De aceea sunt aici azi. Acum e rândul meu să duc tradiția familiei mai departe. Bunicul francezului a luptat în Războiul din Algeria, cunoscut și ca Războiul Algerian de Independență sau Revoluția Algeriană, un conflict armat desfășurat între 1 noiembrie 1954 și 19 martie 1962.

Îmi amintesc că îmi povestea mereu despre prietenii lui din Algeria și despre coeziunea din unitate. A petrecut trei ani

sergentul menționează lucrul întrunit, cu toate aspectele pe care le presupune. Provocarea mea este să învăț cum lucrează diferitele armate ale aliaților noștri, ce arme folosesc și să creăm acea coeziune. E important să cunoaștem cum funcționează armata română, pentru misiunea noastră – consolidarea apărării NATO și oferirea de protecție locală în Europa de Est. Și consideră că e pe drumul cel bun, pe toate cele trei direcții. Deja avem o legătură. După misiuni, ieșim la o bere cu românii, vorbim despre viață și familie, facem schimb de patch-uri, petrecem timp împreună.

acolo. De pe front s-a întors și cu amintiri plăcute, dar și mai puțin plăcute.

Ioan a intrat în sistemul militar în urmă cu nouă ani și, fiindcă vrea să-și construiască o carieră în armată, acum se pregătește să devină ofițer. Îmi doresc mai multă responsabilitate, să descopăr și să învăț lucruri noi. Sunt convins că, odată cu această schimbare, se vor ivi și alte perspective. E prima dată când vin în România, dar am prieteni români, în Franța, și am vorbit cu ei despre România înainte să plec.

Cariera militară este o oportunitate excelentă. Poți călători, faci mult sport, îți faci prieteni din diferite țări. Eu mi-am făcut deja prieteni noi: români și spanioli. Printre provocările misiunii,

Dintre greutățile de care s-a lovit până acum, pune pe primul loc vremea. A fost foarte frig. Am petrecut nopți în tranșee, a fost greu, dar e în regulă. Sunt cu prietenii și camarazii mei, deci totul e bine. În timpul liber, se relaxează prin sport. Aleargă, joacă fotbal sau, preferatul lui, petanque, un joc în care arunci cu bile, foarte popular în Franța, jucat de oameni de toate vârstele.

Când moralul e jos, Ioan povestește cu prietenii despre viața lor în afara armatei. Trece peste, nu e grav. Este doar un moment, care trece repede. Ne avem unul pe celălalt pentru prietenii, deci totul e în regulă.

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

AMBIȚIE DE MAMĂ

Text: Alina ANDRIEȘ

Povestea de viață a scorpionului roșu Livia Andreea DEGERATU ne învață că nu contează de câte ori ai căzut, atâta timp cât reușești întotdeauna să găsești puterea de a te ridica și a lupta din nou pentru visul tău.

În martie, luna dedicată femeii, ne îndreptăm atenția spre doamnele din curtea noastră. De această dată, punem reflectorul pe o mamă ambițioasă care și-a dorit să fie un exemplu pentru fiica ei.

Soldatul Livia Andreea DEGERATU, din Batalionul 26 Infanterie „Neagoe Basarab”, este *scorpion roșu* din octombrie, anul trecut. A încercat de patru ori să intre în sistemul militar și nu s-a lăsat până nu a reușit. Gândire pe care a dezvoltat-o prin practicarea unui sport de performanță.

Am practicat caiac-canoe șapte ani, am fost campioană națională, legitimată la Turnu Măgurele, unde am absolvit liceul. Eram mândră de mine, că fac sportul ăsta. Dar nu am mai putut continua. Locuind la țară, unde părinții ei lucrau în agricultură, trebuia să îi ajute, iar asta îi consuma cea mai mare parte din timp, nerămânându-i îndeajuns pentru practicarea unui sport de performanță. Așa că a renunțat.

Doar că Livia voia mai mult, nu a simțit că își găsisse chemarea, drumul. Și visul la mai mult i-a rămas, peste ani, până a găsit calea de a se împlini – cariera militară.

Fiind mama unei fetițe de șase ani, am vrut să îi arăt

că se poate. Am vrut ca fata mea să fie mândră de mine, să vadă că mama e puternică, și să le demonstrez și altor femei că se poate.

Nu i-a fost ușor și nu i-a ieșit din prima, dar nu s-a lăsat. A picat admiterea un an, doi, trei. La început, nu reușea să treacă de probele sportive. Trebuia să mă duc să-i ajut și pe părinții mei. Aveau solarii și nu făceau față. Renunțam la antrenamente pentru munca în agricultură. Apoi m-am hotărât că e momentul să pun pe primul plan propriul meu vis. M-am pregătit așa

cum trebuie și am reușit. Am fost foarte mândră, iar fiica mea mă felicită în fiecare zi. Inițial, părinții nu au fost de acord. Tata, făcând armata și știind cum era pe timpul lui, îmi spunea: unde te duci, știi tu ce înseamnă armată, mai ales pentru o femeie? Așa

că mi-am zis: lasă, că o să demonstrez că eu pot. Mama ei, când a înțeles că e ceea ce își dorește cu adevărat, a susținut-o. Îmi tot spunea: du-te, fă ce-ți place ție.

Armata nu era singura ei variantă de a se autodepăși. Livia pictează, și o face destul de bine. Puteam să fac chiar o meserie din asta, dar mi-a plăcut mai mult armata.

Mă regăsesc în sistemul militar, sunt mai bărbătoasă de fel. De asta m-am gândit că trebuie să devin militar.

Odată decizia luată, s-a comportat ca un militar și a luptat până a reușit. A patra oară a fost cu noroc. A mers, ca de obicei, să se înscrie pentru cursul de formare de la Caracal. Cineva de la Centrul de recrutare mi-a zis: du-te la *scorpionii roșii*, că acolo e cel mai bine. I-am urmat sfatul și instruirea aici am făcut-o. Se pare că aici a fost, de fapt, locul meu.

Până la jurământ, n-a avut voie să părăsească cazarma și au fost cele mai lungi două săptămâni din viața ei, în care a simțit lipsa fiicei în fiecare zi. După jurământ, a primit permisiune în weekend și timpul a trecut mai ușor. Pregătirea militară, pentru cel care nu are astfel de experiență, e grea. Nu se compară cu altă muncă, oriunde te-ai duce. Nu mi-am imaginat că voi rezista până la final. A prins o perioadă caniculară, cu antrenamente în soare, în bocanci. Mi-am zis că n-am ajuns până aici să renunț! M-am îmbărbătat singură. Dar au fost câțiva colegi, la începutul instrucției, care au renunțat. Și uite cum o femeie a putut, spune, mândră.

Când a terminat instrucția și a fost încadrată la *scorpionii roșii*, a crezut că greul a trecut. A avut, însă, o surpriză. A două zile, au primit alertă,

cu ieșire în teren. Am făcut un marș de 32 de km, pe o căldură infernală. Echipați complet, cu raniță, armă, cască, genunchiere, cotiere, tot. Din nou, m-am încurajat singură și l-am făcut. Mereu am știut că pot, deși nu am simțit-o întotdeauna.

Acesta este motivul pentru care Livia are de gând să-și construiască o carieră militară. Planul ei este să meargă mai departe, la subofițeri. Iar speranța ei este ca, după absolvirea cursului de formare, să se întoarcă în aceeași unitate.

Îmi place totul în acest batalion. Și colegii, și regulile, care sunt puse bine la punct. Cu toate că este strictă, trebuie să fie așa. Atunci când vorbești de armată, rigoarea se subînțelege. Te formează ca om și îți formează și caracterul, mentalitatea, modul de a te comporta.

Simte că sistemul militar a schimbat-o și îi place cine a devenit. Eu m-am schimbat de când sunt aici. Într-un om mai bun. Mi-am pus ordine în viață, sunt împăcată cu mine pentru fiecare decizie pe care am luat-o. Sunt curioasă să descopăr experiențe noi și, de ce nu, chiar o misiune într-un teatru de operații.

Dar cea mai mare răsplată pe care o simte pentru efortul

depus este admirația din ochii fiicei sale. Ești văzută mult mai bine în societate, când te duci cu copilul la școală în uniformă. Iar când fata mea e întrebată ce lucrează mama și spune că e militar, se simte așa de mândră... asta merită orice sacrificiu!

Sursă text și foto: <https://presamil.ro>

Foto: Alexandru AIOANEI, Baza 71 Aeriană

ȘEF DE PROMOȚIE PENTRU F-16

„Alegerea unei cariere militare nu a fost un vis din copilărie, ci o descoperire neașteptată pe drumul meu. Încă din copilărie am fost o persoană activă, am crescut dezvoltându-mi abilități diverse – de la dansuri populare și muzică, până la cercetașie și teatru.

Am studiat la Liceul Teoretic „Jósika Miklós” din Turda, iar mai târziu am absolvit Școala Postliceală de Asistent Medical Generalist „Henri Coandă” în 2022. Cu toate acestea, simțeam că pot face mai mult. Că pot urma un drum care să mă provoace dincolo de limitele cunoscute.

Încă de când am spus prima dată că vreau să urmez o carieră militară, am simțit priviri îndoielnice și am auzit vorbe menite să mă descurajeze. „Nu e pentru tine”, „E prea greu”, „E o meserie de bărbat” - acestea erau cuvintele care veneau de la cei din jurul meu. Dar în loc să mă îndoiesc de mine, aceste remarci mi-au dat mai multă putere să demonstrez că locul meu este acolo.

Nu a fost ușor. Pregătirea fizică și psihică au fost o provocare, iar fiecare zi de antrenament a însemnat muncă, sacrificiu și determinare. În momentele de oboseală și durere, îmi aminteam de toți cei care credeau că nu voi reuși, și asta mă făcea să trag și mai tare. Știam că singura modalitate prin care le pot dovedi contrariul era să fiu printre cei mai buni.

Curajul, disciplina și devotamentul nu au gen. Puterea nu se măsoară doar în forță fizică, ci și în determinare, inteligență și dorința de a lupta pentru ceva mai mare decât tine. Așa am ajuns la Școala Militară de Maștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”, unde am avut onoarea de a fi șef de promoție în anul 2024.

Îmbrăcarea uniformei militare a fost un moment de răscruce, un moment în care am simțit un amestec de mândrie, respect, responsabilitate și determinare. Am plecat din sânul familiei, asumându-mi sacrificiile pe care această

meserie le implică, dar și cu inima deschisă pentru ceea ce urma să învăț.

Și, ca o răsplată a muncii mele, am avut onoarea de a alege o bază aeriană modernă, aproape de casă, un loc aflat în plină dezvoltare, aceasta fiind Baza 71 Aeriană Câmpia Turzii.

Am ales să lucrez cu cea mai nouă tehnologie a Forțelor Aeriene Române, avionul supersonic F-16.

Armata m-a modelat nu doar fizic, ci și psihic. M-a învățat să am încredere în mine, să îmi păstrez calmul în orice situație și să nu renunț niciodată. Am găsit un scop care mă împlinește și o comunitate care mă susține. Și, cel mai important, știu că fiecare zi în această uniformă este o zi în care pot face o diferență.” – **maistrul militar clasa a V-a Andreea-Beata LUKACS** din cadrul Bazei 71 Aeriană „General Emanoil Ionescu”.

Sursă text și foto: <https://www.facebook.com/mapn>

PROVOCĂRILE ARMATEI VIITORULUI ȘI FORMAREA SUBOFITERILOR

Text: Sergeant Major al Comandamentului Neil H. SARTAIN,
Fires Center of Excellence and Fort Sill

„Nimeni nu este mai profesionist decât mine.
Sunt un subofițer, un lider al soldaților. În calitate
de subofițer, sunt conștient că aparțin unui corp cu
tradiții nobile, recunoscut drept «Coloana vertebrală
a Armatei».”
(Crezul Subofițerului, Departamentul Armatei, n.d.)

Foto: sergeant major Emely ECKELS, U.S. Army

*“Subofițerii sunt adevărata forță motrice a Armatei,
imprimându-i cultura prin leadership ferm, instruire
riguroasă și disciplină neabătută. Pregătirea unor
subofițeri rezilienți și adaptabili este cheia victoriei
în fața provocărilor complexe și garanția că Armata
de astăzi și cea de mâine vor fi conduse cu hotărâre,
onoare și viziune.”*

Primele trei propoziții din Crezul Subofițerului definesc ce reprezintă subofițerii pentru Armata SUA. Ei sunt coloana vertebrală. Principalul sprijin și temelia întregului sistem. Elementul de care depinde funcționarea tuturor și a tuturor lucrurilor. Subofițerii sunt caracterele ferme și puternice din cadrul formațiunilor noastre, cei pe care oricine ar trebui să-i admire și să-i urmeze. Ei modelează climatul organizațiilor noastre și sunt responsabili de propria lor dezvoltare ca lideri, ceea ce menține corpul subofițerilor puternic și relevant pentru armata viitorului. Pe scurt, subofițerii sunt exemplul. Subofițerii noștri sunt principalii instructori ai soldaților.

Ei ghidează atât subordonații, cât și superiorii. Impun standardele și disciplina. Oferă soluții pentru rezolvarea conflictelor. Și cultivă cultura fiecărei organizații din armată. Aceste roluri și responsabilități sunt esențiale pentru buna desfășurare a activităților zilnice ale Armatei.

MATERIE PENTRU REFLECȚIE

Pe măsură ce citești acest articol, pune-ți următoarele întrebări:

1. Se regăsesc unele dintre aceste provocări viitoare ale subofițerilor în unitatea ta?
2. Cum îți ajustezi abordarea privind dezvoltarea subofițerilor pentru a face față situațiilor complexe din viitor?
3. Cum îți poți îndruma mai bine subordonații și colegii astfel încât să accepte că a fi subofițer nu este o simplă slujbă, ci un mod de viață?
4. Care sunt punctele tale vulnerabile și ale subordonaților tăi?
5. Ce trebuie să înțelegi despre provocările viitoare ale subofițerilor pentru a deveni un lider și mentor mai influent?
6. Cum integrezi Crezul Subofițerului și Valorile Armatei în programele de dezvoltare?

Dacă subofițerii actuali și cei viitori nu beneficiază de o dezvoltare personală și profesională precisă, pot apărea consecințe negative și de durată, cu efecte adverse care ar putea crea slăbiciuni adânc înrădăcinate în întregul sistem. Haideți să explorăm posibile ajustări de luat în considerare atunci când formăm corpul subofițerilor. Aceste abordări îi vor pregăti să depășească provocările complexe cu care se vor confrunta, cel mai probabil, în calitate de lideri ai Armatei de astăzi — și, mai ales, ai celei de mâine.

Necesitatea unor subofițeri rezilienți și adaptabili

Am servit ca subofițer de comandă la nivel de batalion, brigadă, precum și în funcții din comandamente la nivel de o stea (general de brigadă) și două stele (general-maior). Am discutat frecvent despre direcțiile principale ale Programelor de Dezvoltare a Subofițerilor (NCO Development Programs) împreună cu liderii seniori din subordinea mea. Prea des, aceste conversații duc la două întrebări fundamentale:

- Care ar trebui să fie scopul Sistemului Profesional de Dezvoltare a Subofițerilor (NCPDPS)?

- Cum putem pregăti mai bine subofițerii din comandamentele noastre pentru provocările care îi așteaptă?

Un subiect recurent este nevoia lor de a fi mai rezilienți în timpul crizelor și mai adaptabili la schimbare. Subofițerii de mâine trebuie să fie capabili să se adapteze la medii de lucru aflate într-o schimbare constantă, la culturi sociale care modelează tineretul viitorului și la un câmp de luptă futurist și violent, care va pune la încercare reziliența chiar și a celor mai experimentați lideri.

Cei capabili să rezolve cele mai complexe probleme în cele mai haotice situații vor avea succes în războaiele de mâine. Pentru a dezvolta aceste calități în rândul corpului nostru de subofițeri, trebuie să ne concentrăm asupra modului în care aceștia gestionează și performează sub stres, mai ales atunci când eșecul catastrofal pare iminent sau inevitabil. Subofițerii inteligenți emoțional și înzestrați cu rezistență psihologică trebuie să conducă formațiunile noastre viitoare în luptă. Pe frontul de acasă, cei care posedă aceste abilități vor contribui mai eficient la cultivarea unei culturi a rezilienței la toate nivelurile ierarhice.

Corpul subofițerilor trebuie să fie capabil să folosească puterea minții și forța psihologică pentru a se propulsa prin cele mai haotice și violente situații. Ei trebuie să exerseze aceste calități în mod regulat, în cadrul unor antrenamente dure, realiste și solicitante, pentru a întări voința de luptă a viitorilor subofițeri. Cum putem instrui și pregăti subofițerii să devină mai rezilienți și mai adaptabili, mai ales într-o structură cu resurse limitate, unde expertii în domeniu sunt greu de găsit? O opțiune este deja aplicată în cadrul actualului Program de Evaluare a Comandamentului (Command Assessment Program – CAP), care stabilește dacă liderii sunt pregătiți să preia funcții de subofițer de comandă la de batalion sau brigadă.

În cadrul CAP, psihologii operaționali evaluează candidații printr-un set structurat de teste psihometrice care măsoară, parțial, abilitățile de rezolvare a problemelor și intelectul, precum și caracteristicile de personalitate (inclusiv reziliența și conștiințiozitatea). Programele de selecție a personalului din cadrul Departamentului Apărării și al comunității de informații folosesc aceste evaluări. Psihologii operaționali identifică punctele forte ale candidaților și – poate chiar mai important – vulnerabilitățile acestora, prin întrebări bazate pe comportament. A venit momentul să dezvoltăm aceste evaluări pentru toți subofițerii noștri? Imaginează-ți capacitățile corpului de subofițeri dacă am putea identifica unde sunt cei mai vulnerabili prin evaluările realizate de psihologii operaționali.

Foto: soldat clasa a II-a Brent LEE, U.S. Army

*Sergentul-major Tanner Balsinger,
din cadrul Regimentului 2 Cavalerie, instruește un grup
de soldați în timpul unui exercițiu de recunoaștere
a traseului desfășurat la Plossberg, Bavaria, Germania,
pe 25 februarie 2025. Subofițerii sunt principalii
instructori ai soldaților, care ghidează atât subordonații,
cât și superiorii, impun standardele, oferă soluții pentru
rezolvarea conflictelor și cultivă cultura fiecărei
organizații din Armată.*

Dezvoltarea unei evaluări pe care liderii seniori din întreaga Armată să o poată folosi constant, la unitatea de bază, ar putea conduce la programe de dezvoltare a subofițerilor concentrate pe formarea unui corp de subofițeri mai rezilienți și mai adaptabili.

Nu este doar o slujbă

Așa cum s-a menționat deja, subofițerii sunt exemplul. Și trebuie să-i formăm în mod intenționat astfel încât să înțeleagă cum cuvintele, acțiunile și comportamentele lor influențează climatul și cultura organizațiilor și unităților în care activează. De exemplu, imaginează-ți dacă subofițerii de companie sau de baterie nu impun standardele și disciplina – sau dacă eșuează constant în a corecta comportamentele și performanțele inacceptabile ale soldaților din unitatea lor. Cum îți imaginezi că va performa acea unitate în luptă?

Cu toții am fost martori la subofițeri care trec nepăsători pe lângă nereguli, fără să încerce măcar să le corecteze. Făcând asta, stabilesc un nou standard. Cât de des ai vizitat food court-ul de la PX-ul (magazinul) unității tale, în timpul prânzului? Te provoc să o faci. Vei observa cât de des sunt ignorate sau trecute cu vederea simple corecturi pe loc, chiar de către subofițeri. Dacă există o problemă legată de aplicarea standardelor și a disciplinei în întreaga armată, nu ar trebui să analizăm mai atent modul în care ne formăm corpul de subofițeri, pentru ca aceștia să abordeze profesional și fără teamă aceste eșecuri? Nu ar trebui să

Foto: maistrul militar Matt HECHT,
Garda Națională Aeriană a SUA

Corpul subofițerilor trebuie să fie capabil să folosească puterea minții și forța psihologică pentru a se propulsa prin cele mai haotice și violente situații. Ei trebuie să exerseze aceste calități în mod regulat, în cadrul unor antrenamente dure, realiste și solicitante, pentru a întări voința de luptă a viitorilor subofițeri.

prioritizăm rolurile și responsabilitățile subofițerilor față de armată?

Trebuie să întărim convingerea în rândul corpului de subofițeri că a fi subofițer nu este doar o slujbă. Este un mod de viață. Iar acest mod de viață presupune un angajament neabătut față de Valorile Armatei și Crezul Subofițerului.

Din păcate, uneori ne bazăm exclusiv pe academiile pentru subofițeri pentru a dezvolta și consolida acest angajament și mod de viață în sălile lor de clasă. Dar nu ar trebui, oare, ca tocmai acest lucru să fie fundația programelor de dezvoltare profesională a subofițerilor în întreaga Armată?

Unitățile care fac acest lucru în mod constant sunt pregătite și gata să își îndeplinească cu succes misiunea de luptă chiar și pe cele mai haotice și complexe câmpuri de luptă. Cele care nu o fac se întreabă de ce soldații lor au comportamente inacceptabile, de ce unitatea lor apare mereu în rapoartele disciplinare ale garnizoanei, de ce parcul auto din zona tehnică nu este niciodată capabil de

misiune și de ce familiile lor se plâng constant că Armata nu face suficient pentru a-i sprijini.

Subofițerii trebuie să înțeleagă, de asemenea, că soldații le aud fiecare cuvânt și le observă fiecare acțiune. Dacă comportamentul lor este discutabil, soldații îl vor vedea și îl vor copia. De ce nu ar face-o? Nimeni nu îi corectează. Prea des, subofițerii sunt chiar sursa comportamentelor și performanțelor inacceptabile din unități. Trebuie să reenergizăm corpul subofițerilor pentru a se autocorecta și pentru a se asigura că ei nu sunt cauza principală a problemei. Ce facem, concret, pentru a le reaminti subofițerilor că responsabilitățile lor merg dincolo de programul 09:00-17:00, de luni până vineri, și că au datoria de a corecta deficiențele în orice moment și în orice loc? Să nu uităm: a fi subofițer nu înseamnă doar o funcție sau un grad. Este un mod de viață și un angajament.

Putem să vorbim?

În sesiunile mele de dezvoltare a leadershipului cu sergenți, caporali și specialiști care participă la Cursul de Leadership de Bază, întreb dacă au avut vreodată o conversație sensibilă cu unul dintre soldații sau colegii lor. Foarte puțini ridică mâna. Tinerii lideri cresc într-o societate în care metoda preferată de comunicare este printr-un dispozitiv, nu față în față. Așadar, cum pot discuta eficient cu soldații despre subiecte precum probleme de relație, gestionare financiară defectuoasă, incidente legate de Prevenirea și Răspunsul la Hărțuire Sexuală/Agresiune (SHARP), consum de substanțe sau violență domestică? Mulți, dacă nu chiar majoritatea tinerilor noștri subofițeri, nu pot face asta.

Unii subofițeri mai în vârstă, cu mulți ani de serviciu și vechime în grad, sunt, de asemenea, incapabili să poarte astfel de conversații. De câte ori a trebuit să vorbești cu un coleg, un subordonat sau un membru al familiei despre un subiect sensibil? Dacă nu ai această experiență, îți va fi greu să-i pregătești pe alții pentru o astfel de provocare. În cei 31 de ani de serviciu, am purtat multe astfel de conversații, inclusiv atunci când a trebuit să informez un soldat, în timpul Operațiunii Iraqi Freedom, aflat în mijlocul deșertului, despre decesul unei rude, sau, într-un alt caz, când a trebuit să anunț o rudă despre moartea unui soldat. Chiar și cu toată experiența mea, aceste discuții au fost dificile. Imaginează-ți acum cum ar fi pentru cineva cu mult mai puțină experiență să facă astfel de notificări — sau să abordeze un subiect sensibil despre care nu are deloc cunoștințe. Dar dacă discuția este despre un incident SHARP (Prevenirea și Răspunsul la Hărțuire Sexuală/Agresiune), despre Egalitatea de Șanse (EO) sau despre violență domestică? Este un scenariu pe care trebuie să-l evităm, pregătind lideri juniori capabili să abordeze profesional

Foto: sergent clasa I James BRASWELL,
Garda Națională a SUA

Armata trebuie să exploreze metode de instruire eficiente, în ciuda resurselor limitate. Programul de Evaluare a Comandamentului (CAP) oferă o soluție, folosind psihologi operaționali pentru a evalua abilitățile de rezolvare a problemelor, intelectul și reziliența candidaților.

aceste teme și să arate grijă reală prin conversație. Numai cei care au experiență în astfel de situații pot face acest lucru corect. Antrenarea și echiparea liderilor viitori pentru a „sprinta în breșă” și a înfrunța inamicul cu curaj este o responsabilitate de leadership. Dar descoperim că, în multe cazuri, adversarii noștri nu sunt pe câmpul de luptă. Ei apar chiar în cadrul formațiunilor și comunităților noastre.

Viitorii subofițeri vor fi provocați de probleme complexe generate de o societate în continuă schimbare, care determină modificări nedorite în cultura Armatei. Dacă aceste provocări sunt lăsate să evolueze și să se răspândească, ele vor afecta pregătirea operațională a unităților. În cele din urmă, aceste probleme ar putea face ca organizațiile să devină ineficiente în luptă.

Pentru a preveni ca aceste probleme să ajungă pe câmpul de luptă, trebuie să formăm un corp de subofițeri capabil să le abordeze prin conversații reale și printr-un leadership implicat, înainte ca ele să devină crize. Pentru a genera schimbări pozitive și eficiente asupra cauzelor profunde ale acestor provocări, subofițerii trebuie să fie capabili să comunice clar și eficient, în mod constant, pe termen lung. Ei trebuie să vorbească pentru a rezolva probleme, să ofere îndrumare și direcție zilnică, să facă corecturi pe loc și să instruiască sau să acționeze în situații haotice. Subofițerii viitorului nu vor avea întotdeauna timp să explice mereu de ce ceva trebuie făcut. Vor exista întotdeauna momente în care soldații trebuie să răspundă imediat la îndrumările și ordinele liderilor lor. Chiar și în aceste cazuri, subofițerii ar trebui să revină ulterior și să explice «de ce-ul». De obicei, soldații au nevoie doar să înțeleagă clar care sunt rolurile și responsabilitățile lor pentru a le putea îndeplini

așa cum trebuie. Bunii subofițeri transmit aceste lucruri printr-o comunicare exersată, clară și eficientă.

Concluzie

Corpul subofițerilor este nucleul care menține Armata în mișcare. Nicio altă categorie de oameni de pe Pământ nu este la fel de influentă sau puternică. De la mici afaceri de familie până la corporații globale de miliarde de dolari, toți au studiat cum își dezvoltă și își instruieste Armata liderii din rândul subofițerilor. Armate străine din întreaga lume analizează corpul nostru de subofițeri, sperând să reproducă profesionalismul și competența acestuia în propriile formațiuni. Subofițerii sunt sângele vital al Armatei, iar noi trebuie să investim masiv în dezvoltarea lor pentru a putea depăși provocările viitoare. În anii ce vor urma, ei vor fi implicați mult mai complex: de la instruire și pregătire până la desfășurarea de Operațiuni de Luptă la Scară Largă (LSCO), de la schimbările societale care afectează negativ cultura Armatei până la declinul artei comunicării față în față. Timpul de pregătire este acum. Pe măsură ce avansăm și intrăm în contact direct, pentru a furniza platforme de armament și tehnologii capabile să învingă chiar și cei mai bine antrenați și echipați adversari, trebuie de asemenea să ne pregătim și forța noastră de bază pentru a-i înfrânge. Această forță de bază este corpul subofițerilor.

Foto: soldat de clasa a II-a Josue PATRICIO, U.S. Army

A fi subofițer nu este doar o slujbă; este un mod de viață care implică un angajament neabătut față de Valorile Armatei și Crezul Subofițerului. Prin corecturi făcute pe loc, subofițerii impun standardele, construiesc responsabilitatea și se asigură că soldații lor sunt pregătiți și gata să-și îndeplinească cu succes misiunea de luptă pe cele mai haotice și complexe câmpuri de luptă.

Traducere și adaptare: colonel Mircea BARAC

Sursă text și foto: <https://www.armyupress.army.mil/Journals/NCO-Journal/>

Text: colonel Mircea BARAC

În arhitectura unei armate moderne, **leadershipul militar** nu este doar o componentă de comandă și control, ci o capacitate vitală, fără de care eficiența operațională, coeziunea unităților și reziliența personalului ar fi compromise. Potrivit doctrinei americane **ADP 6-22**, „*leadershipul este activitatea de a influența oamenii prin oferirea de scop, direcție și motivație pentru îndeplinirea misiunii și îmbunătățirea organizației*”. Această viziune subliniază o realitate profundă: în spatele fiecărei decizii militare, a fiecărei acțiuni coordonate sau a fiecărui gest de curaj se află **influența unui lider capabil**.

Fundamentele leadershipului: caracter, competență și angajament

Doctrina ADP 6-22 definește trei atribute fundamentale ale liderului militar: **cine ești (caracterul), ce știi (competența) și ce faci (acțiunea)**. Aceste dimensiuni sunt esențiale pentru a asigura un climat

organizațional sănătos, bazat pe încredere, responsabilitate și eficiență.

„Leadershipul este mai mult decât poziție. Este acțiune, caracter și scop” – ADP 6-22, Capitolul 1.

În Armata României, aceste principii se reflectă în mod particular în activitatea subofițerilor, maistrilor militari și soldaților gradați profesioniști (SGP). Această categorie de personal constituie **nucleul coeziunii tactice**, fiind veriga directă între actul de comandă și cel de execuție. Ei sunt cei care, în cele mai multe cazuri, traduc ordinul în acțiune, motivează prin exemplu și mențin disciplina în cele mai dificile condiții. Prin urmare, în prezent și cu atât mai mult în viitor, provocările impun dezvoltarea unor competențe suplimentare: adaptabilitate, leadership flexibil, reziliență și profesionalism constant.

Leadershipul la nivel tactic: rolul subofițerilor și SGP-ilor

Subofițerii și maistrii militari sunt, în mod frecvent, **primii lideri pe care soldații tineri îi urmează**. În tabere, pe timpul misiunilor externe sau în situații de criză, capacitatea lor de a menține moralul, de a lua decizii rapide și de a adapta planuri devine esențială. Fie că este vorba de un comandant de pluton într-o unitate de infanterie, de un maestru militar responsabil cu mentenanța tehnicii de luptă sau de un caporal cu experiență

într-o structură de comunicații, **leadershipul lor zilnic influențează direct eficiența acțiunilor colective**. Ei modelează cultura organizațională, sunt mentori pentru subordonați și superiori deopotrivă, garantează respectarea standardelor și intervin cu soluții în situații de criză. În lipsa unui corp de subofițeri bine pregătit, efectele negative pot pătrunde adânc în structura militară, afectând coeziunea și eficiența pe termen lung.

În teatrele de operații din Afganistan, Irak sau Balcanii de Vest, numeroase situații au demonstrat că **inițiativa liderilor de nivel inferior a făcut diferența între succes și eșec**. Situații precum reorganizarea rapidă a unei patruli sub foc inamic, repararea improvizată a unei platforme blindate sau gestionarea unei crize medicale în absența ofițerului comandant sunt dovezi ale **leadershipului funcțional „la firul ierbii”**.

Iar într-o epocă a progresului tehnologic accelerat, în care armatele investesc masiv în sisteme avansate — de la drone și muniții inteligente

până la vehicule autonome și capabilități cibernetice — o realitate esențială rămâne valabilă: **niciun echipament nu compensează lipsa pregătirii fundamentale a militarului**.

„Liderii eficienți creează condițiile pentru succes și dezvoltă pe ceilalți, conducând prin exemplu” – ADP 6-22.

Leadershipul ca relație, nu doar ca funcție

Doctrina subliniază că leadershipul nu este o funcție, ci o relație: între lider și cei conduși, între responsabilitate și încredere, între comunicare și influență.

„Leadershipul eficient se bazează pe o relație de încredere între lideri și cei pe care îi conduc.” – ADP 6-22, 1-9.

În unitățile românești, acest aspect este evident în relațiile dintre subofițerii cu experiență și tinerii recruți. **Un plutonier major cu mai multe misiuni la activ nu oferă doar ordine, ci și modele de comportament, repere morale și echilibru în situații-limită**. În momentele în care presiunea devine greu de suportat, **nu tehnologia, ci omul și liderul de lângă el fac diferența**.

Este important să te simți confortabil cu ideea de a greși pentru a putea învăța. Iar pentru comandanți, provocarea este de a crea un mediu în care există o dorință reală de a încerca lucruri noi. În vreme de război, astfel de abilități ne vor permite să **integrăm rapid noi capabilități, imediat ce sunt introduse în dotare**.

Dezvoltarea continuă a leadershipului: o obligație profesională

ADP 6-22 accentuează ideea că leadershipul nu este static, ci **o abilitate care trebuie cultivată constant**. Aceasta presupune instruire, mentorat, autoevaluare și capacitatea de a învăța din eșecuri.

În Armata României, dezvoltarea leadershipului în rândul subofițerilor și SGP-ilor trebuie să devină o prioritate strategică. Programe precum **Cursul**

de dezvoltare a carierei pentru subofițeri, instruirile de tip „*train-the-trainer*” și participarea în exerciții multinaționale (ex. Saber Guardian, Steadfast Dart, Emerald Warrior etc.) oferă **ocazii valoroase pentru exersarea conducerii într-un mediu realist și solicitant**.

Nu trebuie să cauți prea departe pentru a înțelege cât de serios tratează armata leadershipul de nivel inferior în prezent — este suficient să privești

către modul de organizare și cursurile care se predau la școlile militare de maiștri militari și subofițeri ale tuturor categoriilor de forțe, în prezent.

La un astfel de curs instructorii militari explică, de exemplu, cum spațiul de luptă modern devine din ce în ce mai complex, iar **deciziile importante sunt tot mai frecvent luate la niveluri ierarhice inferioare**.

Gradele mici vor trebui să își asume roluri de conducere și să se adapteze rapid. Dar ce pot face indivizii, concret, pentru a se simți mai confortabil cu ideea de a fi aruncați brusc într-o poziție de comandă? Răspunsul este simplu: exersează acum, într-un mediu care îți permite acest lucru — de exemplu, un comandant de grupă poate avea ocazia să preia temporar rolul de comandant de pluton. Astfel, chiar și cel mai tânăr soldat, fără nicio ambiție de promovare, ar putea fi surprins de propriile capacități. O mare

parte din procesul de învățare vine pur și simplu din expunere, din observarea colegilor care preiau inițiativa, dar și din experiența de a fi sub comanda altora.

Leadershipul adaptiv devine, astfel, o necesitate, nu o opțiune. Într-un mediu operațional aflat într-o transformare accelerată — caracterizat de război electronic, luptă cibernetică, răspândirea dronelor și complexitate multi-domeniu —, liderii din eșalonul

tactic trebuie să fie capabili să ia decizii rapide, să gestioneze ambiguitatea și să ghideze echipe în condiții instabile. Flexibilitatea, gândirea critică, empatia și capacitatea de a învăța constant sunt atribute fundamentale ale liderului militar contemporan.

„Liderii trebuie să fie învățați, dar și testați. Ei învață prin reflecție, instruire, experiență și feedback.” – ADP 6-22, 1-13.

Concluzie

Într-o lume în care conflictele sunt din ce în ce mai complexe, iar provocările operaționale necesită reacții rapide și ferme, leadershipul militar autentic devine o armă în sine. **Subofițerii, maistrii militari și soldații gradați profesioniști joacă un rol esențial în asigurarea succesului colectiv, iar investiția în formarea lor ca lideri este, de fapt, o investiție în reziliența și eficiența întregii Armate**.

SERGEANTUL GHEORGHE DONICI SIMBOL AL SACRIFICIULUI PENTRU NEAM ȘI ȚARĂ

Text: Plutonier adjutant principal (r.) Sorin GRUMUȘ

ambuscade împotriva trupelor otomane la care va participa alături de ostași din Regimentul 8 Călărași, Gheorghe Donici se va remarca prin eroism și spirit de sacrificiu. Însoși comandantul Brigăzii 4 Călărași, colonelul Roznoveanu, în raportul înaintat generalului Gheorghe Manu, comandantul Diviziei IV Infanterie arăta: „Cu ocazia acestui raport sunt dator a vă aduce la cunoștință purtarea curajoasă a soldatului voluntar Donici din Regimentul 8 Călărași”.

Voluntarul Gheorghe Donici va participa la toată campania militară desfășurată în Bulgaria de către Regimentul 8 Călărași „Roman” în Războiul pentru Independența României.

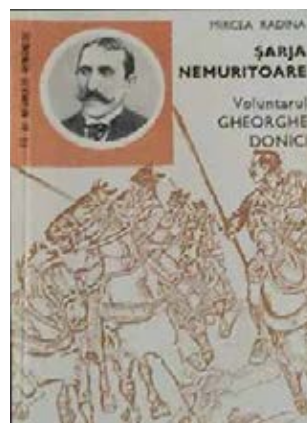
Datorită faptelor sale de vitejie dovedite pe câmpul de luptă, a fost avansat sergent și decorat cu ordinul „Virtutea Militară” la data de 28 februarie 1878, iar la terminarea războiului, a fost distins cu medalia „Trecerea Dunării” și ordinul rus „Crucea Sfântului Gheorghe”.

După încheierea Războiului de Independență, Gheorghe Donici s-a înrolat cu gradul de sergent în „Miliția națională”. A îndeplinit funcțiile de subprefect al plasei Bistrița de Sus, membru al Consiliului Județean Bacău și a fost ales deputat și senator de Bacău. În anul 1916, odată cu intrarea României în Primul Război Mondial, sergentul Gheorghe Donici deși avea vârsta de 67 de ani, s-a înrolat voluntar în rândurile escadronului 3 din Regimentul 9 Roșiori. Eroul și-a pierdut viața la data de 10 noiembrie 1916, în celebra șarjă executată la Robănești de escadronul 3 din Regimentul 9 Roșiori. Pentru eroismul de care a dat dovadă, Gheorghe Donici a fost înaintat post-mortem la gradul de sublocotenent.

Cuvinte de admirație despre eroismul sergentului Gheorghe Donici a avut și marele istoric Nicolae Iorga care scria că: „[...] fără să-i fi cerut nimenea, fără să se fi gândit a i-o cere, se prezintă liniștit și decis la un regiment de cavalerie,

solicitând favoarea și onoarea de a fi primit în vechiul lui rang de sergent”.

Biografia și faptele de eroism ale sergentului Gheorghe Donici, au fost consemnate de-a lungul timpului în două lucrări de istorie militară. Astfel, generalul Radu Rosetti a publicat lucrarea *Călărași din Valea Siretului, în războiul de neam, lucrare dedicată eroului și ostașilor din Regimentul 8 Călărași*, la București, în anul 1939. De asemenea, scriitorul și ziaristul Mircea Radina a publicat o lucrare dedicată eroului, intitulată *Șarja nemuritoare - Voluntarul Gheorghe Donici*, apărută la Editura Militară din București în anul 1978.

În semn de recunoștință, mai multe străzi din diferite orașe ale țării poartă numele sergentului Gheorghe Donici, iar un monument în amintirea lui a fost ridicat în anul 1932, în comuna Ștefan cel Mare din județul Bacău.

Bibliografie:

1. Corneliu Chiries, *Județul Bacău altar de jertfă și eroism*, Editura Babel, 2009.
2. General Radu R. Rosetti, *Călărași din Valea Siretului, în războiul de neam*, București, 1939;
3. Mircea Radina, *Șarja nemuritoare - Voluntarul Gheorghe Donici*, Editura Militară, București, 1978.

DESPRE PUTEREA DE A CONDUCE

Text: Daria CRETU

Școala Militară de Maștri Militari și Subofițeri de Logistică

Leadershipul militar este, fără îndoială, unul dintre cele mai fascinante concepte din Armată. Pentru mine, el a devenit nu doar un subiect de interes, ci o convingere personală. Când vorbim despre Armată, inevitabil ne gândim la conducere – la un superior care coordonează și inspiră. Leadershipul nu este o noutate a vremurilor noastre; el a fost dintotdeauna un pilon esențial al structurilor militare. Fără o conducere eficientă, Armata nu ar putea funcționa.

Dar ce înseamnă, concret, leadershipul militar? Am citit cu interes lucrări românești și americane redactate de lideri militari cu vastă experiență, în dorința de a înțelege temeinic acest concept. Am încercat să extrag ideile esențiale și să le structurez într-un mod accesibil, pentru ca această temă – adesea invocată, dar rar aprofundată – să fie înțeleasă de oricine este interesat de organizarea militară.

Leadershipul, așa cum îl definește Centrul de excelență în leadership al subofițerilor / The NCO Leadership Center of Excellence, este o acțiune, nu o funcție. Se exprimă prin modul în care se conduce și prin impactul durabil al acțiunilor desfășurate. De multe ori este perceput ca apanajul celor aflați în funcții superioare, însă leadershipul real se regăsește la toate nivelurile – de la grupă și pluton, până la batalion și regiment. Cuvântul-cheie este **colectivitate**, deoarece deciziile eficiente se iau prin implicarea tuturor. Leadershipul este un proiect de echipă, în care fiecare contribuie cu ceea ce știe să facă cel mai bine.

Ceea ce transformă un comandant într-un lider autentic este capacitatea de a valorifica potențialul fiecărui subordonat și de a lua decizii strategice pe termen lung. Este esențial să înțelegem că o bătălie pierdută nu echivalează cu un război pierdut. Uneori, liderul trebuie să accepte sacrificii tactice pentru a depăși obstacolele strategice.

Daria CRETU

Iubire la granițele Europei

De te-aș iubi la mal de Sena,
Ai deveni Paris?
Sau ochii tăi cuprinși de Alpi,
S-ar înălța-n abis?

Iar glasul tău, rece de fiord,
Mă scaldă-n neguri de adânc,
Și eu, la poalele-ți de munte,
Iubesc să te ascult.

De te-aș doini sub un cerdac,
Mi-ai fi, bătădit, horă-n suflet?
Să te sărut, Argeș al meu,
Să-mi curgă în vene și în cântec.

Lângă culori vechi de tablou,
Amurg, îmi ești eternă artă.
De te-aș iubi mereu, mereu,
Te-ai face Europa toată?

Rădăcini, Vise și Cuvinte

Intr-o Europa de stele și oceane,
Cu cetăți vechi ce acum sunt colorate cu ecou
Orașe antice și temple dărmate
Acum... doar ruine și fragmente.

Prin fiecare oraș răsună glasul fin al timpului,
Bărci ce vâslesc prin ape adânci,
Ape mediteraneene ce adăpostesc
O întindere de doruri și vise nesfârșite.

Europa,
Unde cuvintele sunt izvoare
Unde tradițiile străvechi dansează prin vise
Un dans între trecut și viitor.

Sursă text: <https://www.facebook.com/RevistaOrizonturiOstășești>

Diana VOICULESCU

REVISTA SUBOFITERILOR

(REANAJAȚI DIN TOATE ARMELE)

Director-fondator: Colonel POENARU GH. din Artilerie

Prim-Redactor: Căpitan A. I. SPIRESCU

Publicație aprobată de Marele Stat Major al Armatei cu No. 78 din 4 Aprilie 1923

Legături și Transmisiuni

Generalități asupra organizării legăturilor și transmisiunilor

Războiul mondial a înmormântat foarte multe servicii și doctrine, însă a evidențiat în măsură mult mai mare unele servicii și trupe, cari deși existau înainte de izbucnirea lui, totuși nu li se dădeau importanța la care aveau legitimul drept.

Scoaterea lor la iveală, în starea amorfă sau embrionară, nu mulțumeau cătuși de puțin cerințele, și grație nevoiei s'au perfecționat aproape și au luat dezvoltarea firească, așa că noi le putem utiliza în forma lor desăvârșită.

Amintindu-ne din peripețiile războiului nostru, mici episoade, dureroase de altfel, când vedeam în cazuri de grea încercare, unități de pontonieri, sau ale Batalionului de cai ferate, cu arma la baionetă pornite la atac, pe singura pozițiune, că tot stau degeaba înapola frontului, ne putem da seama de ridicol.

Aceste trupe speciale, dezorganizate sau măcinate în atacuri sterile erau înlocuite la cerere, de câte vre-un biet elev de administrație miop, la postul de observație sau la instalarea de telefon.

Suntem mulțumiți azi, că avem la îndemână și pregătirea și școala precum și exemplele, cari ne în-

Voința

Pentru a străbate în viața de toate zilele, omul are nevoie de *sănătate, educație, inteligență, calmitate, încredere*, cari toate au ca bază voința.

Sănătatea, este starea de conservare a corpului prin muncă după puteri și prin acoperirea cu haine potrivite anotimpului, iar în cazuri de boală prin întrebuințarea medicamentelor prescrise de medic.

Educația, se capătă în școli, unde din frageda copilărie până la maturitate omul este subordonat conducătorilor săi, liniari sau bătrâni și în societate unde trebuie să se adapteze repede cerului înconjurător și să se supună fără discuție legilor existente în stat. Un om lipsit de educație cu mare greutate respectă legile statului și ale naturii.

Inteligența, este o activitate sau facultate prin care omul își dă seama de toate cele ce se petrec în jurul său. Unii oameni posedă inteligența prin naștere, alții o capătă prin educație cu ajutorul voinței ajungând chiar la perfecțiune.

Calmitatea, este rezistența nervoasă sau sângele rece de care un om dă dovadă în situațiuni plăcute sau neplăcute ca: necazul, supărarea, intimidarea rapidă etc.

Calmitatea, să nu fie însoțită de teamă sau frică, întrucât își va schimba rolul.

Încrederea, este curajul cu care omul privește acțiunile sale, bazat pe trecut și prezent, fapt ce nu îl va lăsa să fie influențat de alții în scopurile și planurile ce are.

Încrederea, să nu fie însoțită de mândrie, grandomanie, aroganță, îngânfare care displace tuturor.

O încredere simplă, sinceră, reprezintă curaj, sănătate și vigoare fapt ce să observe și la animalele inteligente și cari nu au judecata omului.

Voința culturală ne degajează de tot felul de excoase, croindu-ne un drum sigur și drept cu toate greutatele întâmpinate.

Pl. m. S. I. M.

Origina și rațiunea războiului

Origina războiului se găsește în instinctul de conservare manifestat prin atac și apărare; Acest instinct formează partea integrantă din firea omului și s'a născut odată cu el.

La început lupta sa născut din trebuința de a se hrăni; instinctul foamei a fost cauza primordială de luptă la cele mai vechi societăți omenești — triburile; navăleau unele asupra altora, cele dintâi atacau pentru a ocupa pământul care li se părea că le va putea asigura hrana, iar celelalte se apărau pentru a nu pierde singurul lor mijloc de existență. Lupta era înverșunată și era câștigată de tribul cel mai tare. Din aceasta a decurs în mod fatal hotărârea celor învinși de a-și câștiga drepturile pierdute. Aci se găsește cauza animozităților de mai târziu dintre popoare, aci este origina războiului. Tot instinctul foamei explică navălrile barbarilor care veneau din locuri salbatice unde nu mai aveau cu ce se hrăni, în căutarea pământurilor cultivate, a animalelor de hrană și a altor bogății.

* * *

Războiul este autorizat de morală, de justiție, de toate sentimentele inimii de religune chiar. El porcede din instinctul de conservare. A lucra împotriva războiului, sau a încerca să-l dărâmăm, este a ataca natura însăși. Aci însă nu se va ajunge, războiul fiind întemeiat pe necesitate și pe justiție, în același timp. Războiul este în armonie cu dreptul. Prin el un stat, un popor, își realizează drepturile ce are.

Precum în societatea noastră ori ce atingere a dreptului public sau privat, pune în mișcare toate organele sociale, pentru a repara ofensa și a pedepsi vinovatul, asemenea prin amologie, un popor își pune respectarea drepturilor sale prin forță armată.

„Războiul este o stare de lucruri în care un popor își urmărește drepturile sale cu forța”.

REVISTA SUBOFITERILOR

(REANGAJAȚI DIN TOATE ARMELOR)

SUB ÎNALTUL PATRONAJ AL

M. S. REGEI CAROL AL II-LEA

Director-fondator: Colonel Poenaru Gheorghe

Jurământul Ostășesc de Credință al recruților din clasa 1931

În ziua de 25 Martie a. c., 15.800 de recruți sub armă, la umbra drapelului — strângi în piața Victoriei, au depus jurământul Ostășesc de Credință.

Solemnitatea acestui măreț act de legământ către Țară, era de astă dată complet.

În mijlocul tinerilor ostași era și Suveranul în persoană.

M. S. Regele Carol II, a rostit următoarea cuvântare:

Ostași,

Ați îndeplinit astăzi jurământul de credință către Suveran și Țară și ați intrat pentru totdeauna în rândurile soldaților români.

Vași legați în fața Celui Atotputernic de a păzi Tronul și Patria jertfindu-vă în orice clipă.

Rezemați pe pildele ce vi le-au dat strămoșii voștri, eu, Regele vostru, sunt convins în orice clipă că veți fi la înălțimea jurământului.

Așa să vă ajute Dumnezeu.

Activitatea intelectuală a Cercului Subofiterilor Reangajați din București

Cercul în anul 1927 a continuat pentru cultura și educația reangajaților din Capitală, să țină un ciclu de 14 Conferințe între 1 Ianuarie 15 Maiu 1927.

Dăm aci mai jos numele conferințelor și subiectul tratat.

19 Ianuarie, D-I general în rezervă Radu Rosetti: Familia reangajaților în activitate de serviciu și în civilitate;

26 Ianuarie, D-I Lungulescu conferințar Casei Școalelor: Despre virtuțile ostășești ale Poporului Român;

2 Februarie, D-I M. Negru: Datoriile Subofiterilor Reangajați în Societate;

9 Februarie, D-I Lungulescu conferinț. Casei Școalelor: Dece să fim ortodoksi;

16 Februarie, D-I Lt. col. în rezervă D. Rădulescu: Rolul conducătorului militar în educația socială și patriotică a neamului;

23 Februarie, D-I avocat și poet Radu Rosetti: „Anecdote Militare”;

2 Martie, D-I Rădulescu scriitor „Moara Stricată”;

9 Martie, D-I Locot. Col. în rezervă Rădulescu: „Pagina dureroasă din istoria neamului”;

16 Martie, D-I General I. Manolescu: Omul de nădejde și influența lui binefăcătoare asupra semenilor;

23 Martie, D-I Manu Ștefănescu, Preș. Cultul Patriei: „Cultul Patriei”;

30 Martie, D-I avocat Popescu Tudor: „Despre Legalitate”;

6 Aprilie, S. S. Preotul Manu Ionescu: „Armata ca instituție de ord. Socială și de păstrarea crezurilor Sfinte”;

13 Mai, S. S. Arhimandritul Scriban: „Progresul sufletului prin creștinism”;

14 Mai D-I Medic Legist Stoicescu: Noțiuni de medicină legală.

Cercul mulțumește domnilor conferințieri pentru atențiunea dată subofiterilor de carieră, cari și-au îmbogățit cunoștințele cu frumoasele sfaturi și exemple ce au audiat.

RED.

ARMATA?

Armata este școala cea mare națiunii, unde fiecare Român trebuie să meargă pentru a învăța cum se iubește Patria și cum poate fi ea apărută contra dușmanilor.

Care sunt datoriile armatei? — Înăuntrul, să apere averea cinstea și viața cetățenilor pașnici, contra acelor răi prevenind manifestarea s'au propagarea ideilor bolnave ale unor rătăciți, înăbușind răsvrătirile, pedepsind pe rău făcători și stabilind liniște și armonie între cetățeni.

În afară, să apere țara contra vrăjmașilor, să nu se răpescă din pământul țării și străinul să nu calea cinstea, viața sau averea Românilor.

De a preveni pe cât îi stă în putință nașterea boalelor și epidemiilor, învățarea diferitelor percepțe igienice și antiseptice.

Ce a stărpi boala dacă s'a manifestat și de a o împiedica să se răspândească.

După cum medicul ține un picior bolnav pentru a salva viața pacientului, asemenea și armata este dator să distrugă pe cei ce pun în practică idei vătămătoare statului și bunului mers al instituțiilor și să pedepsească pe acei cari atacă viața, averea sau cinstea cetățenilor pașnici.

Care este rostul armatei Românești în timp de pace? — 1. Rostul armatei este de-a face educația cetățenilor, a le forma sufletul, învățându-i să fie cinstiți, curajoși, disciplinați și iubitori de patrie, pentru a nu da naștere la neînțelegeri, turburări și răcoale interne, care slăbesc puterea țării și o face să fie înghițită de dușmani.

A instrui pe cetățeni pentru a fi luminați la minte a-le înmulți și dezvolta cunoștințele pentru a putea fi folositori țării și lor înși-le.

A învăța pe cetățeni mănuierea armelor și ascultarea șefilor pentru a ști cum trebuie să-și apere țara când va fi nevoie.

Elemente care se disting

Pentru cercușii subofiterilor.
Propuneri.

Subofiterii reangajați formează astăzi un corp distinct, care vine imediat după corpul ofițeresc și putem spune că corespunde cerințelor.

Toate garnizoanele, aproape, au cercuri care în afară de instruirea lor profesională, dau subofiterilor și completează treptat cele mai frumoase însușiri morale, dezvoltându-le calități superioare care să le distingă clasa și să-i releve calitativ și în societate.

— Revista a contribuit mereu — dând tonul și insistând încă de acum 18 ani — iar rezultatul fericit astăzi se poate evidenția, și se poate copia, exemplul fiind marele Cerc al subofiterilor „Colonel Gh. Poenaru” din București, — unicul în Europa, în felul său.

Revista ținând să facă ca să se remarce elementele cele mai distinse și capabile dintre subofiterii de carieră, rezervă în fiecare număr paginile sale spre a publica pe acel reangajat care, sfârșind cariera onorabil, se evidențiază fie prin studii căpătate în timpul oștirii, fie prin fapte de eroism, de abnegație — fapte care să-l caracterizeze, să-l înalțe și să-l așeze mai presus de ceilalți camarazi din garnizoană.

Vom publica fotografia și notițe biografice însă numai pe acele venite dela sursa directă a cercurilor din garnizoana respectivă, în care servește reangajatul.

Redacția

